PROVOKE

COMPACT MAGAZINE

DECEMBER 1986, jaargang 1 NR. 3

MARC ALMOND

PUBLIC ENEMY

FOETUS

LIMESPIDERS
CRIME AND THE CITY SOLUTION
VON MAGNET

MUZIEK MAGAZINE MET CASSETTE

KK

KK BELGIUM - Parkstraat 25 - 2700 St. Niklaas - Tel./Fax. 3/777 63 06

KK 001
FRONTLINE
ASSEMBLY LP

KK 002
PHILADELPHIA FIVE
BUMP 12"

KK 003
PHILADELPHIA FIVE
BUMP 7"

KK 004
VOMITO NEGRO
STAY ALIVE 12"

KK 005
THE NEW
SACRISTY 12"

KK 006
FRONTLINE
ASSEMBLY CD

KK 007
PHILADELPHIA FIVE
I AM SHARED MLP

KK 008
HAFLER TRIO
INTOUTOF LP

KK 009
VOMITO NEGRO
DARE MLP

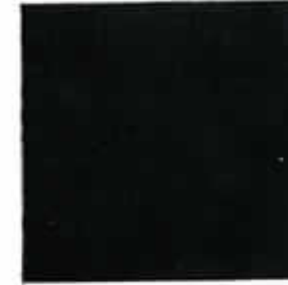
KK 010
THE POLITICS OF
EXPERIENCE LP

KK 011
DDAA
POEMS ON RONSARD LP

KK 012
DDAA
POEMS ON RONSARD 7"

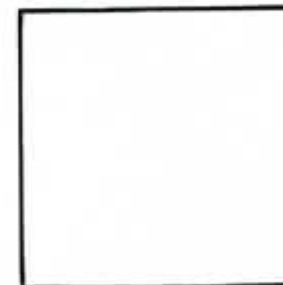

KK 013
LINE UP OONA
CASSEROLE 12"

KK 014
PHILADELPHIA FIVE
WATCH OUT 12"

KK 015
GENESIS P.ORRIDGE
& HAFLER TRIO
BRYAN GYSON
DREAMMACHINE
BOX

KK 016
H.N.A.S.
LP

KK 017
H.N.A.S.
7"

KK 018
1992 CHRISTMAS
COMPILATION LP

KK 019
SMERSH
MLP

ASK FOR YOUR MAILORDER!

PROVOKE

MCAOGMAPZAICNTE

1e jaargang, nr. 3

**REDACTIE MAGAZINE
EN REDACTIE CASSETTE**
Postbus 55670
1007 ND Amsterdam
020-6648684

UP TO DATE REDACTIE
080-783999
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen

HOOFDREDACTIE/ALG. COÖRDINATIE
Aldo Paula

TRACKS- EN MAGAZINE-COÖRDINATIE
Nico B.

REDACTIE UP TO DATE
Michel Crusio (Telex)
en Oscar Smit (Soul)

REDACTIE MAGAZINE
Joy Arpots (Labelspot), Ad de Feijter (Monitor) en Sjon Martens (Cassette)

EINDREDACTIE
Fred van Lierop

MEDEWERKERS
Jaks Schuit, Joy Arpots, Joop Schaaenhol, Brian Dommisse, Danny Broedelet, Ruud Starke, Erwin Blom, Johan Bekkers, Robert Craane, Hans Schreuder, Wip Leistra, Victor Nixdorff, Rolf Reyers, Paul Gerardts, Wilbert van Steen, Annelies Vlaanderen, Roland Spekle, Feike Beunk ("Wizzkid"), Paul Groenen, Mickey Verhoeven, Rijk van Kooy, Nicole op de Laak en Erlend Schenk

ART DIRECTION & VORMGEVING
Edwin Boering - Gilbert Crielaard - Jan-Willem Steenmeijer
voor
OFF LIMITS PRODUCTIONS

FOTOGRAFIE
Inge Bekkers, Suzanne Jae, Paul Kooiker, Jack Aarts en André Bakker

ADVERTENTIES, ABONNEMENTEN, DISTRIBUTIE, ADMINISTRATIE EN PR
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen
080-783999

**DISTRIBUTIE MAGAZINE
(zonder cassette)**
Betapress, Gilze

ABONNEMENTEN
6 nummers voor *f* 60,-; 2 nummers *f* 22,95, met aansluitend jaarabonnement; abonnementen gaan in met het volgende nummer na ontvangst van het verschuldigde bedrag op rekeningnummer 33771 van de Postbank of op bankrekeningnummer 53 73 73 373 van de ABN, beide t.n.v. Stg. IMC, Postbus 1461, 6501 BL Nijmegen, en onder vermelding van NIEUW ABONNEMENT

ZET- EN DRUKWERK
Magazine: SSP, Amsterdam
Up To Date: Armageddon, Nijmegen

CASSETTEREPRODUCTIE
Salisbury Sounds, Dordrecht

UITGAVE
Stichting Independent Music Corporation
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen

Cover: **Marc Almond**. Foto: *Paul Kooiker*, Amsterdam 1988

M E N U

NUMMER 3
DECEMBER 1988

KERST MENU

We gaan 1989 in. Gelukkig! 1988 was een rampzalig burgerlijk jaar. Als we de balans opmaken dan blijkt dat alle conservatievelingen nog steviger in het zadel zitten. Maggie Thatcher still rules Britain. Shamir en de orthodoxen zwaaien nog steeds de scepter in Israël. Lubbers en CDA delen nog steeds de lakens uit in Nederland. En wederom een republikeinse golfer en z'n caddy in het Witte Huis. Alles is bij het oude gebleven.
Onze hoop is nu gericht op het komende jaar. Alle ingrediënten voor een onrustig jaar zijn aanwezig. De afbraak van alle verworvenheden zal de pijngrens naderen.

VOORAF

Clint Ruin is zo iemand die in het foetale stadium is blijven steken. Als **Foetus** doet hij een aanval op de eerbaarheid van het publiek en bezingt hij genadeloos ellende en walging. Beware for a man not of woman born!

Troubadour Adi Newton is uit niets minder dan puur Sheffield-staal gesmeed. Omringd door computers en sample-machines, bezingt hij met **Clock DVA** de liefde voor alles wat zwart en 'killing' is. *The Hacker* is zijn laatste minnezang.

HOOFDGERECHT

In interviews blijft zijn seksleven zelden onbesproken. Marc Almond: 'Ik zie niet in wat daar zo interessant aan is. Mijn sexleven is gevarieerd, spannend en af en toe experimenteel, but it's nobody's goddamn business but my own, hahaha!'.

Ongeveer een jaar geleden schreef Provoke (in het nul-nummer) zo'n beetje als eerste over Public Enemy. Provoke leek voor schut te staan, want de consensus was dat hiphop geen muziek betrof. En toch is 1988 het jaar van de hiphop geworden. Van publieks vijanden tot de lieverdjes van het publiek. Public Enemy luidt de noodklok voor de versufte pop-pers.

ZWARE KOST

Nadat het eerste 'verplichte' nummertje met **Soviet Sex** een *Happy End* kende heeft Eksakt zich vol overgave op de heersende muziektrends gestort. Ze doet wat ze leuk vindt en vermaakt zich nu uitstekend met de jongens van **LUL, MOG** en **The Shaved Pigs.**

Sinds deejays zich creatief verlustigen in het 'verdraaien' van platen, worden ze voortdurend van schaamteloos jatwerk en verkrachting beschuldigd. Analoog aan de punk van weleer, nemen ze het op tegen het establishment. Keep smiling!

VASTE HAP

NAGERECHTEN

DE CASSETTE

KANT 1
track 1. Met *THE ANGEL OF DEATH IN THE ADONIS LOUNGE* laat Marc Almond zich zien als dichter. Dit macabere stuk is afkomstig van zijn gelijknamige dichtbundel. Het gedicht werd speciaal opgenomen in de lounge van de Countdown-studio, 25 oktober van dit jaar.
track 2. In juni 1988 nam Crime & The City Solution een demo op voor de cassette. Dit gebeurde in de Worldwide-studio in London. Het resultaat: *THE GREATER HEAD*. Een intens gezongen nummer met tempowisselingen, die sterk in de lijn ligt van hun laatst verschenen elpee 'Shine'.
track 3. Door afwezigheid van de andere bandleden, heeft Jeroen Hamers op *JUNGLE NIGHT* alle instrumenten en zang voor zijn rekening genomen. Het geheel leidde tot onvervalste vijftiger-jaren rock 'n roll, à la Chuck Berry.
track 4. *SUBMISSION*, het welbekende nummer van de Sex Pistols. Tijdens een optreden in Odeon, Munster (20 mei j.l.) speelde MDMA op eigenzinnige wijze, met scheurende gitaren dit nummer. De PA-opname hiervan werden door hen beschikbaar gesteld.
track 5. Deze demo-opname van *ANNALS OF SANCTITY* is een voorloper van de nieuwe plaat van de Anti Group, die volgend jaar moet uitkomen. Hierop moderne technologie gefuseerd met oosters gezang.
track 6. Behalve rappen is de acapella ook "in", in de hiphopscene. Tijdens het concert van 14 september j.l. in Paradiso A'dam werd het nummer *BLACK IS BLACK* door The Jungle Brothers als acapella-uitvoering ten gehore gebracht. Wij waren erbij!!
KANT 2
[track 7. Wat Kraftwerk, James Brown, scratchen en een ritmebox met elkaar gemeen hebben is te horen vanaf de draaitafels van Deejay Automatic.
track 8. Dat The Empire Of New Beat de wereld verovert laat Bart Vingerhoets je horen door zijn megamix van enkele bekende New Beat krakers.
track 9. Tijdens het Tyfoon-festival in de Effenaar in Eindhoven werd het gitaargeweld van LUL op 12 mei vastgelegd met het soundfieldrecordingsysteem van de Tango-studio. Van dit concert het nummer *MISS THE FARMER*.
track 10. Van de succesvolle elpee 'Volatile' bracht de Australische gitaarband Lime Spiders het titelnummer in een andere versie op 12 inch uit in eigen land. Voor Europa hier de primeur.
track 11. Het nummer *SUFFERING WITH STYLE* van Von Magnet gaat over de innerlijke kracht van vrouwen. Door middel van een zoet refrein zet Phil Von het imago van een doorsnee vrouw neer. Climax van deze compositie is het geluid van denderend metaal waarmee de emotionele bedreiging van het leven wordt weergegeven.
track 12. De Abu Nidal in het Midden-Oosten is een van de organisaties die gesteund worden door Bryn Jones ofwel Muslimgauze. Op de naar deze organisatie vernoemde elpee staat het nummer *GULFWAR*. Provoke kreeg van Muslimgauze een speciale remix.
track 13. Als afsluiting van de cassette opnieuw een gedicht uit de dichtbundel van Marc Almond. Het betreft hier zijn persoonlijke keuze: *PUSHIN' INK*. Evocative, provocative.....
DE CASSETTEREDACTIE.

Bezieling, sensualiteit, melancholie, Franse chansons en ijdelheid, zijn enige van de vele kenmerken waarmee Marc Almond zich manifesteert.

Marc Almond

Success is the revenge!

1+13

tekst: Nico B.
foto's: Inge Bekkers

"In mijn muziek en mijn gedichten wil ik mensen meenemen naar andere werelden. Werelden die emotioneel prikkelen. Ik hou van poëzie, van de surrealistische denkbeeldigheid, van het gevaarlijke."
Zijn veelzijdigheid heeft geleid tot opmerkelijke, gedreven creaties, waarin zijn liefde voor grote dichters als Baudelaire, Rimbaud en Verlaine, en chansonniers als Piaf, Ferré en Brel, niet onder stoelen of banken wordt gestoken.
Onlangs verraste hij vriend en vijand met zijn single 'Tears Run Rings' die onverwacht de Nederlandse top-10 binnenstormde. Marc Almond, een popster die afrekent met zijn traumatische jeugd.
Hij is een veelzijdige en druk bezette jongen getuige zijn ontelbare platen, video's en gedichten. Dat hij moeilijk te benaderen is blijkt wel uit de talloze pogingen een interview met hem te regelen. In november 1988 is het me dan eindelijk gelukt een gesprek met hem te hebben. Almond is twee uur te laat, maar dat verwondert me al niet meer. In de korte tijd die me ter beschikking staat babbelt hij er lustig op los. Hij is aardig en vertelt van zijn kijk op de dingen die hij doet. Die avond zingt hij de sterren van de hemel. Tijdens een onderbreking suggereert hij keelpijn, maar in werkelijkheid vergeet hij zijn tekst. Gelukkig maar, want Almond is écht op momenten dat het bij acts als **Prince** of **Madonna** is ingestudeerd.

THE STARS WE ARE

Je nieuwe elpee *The Stars We Are* is uitgekomen bij *EMI*, waarom ben je bij *Virgin* weggegaan?
"Na de *Stories Of Johnny*-elpee ging ik op zoek naar een nieuwe richting. Toen ik die uiteindelijk gevonden had, was *Virgin* in het geheel niet geïnteresseerd. De elpee *Mother Fist*, die toen uitkwam, kon dat niet verhelpen. De plaat kreeg in Engeland, vanwege de teksten geen promotie. Volgens *Virgin* waren hierin dingen (obsceen taalgebruik in de teksten/NB) verborgen die de 'censuur' niet konden doorstaan, en anders waren het gewoonweg onderwerpen die niet geschikt voor 'day-time'-radio. Ik werd zelfs min of meer van de Britse radio verbannen.
Toch maakte het me allemaal niet zo uit. Ik had intussen al drie elpee's bij *Virgin* gedaan, en dat was genoeg. Het werd tijd voor een frisse plaat en een vers label.
Dat werd *EMI*. Het is gek, ik had altijd gedacht dat *EMI* een label was met oude mensen, maar het is verbazingwekkend, ze zijn er erg jong, behulpzaam en hebben een grote interesse in wat ik doe."

Je had altijd de intentie om een perfecte plaat te maken. Heb je *The Stars We Are* dáárom zelf geproduceerd?
"Nee, niet echt. Eigenlijk prefereer ik het om te werken met een producer, want ik zie het als een gevaar dat je te gemakzuchtig kunt worden als je jezelf produceert. Toevallig is het met deze elpee niet zo gegaan. Hier is het goed uitgepakt.
Wat mijn vocalen betreft, wil ik liever een buitenstaander hebben. Eentje die niet tè betrokken is bij de muziek, een gedisciplineerde hand...
Met de demo's voor deze elpee, zijn we voor kerstmis 1987 al begonnen. We waren er zo mee bezig, dat we erdoor werden meegesleurd en uiteindelijk dus maar besloten ook de productie zelf te doen."

Je stemgeluid lijkt van plaat tot plaat te veranderen, het klinkt nu erg zoet.
"Ik heb drie of vier stemmen. Ik heb mijn popstem. Ik heb mijn Frank Sinatra-stem (hij schaterlacht). Ik ga van de ene stem naar de andere. Mijn stem heeft over de laatste jaren een veel diepere, rijkere capaciteit gekregen. Ik heb geleerd wat ik met mijn stem kan doen, en hoe ik hem beter kan gebruiken."

AGNES BERNELLE

Een van de meest opvallendste nummers op *The Stars We Are* is wel het cabareteske *Kept boy* (alleen op de ceedee). Je doet hierop een duet met Agnes Bernelle. Wie is dat eigenlijk?
"Agnes Bernelle is een opmerkelijke vrouw van in de zestig, ze groeide op in de dagen dat het Berlijnse cabaret hoogtij vierde. Zo'n beetje ten tijde van Brecht en Weil. Haar vader, een Duitse componist, schreef opera's. Nadat ze voor de oorlog was gevlucht ging ze shows doen met cabaretsongs van laat-1900 tot heden. Ze is een van de laatst overgebleven originele Berlijnse cabaret-mensen. *Kept boy* heb ik speciaal voor haar geschreven.
Een paar jaar terug deed ze ook al een elpee, genaamd *Fathers Lying Dead On The Ironing Board*, die geproduceerd werd door één van de **Pogues** en, ik dacht, **Elvis Costello**. Op het moment werk ik met haar aan een nieuwe plaat. Ook hiervoor heb ik speciaal voor haar wat nummers geschreven."
Ben jij op die plaat ook te horen?
"Ik denk dat ik de backing vocals op één van de nummers zal doen. Mijn grootste aandeel zal zitten in de productiekant van het geheel. Deze plaat moet volgend jaar op *Some Bizarre* uitkomen."

Bij de **Mambas** en je andere soloprojecten was er altijd een melancholische sfeer aanwezig. Je recent verschenen plaat, *The Stars We Are*, klinkt veel idealistischer.
"Ik denk dat het nog steeds melancholisch is. Er is altijd een melancholische kant aan me, waar ik nooit vanaf kom. Ik denk dat de nieuwe plaat over het geheel genomen wat optimistischer is dan de vorige.
Ik schrijf songs over hoe ik me op 't moment voel. Over de mensen die ik ontmoet, de plaatsen waar ik heenga en de dingen die ik zie. Dingen die een reflectie zijn van mijn leven. Dingen die een deel van mijn leven zijn, verlangen, lust, hopeloosheid, liefde en wraak. Soms verberg ik me achter die dingen. Ook dat reflecteert hoe ik me voel.
Doordat ik schrijf over dingen in mijzelf is het voor mij nu erg moeilijk om objectief te zijn over *The Stars We Are*. Het duurt nog wel even voordat ik hierover wat duidelijker kan zijn."

IMAGES

Voorheen verschool je je altijd achter een soort image, het kitsch-type, het zeemans-type...
"Er was een tijd, dat ik ontevreden was met mezelf of met mijn werk. Ik verborg me ook werkelijk. Dan nam ik als het ware een deel van mezelf en blies dit op, groot... Met mijn hart erachter als was het gemaskerd. Soms beschermde het me. Dit is door de mensen vaak verkeerd begrepen.
Zo heeft het een of andere tijdschrift mij op een gegeven moment beschreven als de Judy Garland van de 'trashheaps'. Op de elpee *Vermin In Ermine*, gebruikte ik dat aspect door op de cover daarop in te spelen. Daarmee werd ik een Judy Garland van de vuilnisbelt.
Met *Mother Fist* presenteerde ik mezelf op de voorkant als een kruising van Buster Keaton met een Fellini-figuur. *Mother Fist* doet me denken aan carnaval, een circus, een boksring ('The Champ'), slightly bizarre. Ook dat was een rol die ik speelde, ik was niet mezelf als een echt persoon.
Als mens ben ik nu meer tevreden. Ik presenteer me tegenwoordig zoals ik de hele tijd ben. Ik ben op het podium dezelfde als ernaast. Ik geloof dat mensen mij daardoor meer waarderen, dan als een Judy Garland van de vuilnisbelt of als een glamour-rock nachtmerrie."

ORKESTRAAL

Met het verdwijnen van zijn image zijn inmiddels ook een aantal bandleden opgestapt: Martin McCarrick (voorheen onder meer **Cello**), die inmiddels deel uitmaakt van de **Banshees**, en gitarist Richard Reley. De voorheen akoestische stijl heeft daardoor plaats gemaakt voor een meer orkestraal geluid.
Met Reley is ook de gitaarsound verdwenen. Waarom is Reley eigenlijk opgestapt?
"Richard Reley speelt tegenwoordig in een nieuwe groep genaamd de **Jazz Fools**. Hij verliet de **Willing Sinners** voornamelijk omdat de muziek minder gitaar georiënteerd werd. Er was een tijdje dat de muziek teveel gitaarsounds had, dit wilde ik echter niet. Ik ben nooit een fan geweest van electrische gitaren. Ik mag het soms erg in iemand anders zijn muziek, maar niet in de mijne. Ik ben erg wantrouwend wat betreft electrische gitaren, ik denk altijd dat electrische gitaren zang hadden moeten zijn.
Toch zal ik weer met Richard gaan werken, omdat ik op het moment een paar op akoestisch gitaar gebaseerde songs schrijf. Ook wil ik met hem werken aan

een paar songs voor Agnes Bernelle en voor Sally Timms, een andere favoriet van me, voor wie ik ook wat songs zal schrijven."

DAVE BALL

Van het oorspronkelijke **Soft Cell**-duo is ook Dave Ball nog steeds actief. Onder de naam **English Boy At The Loveranch** heeft hij inmiddels twee dans-12inches uitgebracht. Meer succes heeft hij echter met **Psychic TV**'s voorman Genesis P. Orridge, waarbij het om acid draait.

Zie je Dave nog wel eens?

"Ik zie hem van tijd tot tijd, soms gaan we wat drinken en praten dan over vroeger. Misschien dat we in de toekomst samen weer wat songs zullen maken."

Wat vind je van wat hij nu doet?

"Ik ken het eigenlijk niet echt. Ik hoor acid als ik uit ga, omdat dat ook het enige is wat je in London hoort. Het is niet echt muziek waarin ik geïnteresseerd ben. Dave hield altijd al van dansmuziek en was geïnteresseerd in electronische geluiden. *Memorabilia* (van **Soft Cell**/NB) was zowat de eerste acid-house plaat, hahaha.

Wat interessant is dat we beiden verschillende dingen doen. In zekere zin... als je pakt wat ik nu doe en wat Dave nu doet, en je mixt het, dan krijg je wat **Soft Cell** was: electronische dansmuziek met teksten die chansons zouden kunnen zijn. Maar we zijn nu uit elkaar en volgen ieder onze eigen weg."

POËZIE

Almond's liefde voor dichters als **Baudelaire**, **Verlaine** en **Rimbaud** zal binnenkort op de plaat te horen zijn met muziek van **Léo Ferré**, **Juliette Gréco** en **Barbara**, onder de titel *Absynthe, Lust And Opium Dust*. De bedoeling is het om dit als dubbel-elpee te releasen samen met werk van **Jacques Brel**, ook een van Almond's alltime favorieten.

Waarom die interesse in mensen als **Rimbaud**, **Baudelaire** of **Verlaine**?

"Ik denk dat ik me aangetrokken voel tot duistere poëzie. De geheimzinnige aard van hun karakters vind ik erg aantrekkelijk. En dan zijn er ook nog de romantiek en de obsessies van de Dood en het Boze. De duistere kanten van het leven. Ik denk dat je ergens geïnteresseerd in bent omdat je er iets onbestemds in vindt. Verder weet ik het eigenlijk niet... Ik ben geen intellectueel die naar diepere bedoelingen gaat zoeken. Ik hou van de woorden, de poëzie, de surrealistische denkbeeldigheid en het gevaarlijke. Het suggereert iets gevaarlijks. Ik hou ervan om in andere werelden te stappen. In mijn eigen muziek wil ik mensen meenemen naar andere werelden. Andere werelden die emotioneel prikkelen. Je houdt van dichters omdat ze je daarheen leiden."

Welk werk heb je eigenlijk opgenomen?

"Van **Paul Verlaine** heb ik een gedicht gedaan, genaamd *1003*, wat een erg erotisch gedicht is. Van **Charles Baudelaire** deed ik *Cain And Abel* en *Remorse Of The Death*, met muziek van **Léo Ferré**. *My Little Lovers* komt van **Arthur Rimbaud** en is het meest favoriete dat ik ooit heb gedaan."

Het is nu al tien jaar geleden dat **Jacques Brel** overleden is, wat heb je met **Brel**?

"Ik hou van **Jaqcues Brel**, hij is een van die zangers die internationaal is, zoals **Edith Piaf**. Ik hou van zijn songs. Die zijn toegankelijk, erg pakkend, erg populair, makkelijk om naar te luisteren, erg melodieus, gewoon erg mooi en met in de tekst steeds dat poëtische, dat op hetzelfde moment ook de wrangheid uitdrukt. Mooie melodieën met als tegenhangers de hardvochtige en realistische teksten. De simpele populaire songs tegenover de poëtische teksten. Dit is een goede mix, denk ik. Maar ook als je video's of films met hem ziet, is hij als een 'electric performer', one of the old time great performers!"

WRAAK

Een gegeven is dat de al eerder genoemde dichters en **Brel** een miserabele jeugd hadden. Wat denk je zelf van 'an unhappy childhood is a writers goldmine'?

"Ze zeggen dat je eerst moet lijden voor dat je het succes krijgt, hahaha, en ik hèb geleden. Ja ik denk... ik geloof dat ik een ongelukkige jeugd gehad heb en dat je met het succes dat je hebt wraak kunt nemen op je jonge jaren, op mensen op school die altijd onaardig tegen je waren, zodat je over het geheel een vervelende tijd had. 'When you claw yourself up to the top, you claw yourself up for some sort of revenge. Success is the revenge'!"

REFLECTIE

Ook met zijn eigen verzen en gedichten geniet **Marc Almond** bekendheid. Een kleine bundel poëzie en verzen, getiteld *The Angel Of Death In The Adonis Lounge* is onlangs bij *The Gay Men's Press* verschenen.

Waar gaat deze bundel over?

"Een deel gaat over AIDS. Vele van de gedichten kijken terug op de laatste acht jaar, op de veranderingen waar ik getuige van was. Van de seksuele vrijheid aan eind jaren zeventig tot het nieuwe soort Victoriaanse moraliteit dat in de jaren tachtig kwam opzetten. Eigenlijk zijn mijn gedichten een ode aan de subcultuur van de tachtiger jaren. De meeste gedichten zijn geschreven in Amerika, zijn een verwerping van de eenzaamheid en gaan over de dood.

Op het moment ben ik bezig met een nieuw boek. Hierin staan ook korte verhalen over dingen die ik bij de mensen gezien heb. Het meeste hiervan is waar, soms zijn feiten met fictie gemixed. Ik schrijf verzen en gedichten beter dan dat ik verhalen schrijf. Ik heb geen idee van grammatica of spelling. Bij gedichten hou ik van het ritme van de woorden, de voortvloeiing van de woorden en beelden. Ik prefereer veel meer het directe impact. Dat is voor mij veel gemakkelijker te lezen of te schrijven, moet ik eigenlijk zeggen. Ik geloof dat het schrijven van songteksten mij het beste ligt.

Ik denk ook niet dat ik origineel of belangrijk ben, behalve op het persoonlijk vlak. Ik zal geen bedreiging zijn voor de dichters- of de schrijverswereld, maar ik denk dat ik een paar interessante beeltenissen kan laten zien. En misschien verschaft mijn werk inzicht in de wereld of in de mensen, het reflecteert dus eigenlijk wat mijn kijk op de wereld is."

SYMBOLEN

Elk jaar lijkt het of je meer tatouages hebt, ben je er soms aan verslaafd?

"Ik denk dat het erg verslavend is om tatoeages te hebben. Ik ben een erg verslaafd persoon. Ik voel me aangetrokken tot gevaar, verslaafd aan sensualiteit, verslaafd aan tatoeages en zo kan ik nog wel meer noemen. Het is zoiets als in je vlees kerven, op de buitenkant, wat je van binnen voelt.

Die tatoeages roepen verscheidene duistere en romantische beelden op. Soms provoceert het de mensen, soms ergert het de mensen. Maar altijd zijn de mensen nieuwsgierig, ze willen meer weten. Ook als ze er niet van houden of het weerzinwekkend vinden, dan willen ze toch meer weten over die tatoeages.

Tatoeëren is, denk ik, het inkerven van je eigen identiteit en je karakter. Ik hou van symbolen, symbolische dingen en het gebruik van symbolen, zoals op mijn platenhoezen. Kleine symbolen, die mensen aantrekken en ze nieuwsgierig maken. Dan gaan ze hun verbeeldingskracht gebruiken.

Zo is het ook met mijn tatoeages. Ik hou ervan om een patroon van kleine symbolen op mezelf te weven. Het geeft een erg sensueel gevoel. Ik denk dat het erg aantrekkelijk is. Het geeft een plezierige pijn. En het is ook onuitwisbaar, een beslissing die je maakt voor jezelf, waar je nooit meer op terug kunt komen. Ik hou van dat soort gevaar."

Heb je er wel eens ooit spijt van gehad?

"Nee, in mijn leven probeer ik geen plaats in te ruimen voor berouw, voor wat dan ook. Ik ben meer bezig met wat ik nu wil doen, dan met te bedenken of dat wat ik gedaan heb goed was of fout. Soms kreeg ik wel eens een tatoeage die beter had kunnen zijn, maar daar blijf ik niet bij stilstaan. Ik heb behoorlijk wat tatoeages op mijn armen. Tegen de tijd dat ik 45 ben wil ik er nog heel wat meer hebben.

Toch ben ik er niet in geïnteresseerd om mijn hele lichaam met tatoeages te bedekken. Voornamelijk op mijn armen en misschien ééntje boven mijn tepel of op mijn schouders. But I certainly wouldn't like to have my dick tattood, or my ass. Hahahaha..."

JACQUES BREL

Mourir cela n'est rien
(doodgaan is niet erg)
Mourir la belle affaire
(de dood is iets moois)
Mais vieillir... o vieillir!
(oud worden is veel erger)

Hij heeft zich aan zijn belofte gehouden. **Brel** putte zich zijn leven lang volledig uit en ging tot op de bodem, met als resultaat dat hij slechts 49 jaar werd. Al op 22-jarige leeftijd, in 1953, gaf hij zijn kantoorbaan op en ging naar Parijs. Daar probeerde hij een plaats te veroveren tussen de dan grote namen als **Piaf**, **Ferré** en **Brassens**. Het duurde echter tot 1959 voordat hij òcht doorbrak en de grootste chansonnier werd met nummers als: *Ne me quitte pas*, *Jacky*, *Le moribond* en *Amsterdam*. Na vele overdonderende optredens in de Olympia in Parijs, besloot hij in 1966, op het hoogtepunt van zijn roem, te stoppen met optreden. Hij had het wel gezien. Hij ging toneelspelen, maakte met wisselend succes films en in 1974 begon hij een grote zeiltocht die eindigde op de Marquisse eilanden, waar hij zijn innerlijke rust vond. Nog éénmaal kwam hij terug om zich voor zijn ziekte te laten behandelen, maar dan was het gedaan met **Brel**...

Adieu ma femme, je vais mourir
(dag mijn vrouw, ik ga sterven)
(RICHARD VELDHOVEN)

BAUDELAIRE, VERLAINE, RIMBAUD

Charles Baudelaire (1821-1867):
Volgens **Baudelaire** was het leven een hel en moest het draaglijk gemaakt worden met drank, drugs en vrouwen. In zijn poëzie probeerde hij de satanische werkelijkheid tot schoonheid te maken. Zijn bundel *Les Fleurs Du Mal* werd dan ook na verschijnen in beslag genomen. Tegenwoordig wordt hij beschouwd als de grote inspirator van de moderne poëzie.

Paul Verlaine (1844-1896):
Verlaine geldt als de dichter van de muzikale poëzie, waarin alle menselijke gevoelens en ervaringen beschreven worden, de bundel *Romances Sans Paroles* is hier wel het beste voorbeeld van. In zijn leven spelen twee zaken een belangrijke rol: drank en geldgebrek. Een delirium maakt dan ook een eind aan deze, tijdens zijn leven reeds beroemde, dichter.

Arthur Rimbaud (1854-1891):
Tussen zijn vijftiende en zijn negentiende jaar schreef **Rimbaud** zijn klassiek geworden werk *Illuminations En Une Saison En Enfer*, dat voor een groot gedeelte gezien moet worden in het licht van zijn theorie dat de dichter een ziener moet zijn. Hij kan dit worden door alle vormen van liefde en waanzin te ondergaan. **Rimbaud** paste deze theorie toe totdat hij inzag dat hij er weinig mee opschoot. De laatste jaren van zijn leven was **Rimbaud** een vriendelijke handelaar in onder andere wapens.
(DANIëL BRAS)

BIOGRAFIE MARC ALMOND

Marc Almond, geboren 9 juli 1957 te Southport verliet, na een traumatische jeugd, op zijn zeventiende zijn huis, om te gaan studeren in Fine Art en Performance. Het was in deze periode dat hij Dave Ball tegenkwam, waarmee hij het legendarische **Soft Cell** vormde. Het duo heeft in de periode van 1981 tot 1984 drie elpee's opgenomen en had verscheidene internationale succes-singles, waaronder *Tainted Love*, dat het meest bekend is. Deze originele synthi-pop heeft zonder twijfel veel hedendaagse bands geinspireerd.
In de periode 1982-83 was ook het solo-project ontstaan van **Marc Almond And The Mambas**, dat debuteerde met het adembenemende *Untitled*. Daarop volgde het bezielde, zwartgallige *Torment And Toreros*.
Na het uiteengaan van **Soft Cell** ging Almond met deze mensen verder. Onder naam **Marc Almond And The Willing Sinners** kwamen vervolgens vijf totaal verschillende elpee's uit: *Vermin In Ermine*, *Stories Of Johnny*, waarvan de gelijknamige singletrack een aardig succes had, *A Woman's Story*, een collectie van prachtige covers, *Violent Silence*, Almond's ode aan de Franse surrealistische schrijver **Georges Bataille** en tenslotte het melancholische *Mother Fist And Her Five Daughters*.
Dit jaar kwam hij onverwacht als **Marc Almond And La Magia** met een fijn uitgebalanceerde pop-elpee getiteld *The Stars We Are*, waar de melancholie gedeeltelijk plaats heeft gemaakt voor meer idealistische songs. Zoals het schitterende *Only the moment*, waarin Almond's levensfilosofie verborgen ligt. De single *Tears Run Rings* gooide hoge ogen en ongetwijfeld zal de opvolger *Bitter Sweet* het ook goed doen. Voor kerstmis 1988 is *Something Got A Hold Of My Heart* als single aangekondigd, met backing vocals van **Gene Pitney**, himself.
(NB)

THE ANGEL OF DEATH IN THE ADONIS LOUNGE

The Angel of Death
In the Adonis Lounge
Rock black nipples
And thick black prick
Damp from kissing mothers
In terminal labour
Sweet and deadly
Sarcastic and sad
And cocky with favours

His smile sweetly crooked
And embrace softly violent
Pupils are wide
And sockets empty
Desperate eyes
Beautiful
Groin filled, but never yielding
Marbled heart
A garlanded grave

He is as rich as hashish
Exotic and brown
Dark as the earth
Damp as the soil
Erotic and sweet
Opiate, healer

Their breath in his mouth
Taking their souls to his lungs
Their lives to his heart
Dusted with centuries' sighs
He is the sombre promise
Their retribution
He is silent and beautiful
Silent and deadly
He touches me
I am his
I am ...
I am ... gone

Swinging the pendulum
The clock stops

DISCOGRAFIE:

Soft Cell:
(Some Bizarre/Phonogram)
Non Stop Erotic Cabaret - elpee/ceedee, 1981.
Non Stop Ecstatic Dancing - epee, 1982.
The Art Of Falling Apart - elpee, 1983.
This Last Night ... In Sodom - elpee/ceedee, 1984.
The Singles elpee/ceedee, 1986.
Marc And The Mambas:
(Some Bizarre/Phonogram)
Fun City/Sleaze - 12inch, (alleen *Some Bizarre*), 1982.
Untitled - 12inch/elpee, 1982.
Black Heart - 7inch/12inch, 1983.
Torment And Toreros - dubbelelpee, 1983.
Torment - 12inch, 1983.
Bite, Black And Blues elpee, 1984.
Marc Almond And The Willing Sinners:
(Some Bizarre/Virgin)
Vermin In Ermine - elpee, (ook *Phonogram*), 1984.
Stories Of Johnny - elpee/ceedee, 1985.
A Woman's Story - epee, 1986.
Violent Silence - elpee, 1986.
Mother Fist And Her Five Daughters - elpee/ceedee, 1987.
Singles 1984-1987 - elpee/ceedee, 1987.
Marc Almond And La Magia:
(Some Bizarre/EMI)
Tears Run Rings 7inch/12inch, 1988.
The Stars We Are - elpee/ceedee, 1988.
Bitter Sweet - 7inch/12inch, 1988.
verwacht:
Something Got A Hold of my Heart - 7inch/12inch, 1988.
Absynthe, Lust And Opium Dust - dubbel-elpee.
In de discografie zijn op die van **Marc Almond And The Mambas** na, de 7 inch & 12 inch van voor 1988 niet opgenomen.
(NB)

ROLAND SPEKLE

Muslim gauze

Wie zijn blik naar het oosten richt is niet altijd met een meditatieve aangelegenheid bezig. Allah's verloren zoon 'Muslimgauze' steunt met slaande trom de vrijheidstijders van Kabul tot Beiruth. Het heeft een tiental gedreven platen opgeleverd die ook het westen op haar grondvesten doen trillen.

"*Muslin: fine material, like gauze.* De woorden 'muslin' en 'gauze' vond ik in het woordenboek. Om mijn betrokkenheid bij bepaalde groeperingen in het Midden-Oosten te benadrukken, heb ik uiteindelijk voor de naam Muslimgauze gekozen".

Bryn Jones vertelt in een bijna onverstaanbaar Manchester's accent over zijn geesteskind, de eenmansformatie **Muslimgauze**. Daarmee heeft hij in de afgelopen jaren een aanzienlijke reputatie opgebouwd in de experimentele muziek. Het tiental door de **Muslimgauze** uitgebrachte platen zijn allerminst stille getuigen van een diepgewortelde betrokkenheid bij de conflicten in het Midden-Oosten.

Maar ook op muzikaal gebied heeft Bryn zijn blik op het oosten gericht. De muziek van **Muslimgauze** is doortrokken van muzikale elementen en sfeertekeningen uit landen ten zuiden van de Middellandse Zee. We horen oosterse trompetten, fluiten, koren, kreten en opzwepende trommelritmes. De eigenheid van **Muslimgauze** zit in de oosterse benadering van westerse instrumenten. De electronische percussiegeluiden, die de muziek van **Muslimgauze** domineren, lijken erg op Noord-Afrikaanse 'drones'. De veelheid van complexe ritmische motieven lijkt zich constant te herhalen, waardoor er een verwevenheid van structuren, klanken en melodieën ontstaat die een zekere hypnotische inslag heeft. De percussieve basis wordt aangevuld met synthesizer en tapefragmenten, die gebruikt worden om een sfeerbepalend beeld op te roepen of een politieke lading aan de muziek mee te geven.

POLITIEK

In 1982 begon Bryn Jones te werken met **EG Oblique Graph**. De groep bevatte naast Bryn nog enkele andere leden. Na twee cassettes en een single met, naar zijn eigen zeggen, gewone muziek, die overigens de ingrediënten van zijn latere stijl al bevatten, besloot hij alleen door te gaan onder de naam **Muslimgauze**. Wat zijn je beweegredenen geweest om **Muslimgauze** op te richten?

"De bezetting van Libanon door Israël heeft me compleet veranderd. Ik was geschokt en ben me intensief gaan bezighouden met de vraagstukken van het Midden-Oosten. Mijn muziek is hierdoor sterk beïnvloed en ik vond dat ik dit aan moest geven door een meer passender groepsnaam te adopteren."

Kan je aangeven hoe je muziek door deze gebeurtenis veranderd is? "De muziek van **Muslimgauze** is volledig politiek gemotiveerd. Elk nummer heeft een specifieke politieke gebeurtenis of strekking als thema. Ik concentreer me daarbij op de situatie in het Midden-Oosten. Onderwerpen in de muziek zijn bijvoorbeeld de strijd van de PLO, de golfoorlog en de toestand in Afghanistan. Titels als *Abu Nidal*, *Hezbollah* en *Mujahideen* spreken voor zich. Meestal begin ik met een thema en dan probeer ik mijn gevoelens hierover weer te geven in de muziek. Deze is bewust altijd instrumentaal. Ik vermijd zang en teksten. Ik wil niet prediken. De sfeer en de zeggingskracht van de muziek moeten de luisteraar leiden."

DISCOGRAFIE:

EG Oblique Graph (1982):
Piano Room - cassette.
Inhalt cassette.
Triptych - 7inch.

Muslimgauze (198388), *(Limited Editions Records)*
Kabul - elpee.
Opaques - cassette.
Hunting Out With An Aerial Eye - 12inch.
Hammer & Sickle - 7inch.
Buddhist On Fire - elpee.
Blinded Horses - elpee.
Flajelata - elpee.
Hajj - elpee.
Coup d'Etat - elpee.
Jazirat-Ul-Arab - elpee.
Abu Nidal - elpee.
The Rape Of Palestine - elpee.
Iran - ceedee.

STRIJDBAARHEID

In 1983 verscheen de debuut-elpee van **Muslimgauze**, *Kabul*. De drumcomputer klinkt hier en daar nog als een veredelde flipperkast, de melodielijnen en de structuur van de nummers zijn nog wat dun. Toch is *Kabul* een verbeeldingrijk en zelfverzekerd debuut. In korte tijd werd het instrumentarium aangevuld en groeiden Bryn's muzikale vaardigheden. Het opeenvolgende trio *Buddhist On Fire* (1985), *Blinded Horses* (1985) en *Flajelata* (1986) behoort zonder twijfel tot het allerbeste in het werk van **Muslimgauze**. De nummers zijn puntig en pakkend en altijd weer doordrongen van dat ondefinieerbare eigen geluid. Het is wel beschreven als 'op percussie gebaseerd experimenteel geluid' en als 'westerse instrumentatie met een oosterse benadering'. Steeds is daar ook weer een samengebalde kracht in de nummers, er spreekt een constante strijdbaarheid uit.

Ik spreek Bryn nog eens aan over de politieke fundamenten van **Muslimgauze**.

"Ik richt me tegen de bezetting van land dat aan anderen toebehoort. In het Midden-Oosten is dit aan de orde van de dag. Israël heeft Libanon bezet, Iraq valt Iran binnen, in Afghanistan is een invasie van Sovjet-troepen. **Muslimgauze** steunt de vrijheidsstrijd van hen die hierdoor hun land en hun rechten verloren hebben. **Muslimgauze** steunt de PLO, Iran en het Afghaanse volk. Ik probeer hun strijd onder de aandacht van de mensen te brengen. Het Midden-Oosten is een enorm belangrijk gebied in de wereld. Het zal niet lang meer duren of iedereen zal partij moeten kiezen in de Palestijnse kwestie. Een oorlog lijkt onvermijdelijk. Voorts zal een Arabische eenheid een grote bedreiging vormen voor de Sovjet-Unie, waar veel Islamieten in het zuiden wonen. Het is een bijzonder explosieve situatie."

Nu wordt het toch tijd om enkele kanttekeningen te plaatsen.

Hoe zit het bijvoorbeeld met zijn standpunt aangaande de situatie in verschillende Zuid-Amerikaanse landen of bijvoorbeeld ZuidAfrika?

Uit het antwoord blijkt dat **Muslimgauze** geen interesse heeft in de politieke situatie in deze landen.

"Ze zijn toch immers niet bezet! Eerst moeten landen als Hongarije en Polen maar eens bevrijd worden."

Bryn beschrijft zichzelf dan ook prompt als anti-communist. Want ligt het niet in het communisme besloten alle andersdenkenden te bestrijden? Is het niet de Sovjet Unie die te pas en te onpas andere landen bezet?

BETER

Enfin, **Muslimgauze** blijft een gedreven groep. Per jaar produceert ze twee à drie platen. Allen verschijnen op **Muslimgauze**'s eigen label *Limited Editions Records*. Zoals de naam al aangeeft worden alle platen in beperkte oplages uitgebracht. Een beginsel dat grotendeels te maken heeft met de zakelijke beslommeringen en tegenwerking die kleine onafhankelijke labels ondervinden. Een reden die misschien op de achtergrond meespeelt, is dat Bryn de mening is toegedaan dat elke nieuwe plaat van **Muslimgauze** weer beter is dan de vorige.

Het recentelijk uitgebrachte *The Rape Of Palestine* kan zeker tot de betere **Muslimgauze**-elpees gerekend worden en lijkt me een goede introduktie tot het overige werk van de groep.

DE SITUATIE IN HET MIDDEN-OOSTEN:

In het bijgaande artikel over Muslimgauze worden een aantal conflicten in het Midden-Oosten aangeroerd. Om tot een beter begrip te komen, is in dit kader een korte beschrijving van de speerpunten opgenomen.

DE PALESTIJNEN

De Palestijnse kwestie speelt sinds 1948, het jaar dat het door de oorlog geteisterde joodse volk besloot een eigen staat, Israël, op te richten in hun 'beloofde land' Palestina. De daar levende Palestijnen werden uit dit land verdreven. De westerse landen stonden dit oogluikend toe, want zij kampten nog met een schuldgevoel over de Tweede Wereldoorlog. De Arabische landen bleken niet bij machte Palestina te heroveren, dus moesten zij dit toestaan.

Tijdens de oorlog in 1967 heeft Israël tevens de West Bank en de Gaza-strook geannexeerd. De Palestijnen die onderhand landloos zijn geworden, strijden nu ook voor een eigen staat.

LIBANON

De burgeroorlog in Libanon is al zo'n twintig jaar gaande. De oorzaak is voornamelijk gelegen in het feit dat de christelijke minderheid in het gebied alle sleutelposten in handen had. Daartegen is de Arabische minderheid in verzet gekomen. In de chaotische situatie, die hiervan het gevolg was, werden in Libanon verblijvende Palestijnse groeperingen een steeds grotere bedreiging voor de Israëlische staat. Het antwoord daarop was de Israëlische invasie van Libanon. De Israëlische troepen hebben zich inmiddels weer teruggetrokken. Onlangs is Syrië Libanon binnengevallen.

IRAQ/IRAN

De oorlog tussen Iraq en Iran is ontstaan door een grensconflict, waarbij Iraq de grenzen wilde rechttrekken. Tevens is het een oorlog tussen twee geloofsrichtingen binnen de Islam: de Soenniten en de Shiiten. De oorlog wordt ook wel de Golf-Oorlog genoemd, daar beide landen elkaars economische doelen, namelijk de oliewinning en de vrije doorvaart in de Perzische Golf, bestoken. De grootmachten lijken zich niet echt te mengen in deze aangelegenheid. Alhoewel het westen een lichte voorkeur voor Iraq lijkt te hebben. Dit heeft te maken met het feit dat de proAmerikaanse Sjah is afgezet door de anti-Amerikaanse Ayatollah Khomeini.

AFGHANISTAN

De (burger)oorlog in Afghanistan is ontstaan toen het daar zetelende Sovjet-gezinde bewind afgezet dreigde te worden, hetgeen voor de Sovjet Unie het teken was het land te bezetten. De Mujahideen, een bonte verzameling van Afghaanse legertjes die strijden voor vrijheid in hun land, heeft nu bereikt dat de Sovjet-troepen zich terugtrekken. Aangetekend moet worden dat Gorbatsjov hier mede toe besloten heeft daar de oorlog een veel te grote wissel trekt op de economische situatie in zijn land.

TELEX

DEAD CAN DANCE *FOTO: PHIL NICHOLS*

Brendan Perry en Lisa Gerrard van **DEAD CAN DANCE**, onlangs nog in Nederland voor concerten naar aanleiding van hun nieuwe elpee 'The Serpent's Egg', zijn bezig om in Spanje de muziek te maken voor de film 'El Nino De La Luna', van de Spaanse regisseur Agustin Villaronga. Het wordt tevens het acteerdebuut van zangeres Lisa. De regisseur ontdekte haar bij het bekijken van video's, terwijl hij op zoek was naar muziek voor een soundtrack.

BABY FORD

Peter 'Baby' Ford is het 'wonderkind' van de Engelse acid house. Zijn 'Oochy Koochy (F.U. Baby)' sloeg afgelopen zomer in als een bom. Ook remixte hij 'Beatmasters' 'Burn It Up' en 'Superfly Guy' van S-Express. Remixen is echter iets wat hij niet te vaak wil doen.
Baby Ford: "Door al dat geproduceer kom je niet meer toe aan je eigen platen. Daar heb ik geen trek in. Ik wil optreden en veel reizen en niet de hele dag in een muffe studio rondhangen."
Een paar weken geleden kwam de single 'Chikki Chikki, Ah Ah' uit. De oorspronkelijke titel was 'Disco Me 2 XTC', maar in een poging de acid-boycot te ontlopen, werd het gewijzigd. Vlak voor de jaarwisseling komt zijn elpee 'Fordtracks' uit.
Baby: "Er staan niet alleen stampers op, maar ook moody nummers. Het gaat richting deephouse. De nadruk komt meer te liggen op de zang, de songs krijgen meer gevoel."

Vlak na een korte tour door Argentiniëen Brazilië, verschijnt in januari de nieuwe elpee van **NEW ORDER**, 'Technique'. Het is eerder dit jaar opgenomen in Ibiza in de studio van Peter Gabriel. Vanaf 6 januari is NO tevens op de Britse TV te horen. Ze verzorgen beginthema en incidentele muziek voor de nieuwe BBC I-serie "Making Out".

EVENTS

Tilburg
NEW BEAT FILIAAL

Amsterdam, 'eat your heart out'! In België is de new beat gebrouwen en het stroomt via de zuidelijke provincies Nederland binnen. Op 11 december j.l. presenteerde het Tilburgse Talk Of The Town, geheel naar Belgische traditie, een eigen new beat-plaat. Het is de eerste new beat-schijf van Nederland: *Keep That Level High* van **Tee-Oo-Double-Tee** (van Talk Of The Town, DB, New Beats/Radio Records).
TOTT-deejay Bart Vingerhoets is de hoofdpersoon achter dit project. Samen met collega Eduard Van Dal, maakt hij zich al geruime tijd sterk voor de new beat. Bart: "Zo langzamerhand heeft het publiek kunnen wennen aan new beat. Men ging er steeds meer om vragen. De tijd was dus rijp voor een echte new beat-avond."
Die avond is de Talk Of The Town tot de stroboscopen toe gevuld. De topdrukte was het dubbele van wat normaal gesproken druk, maar net leefbaar, wordt geacht. De uitzinnige menigte deint en golft op loodzware beats. En wat is zo'n Brabantse nacht zonder de **Deurzakkers**. Deze party-experts van de oude stempel zijn volledig up-to-date. Met een pint in de hand hossen ze gezellig mee. New beat heeft hun dan ook geen windeieren gelegd. In hun eigen platenwinkel loopt new beat als een express.
Top of the bill zijn enkele new beat-acts. Het Belgische danslabel Subway (sublabel van Antler) is met haar volledige new beat-hofhouding uitgerukt. **The Lords Of Acid**, **Major Problem** featuring **The Acid Queen**, **Jade 4U** en **Miss Nicky Trax** zijn in vol ornaat naar het Tilburgse getogen. Label-manager Maurice Engelen zwaait tevreden de scepter achter de schermen.

MADONNA
De goede bedoelingen om live te zingen, verzuipen in het feestgedruis. Jade 4U staat zelfs in een bierglas te ademen. Dat mag echter de pret niet drukken. Playbackend staat de koninklijke familie een enthousiaste publiek op te hitsen. Het vocale mankement wordt ruimschoots gecompenseerd door visueel genot. Zo ook bij Miss Nicky Trax. Maurice Engelen ontdekte haar tijdens een strooptocht in het Belgische new beat-paleis Bocaccio, dansend op Front 242. Nicky: "Dat playbacken had toch wel zijn voordelen. Omdat ik niet live hoefde te zingen, kon ik me meer concentreren op het dansen. Ik heb op jazz-ballet gezeten, dus daar heb ik geen enkel probleem mee. Eigenlijk wilde ik op klassiek ballet, maar dat zag mijn moeder niet zo zitten (met argus-ogen toekijkende moeder, knikt instemmend). In de toekomst ga ik ook serieus aandacht schenken aan de zang. Ik ben al bezig noten te leren lezen. Uiteindelijk moet ik zowel dans en zang goed onder de knie hebben". De toekomstige Madonna? Nicky: "Inderdaad! Toevallig ben ik ook begonnen als soundmix-Madonna".
Maurice: "Nicky heeft de perfecte uitstraling. Ze is speciaal, apart, en komt heel goed over. Ze was precies wat ik zocht". Was je op zoek naar een image? Maurice: Jawel, het is veel boeiender om naar deze charmante dames te kijken. New beat-muzikanten zijn zelf gewoon te lelijk.
Ook de rest van het stel laat zich niet

NICKY TRAX

onbetuigd. New beat-stagiaire Mariska assisteert, in strak leren stoeipakje, de Acid Queen. Het blijft echter bij koketteren, de kleren gaan niet van het lijl. Toch mist het niet zijn effect. De opzwepende disco-dreun en dito dames doen hun verleidende werking. Maar ja, Hitch-cock had al bewezen dat suggestie beter werkt dan bruut bloedvergieten.
Het gaat naar eenieders tevredenheid. De new beat(-acid)-avond eindigt in een overtuigende victorie van Huize New Beat. Eduard Van Dal glundert: "De sfeer was geweldig. En dit is nog maar het begin. New beat zal verder het land intrekken. En uiteindelijk zullen ook de Amsterdamse acid-deejays, die nu lopen te schamperen, eraan moeten geloven."
Ook ondergetekende heeft zich gaarne laten onderwerpen. Na een zware partij na-borrels, in de eerste trein uit Tilburg, droomde uw ronkende reporter van de koninginnen en prinsessen van de new beat. *DANNY BROEDELET*

FOTO: ANDRÉ BAKKER

De Belgische rockgroep **COYOTE AND THE LOST DAKOTAS**, al vaak te horen geweest in het VPRO-programma 'De Wilde Wereld' (ter ziele), brengt in februari een maxi uit, 'Big Balls On Fire'. **LUC VAN ACKER** doet de productie.

LUC VAN ACKER produceert ook de debuutelpee van de Limburgse electroformatie **FORCE DIMENSION**. Het komt uit op het Brusselse KK Records. Op Body Records, het label van **KLINIK**-zanger Dirk Ivens, is reeds 'Craddle Song' van Force Dimension uitgekomen, op een verzamel-eepee. (Bestellingen: Body Records/Dirk Ivens, Stationsstraat 116, 2750 Beveren

FISHBONE, onlangs nog in Nederland voor een paar zinderende concerten, zijn rond de jaarwisseling weer terug. (Paradiso, Nighttown en Noorderligt, zie concertagenda).

BEATNIGS *FOTO: KEVIN CUMMINS*

THE BEATNIGS, zullen wegens dubbele boekingen in februari '89 weer in Nederland optreden. Deze vijf kleurlingen ('nig': positieve afkorting van 'nigger') uit San Fransisco, koppelen een politieke boodschap aan onorthodoxe popmuziek. Onlangs verscheen op het Alternative Tentacles Label van Jello Biafra hun debuutelpee. De muziek roept associaties op met Mark Stewart & The Maffia, Last Poets, Public Enemy, Dead Kennedy's, Mothers Of Invention en de Einstürzende Neubauten. Ze behelpen zich met keyboards, basgitaar, taperecorders en allerlei percussie-instrumenten zoals conga's, timbales, wielen, kettingen, cirkelzagen, olievaten en industrieel afval. Elektrische gitaren ontbreken. Live zijn The Beatnigs een sensatie.

Iedereen die wil weten hoe het met de moderne muziek in Rotterdam is gesteld, kan vanaf 1 januari afstemmen op Radio **RAZOR**. 5 dagen per week kan men, van 20.00 tot 22.00, luisteren naar vernieuwende muziek. Er wordt vooral aandacht besteed aan lokale artiesten en gebeurtenissen in het clubcircuit, door middel van interviews, reportages en live-opnamen. Radio RAZOR is te beluisteren via 99.6 Mhz op de Rotterdamse kabel.

LIGHTS IN A FAT CITY, de Engelse didgeridoo-band (Aboriginal-instrument), die kortgeleden overtuigend debuteerde met de elpee 'Somewhere', is in januari voor het eerst in ons land voor een paar concerten.
O.a. Ekko Utrecht, Lindenberg Nijmegen en Nighttown Rotterdam. (zie Concertagenda)

Na 'Away From The Pulse Beat' het programma met independent muziekclips, zal maandelijks de **WHIPHOUSE** te zien zijn. Hierin aandacht voor live-registraties, clips en toerinfo. De eerste uitzending is 20 januari op de amsterdamse kabel.

INDI-INDEX, omdat de benodigde gegevens niet op tijd waren ontvangen, was het technisch onmogelijk om de lijst mee te nemen. Abonnees ontvangen het thuis, belangstellenden raadplege de platenboer. Nr1's Acid: Stakker Humanoid; Minimal: Wim Mertens; Gitaar: Dynosaur Jr. Bug; Hip hop: Original Concept; Elpee: Front 242 -Front...

IM PAKT, een festival voor experimentele kunst, vindt volgend jaar maart voor het eerst plaats. Aan bod zullen komen film, video, theater, muziek in allerlei combinaties. Vernieuwingsdrang en eigenzinnigheid staan voorop. Im Pakt is al op zoek naar kunstenaars voor de editie maart 1989. Im Pakt wordt gehouden in Cultuurcentrum **EKKO** te Utrecht. Ekko wordt met uitzetting bedreigd. Bij de gemeente Utrecht liggen er plannen klaar om het cultuurcentrum per 1-1-1990 op straat te zetten. De 120 vrijwilligers voeren actie om deze plannen te dwarsbomen. Ekko, Bemuurde Weerd wz 3, 3513 BH Utrecht, 030-317457

NITZER EBB brengt haar, oorspronkelijk voor november geplande, elpee 'Belief' op 8 januari uit. Voordien, op 6 januari, zijn ze echter al op TV te zien, in het VPRO-jongerenprogramma Firma Onrust. Tijdens hun verblijf zal de bewaking tot het maximum worden verhoogd. Recentelijk zijn in Engeland namelijk de backing-tapes van de Nitzer Ebb-show gestolen. Wil de dader zich alsnog bij Provoke melden voor een afranseling?!

ASTRAL BODIES is de nieuwe gitaargroep van de broertjes Maarten & Rogier van der Ploeg. Voorheen zaten ze in Soviet Sex en Blue Murder. Recentelijk debuteerden ze met de single 'Astral Bodies' (Megadisc). De nieuwe single Who Cares komt deze maand uit. Een toernee staat gepland voor januari.

THE JUDAS JESUS, is een boek dat onlangs is verschenen bij de Black Sheep Press. Het bevat zelf-analytische openbaringen en bekentenissen van onder andere **JOHN BALANCE** (Coil), **JELLO BIAFRA** (Dead Kennedy's), **THURSTON MOORE** (Sonic Youth), **GAVIN FRIDAY** en **JEFFREY LEE PIERCE**. Te bestellen bij Limited Productions, postbus 55670, 1007 ND Amsterdam.

MUCKY PUP

Hun eerste singletje ging in een oplage van maar liefst 950.000 stuks over de toonbank. En toch verwierf Mucky Pup met You Stink But I Love You geen wereldfaam. De verklaring is gelegen in het feit dat het eigenlijk de hoofdprijs betrof in een wedstrijd uitgeschreven door het stripblad Bloom County. Het uiterst populaire stripverhaal Billy and the Boingers zocht een lijflied, waarvoor beginnende bandjes een demo konden insturen. Mucky Pup won en hun song werd als een flexi-disc bij het blad gevoegd. Maar toen wist nog niemand dat Mucky Pup verantwoordelijk was voor de muziek. Inmiddels, anderhalf jaar later, heeft het uit New Jersey afkomstige hardcore kwartet een knaller van een debuutelpee afgeleverd: Can't You Take A Joke?. Half november toerde Mucky Pup door de Lage Landen en bleek tot een opmerkelijke podiumpresentatie in staat. Niet te plaatsen in geijkte hardcore/speedmetal-wereldje. Gitarist Danny Nastasi hierover: "Wij zijn geen echte hardcoreband. En ook geen trashmetal. Kijk, ik hou van Ludichrist en Hades, en ook van Murphy's Law. Veel mensen vergelijken ons met S.O.D. Ten onrechte, want ik wil nadrukkelijk stellen dat wij ons met geen enkele band verwant voelen! Mijn favoriete band is bijvoorbeeld de Red Hot Chili Peppers. En ik luister graag naar Fishbone". De veelal door Danny geschreven teksten zijn een verfrissend mengsel van sociaal-politiek bewustzijn en treffende humor. Danny: "Als er iets is wat Mucky Pup typeert is het wel onze afkeer van en verzet tegen alles wat naar fascisme riekt". Veel hardcore-musici gaan er heden ten dage prat op geen alcohol en drugs te gebruiken, de zogenaamde straightedgers. Hoe staan jullie daar tegenover? Danny: "Toen ik vijftien, zestien was heb ik alles gebruikt. Ik ben nu achttien en heb mijn portie wel gehad. De anderen (ook achttien, alleen zanger Chris is tweeëntwintig -JA) drinken af en toe nog wel eens een biertje". Maart-April 1989 verschijnt de nieuwe elpee A Boy In A Man's World (met de eerstgenoemde single!) en zal Mucky Pup andermaal door Europa toeren.

JOY ARPOTS

NAPALM DEATH

Engeland heeft sinds kort een nieuwe hardcore-sensatie.
Vier jongens die zich als piranhas gestort hebben op de rockmuziek, om het fenomeen tot het bot af te kluiven. Voorheen deden The Who, The Ramones, The Swans en tal van hardcore/speedmetal-bands dit al, maar Napalm Death heeft andermaal de grenzen verlegd. Ze maakt Extreme Hard Core, neen sterker nog Acid Punk op 78 toeren. De gebruikelijke 125 BPM zijn voor deze gasten niet meer dan een Weens walsje. Een jaar geleden al debuteerde Napalm Death verdienstelijk met de elpee Scum, maar de nieuwe elpee From Enslavement To Obliteration (Earache Records) zal ongetwijfeld de definitieve doorbraak betekenen. Het is een 22 songs tellende explosieve cocktail. Het tekstvel verraadt de anarchistische idealen van Crass. Teksten over seksisme, vervreemding, massamanipulatie, e.d. Maar wie de plaat opzet zal constateren dat zanger Lee Dorian slechts onverstaanbare kreten uitstoot als grunt! grunt! quack! quack! Drummer Mick Harris slaat op zijn trommels als niemand ooit tevoren. En de gitaarsolo's van Bill Sneer hebben dan misschien wel niet de klasse van Anthrax of Metallica, maar zijn volstrekt uniek in de wijze waarop van akkoorden gewisseld wordt. Kortom deze kleinkinderen van Discharge (om maar eens wat te noemen) zorgen voor de meest weerzinwekkende nachtmerrie, die ik sinds jaren heb ondergaan. "I love the smell of napalm..."
Laatste nieuws over Napalm Death is, dat Mickey Harris tijdens de Skandinavische toernee de band heeft verlaten. Harris zal nu gaan drummen bij Sore Throat. Van Sore Throat, in de nieuwe bezetting, zal op 6 februari de elpee a Disgrace To The Corps Of Side verschijnen.

JOY ARPOTS

Ter afsluiting van 1988, brengt **STRANGE FRUIT** enkele Peel-sessions uit, waaronder een track uit 1967 van **THE JIMI HENDRIX EXPERIENCE**. Het is een voorproefje van een elpee met 17 niet eerder uitgebrachte Hendrix Radio-opnames. Verder Peel-sessions van **FAMILY**, **ETON CROP**, **NICO** en **THE ROOM**. De **SMITHS**-sessie is inmiddels een nummer 1-succes geworden in de Indie-chart.

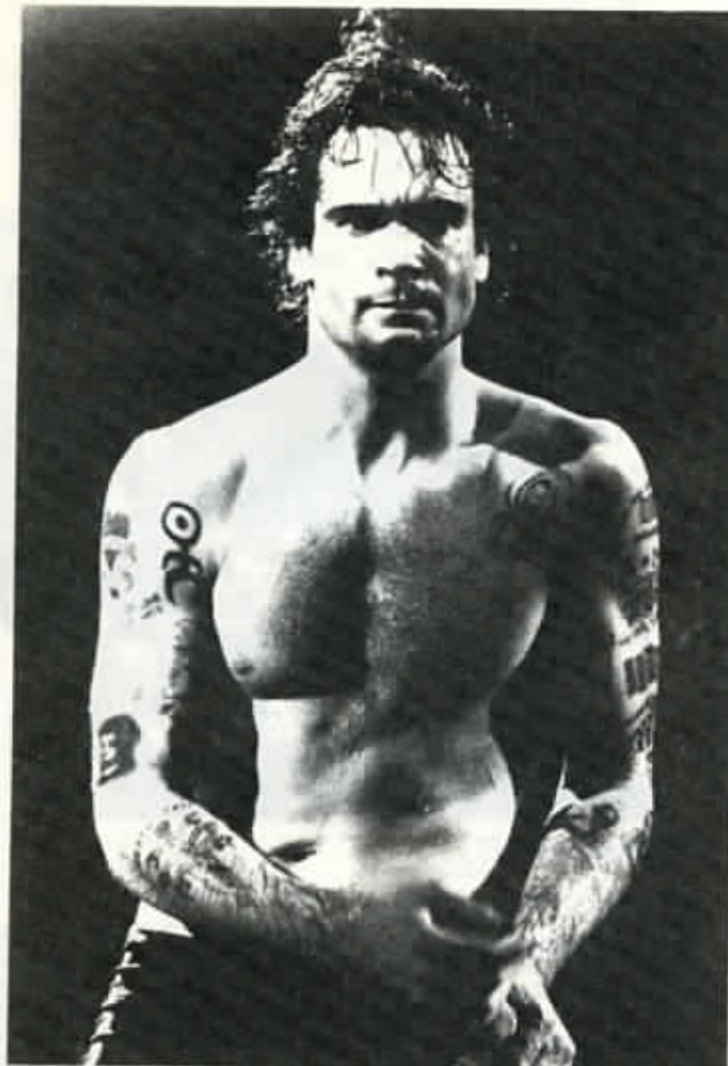
De Amsterdamse gitaarschool laat weer van zich horen. Ditmaal niet uit de klas van Fatal Flowers. **THE RODRIGUEZ BROTHERS** zijn geen zigeunerband, maar een trashy-hardcore variant op de Fuzztones. Hun gelijknamige beduutelpee komt uit op het eveneens nieuwe Deaf Souls Records.(The Rodriguez Brothers 020-955367, Deaf Souls Records 020-751880)

HENRY ROLLINS

SEARCH AND DESTROY

WIP LEISTRA

"Als ik van de 365 dagen die een jaar telt, meer dan tien dagen thuis zit, wordt ik de elfde dag neerslachtig en zwaar depressief. Dan krijg ik de neiging om mezelf een kogel door de kop te schieten".
Een uitspraak uit een psychiatrisch rapport? Nee dus, het is de levensvisie van 'maniakje van alles' Henry Rollins. Ooit voerde hij de legendarische Amerikaanse punkband 'Black Flag' aan, maar tegenwoordig doet Rollins op vele andere terreinen van zich spreken. Hij zingt, dicht, schrijft proza en draagt zijn eigen literaire werk voor.
Bij al zijn werkzaamheden wordt hij gedreven door agressie en destructieve neigingen. "Die agressie moet ik kwijt, ik zing het van me af, of ik schrijf het van me af, anders wordt het onherroepelijk mijn dood".
Deze negatieve energie heeft geleid tot een enorme productiviteit. Rollins maakte zeven elpees en vijf epees met 'Black Flag', drie elpees onder eigen naam en twee epees met zijn nieuwe band: 'The Rollins Band'. Dit jaar zijn er weer een elpee 'Life Time', en een epee 'Do It' aan het lijstje toegevoegd. Rollins weet niet van ophouden.
In de afgelopen zeven jaar heeft hij zich ook aan het schrijversfront gemanifesteerd. Dit leverde acht boeken op, geschreven in een Charles Bukowski stijl: hard, agressief, soms weerzinwekkend, maar altijd voorzien van een dosis relativerende humor.
Zijn vele activiteiten lijken echter nauwelijks een afdoende uitlaatklep. Als je Rollins een vraag stelt, vraag je je nog steeds af of je eerst een antwoord of een klap krijgt. Ook op het podium is hij onberekenbaar. Het is geen uitzondering dat hij, met schuimvlokken rond zijn mond, als een bezetene voortraast. "Toch ben ik geen 'tough guy', ik heb immers nog nooit een moord gepleegd, ik heb zelfs nog nooit gezeten", probeert hij mij gerust te stellen. Hij heeft inmiddels wel de gelegenheid gehad om dat uit te proberen. Kortgeleden heeft hij zich namelijk ook nog gestort op een carriere als acteur. De opnames van zijn eerste film zijn net afgerond. Hierin speelt Rollins een man die vier jaar het gevang in moet, voor iets wat zijn broer gedaan heeft. Na zijn vrijlating vermoordt hij zijn broer, zodat hij dus onmiddelijk weer achter tralies

HENRY ROLLINS *FOTO: JAN-WILLEM STEENMEIJER*

beland, einde film.

Wat kunnen we in de toekomst van deze Henry Rollins verwachten?

"Een nieuwe film die door David 'Blue Velvet, Dune, Eraserhead' Lynch wordt geregiseerd, een nieuw boek wat ik al bijna af heb, een nieuwe plaat van 'The Rollins Band', een single die ik samen met bassist Andrew gemaakt heb - een echte funkplaat -, and after this another album and another book and maybe another film and then another album and another and another...'till I Die'!

POSTCARDS IDEAS

DEAR ________

I HEARD THIS DUDE TELL ABOUT HOW HE GOT A HOOKER
AND PAID HER TO SUCK HIS COCK. SHE PUT A RUBBER
ON HIS COCK AND WENT FOR IT. HE WAS TOO DRUNK
TO COME IN THE RUBBER THAT WAS IN THE WOMAN'S
MOUTH. I DON'T KNOW WHY I THOUGHT OF THAT RIGHT
NOW BUT THE IDEA OF SOME ART STUDENT SITTING IN
HIS VW GETTING HEAD FROM A HOOKER AND NOT BE-
ING ABLE TO COME IS KINDA FUNNY. HAVING FUN WISH
YOU WERE HERE WITH ME.
-YOURS, HENRY

DE-HUMANIZED

WHEN YOU TAKE A FEMALE CHILD INTO THE BACK YARD
WHEN YOU SNAP IT'S SPINE WITH YOUR HANDS, WHEN
YOU DECAPITATE THE CORPSE, WHEN YOU CUT OPEN IT'S
STOMACH AND CLEAN OUT THE STEAMING ENTRAILS
INTO A BUCKET, WHEN YOU INSERT A SKREWER THRU THE
ANUS THAT EXITS THRU THE NECK-STUMP, WHEN YOU
TIE THE LITTLE HANDS AND ARMS BACK, WHEN YOU PUT
THE CORPS OVER THE COALS AND START TO TURN IT,
AROUND AND AROUND, WHEN THE SKIN IS CHARRED
BLACK AND JUICE IS DRIPPING OFF THE CORPSE ONTO
THE HISSING COALS, IT DOESN'T EVEN LOOK HUMAN

De nieuwe single van de Beefheart-Pere Ubu geïnspireerde groep **STUMP** uit Engeland heet 'Buffalo'. Ze zijn binnenkort weer in Nederland voor concerten.

Op **HAWKER**, sublabel van het Nederlandse gitaarlabel **ROADRUNNER** (o.a. **Motörhead**) verschijnen in Februari 'Balance Of Terror' van de **WRECKING CREW** en de nieuwe elpee van de 'straight-edgers' **NO FOR AN ANSWER**, getiteld 'Tough Crusade'.

SOULPOWER

GRANDMASTER O.

FEMALES

De female crews, fly girls en lady rappers doen het goed in de hiphop.
Zoals **The Real Roxanne**, beschermelinge van Full Force. Op haar debuut elpee *The Real Roxanne* (Select Records/CNR) is goed te horen dat ze naast het rappen ook nog zangambities heeft. Dat laatste mag ze van mij vergeten. Hoewel de meest titels geproduceerd zijn door Jam Master Jay (Run DMC) klinkt het allemaal wat gladjes. Leukste nummer is *Respect* (van Aretha Franklin) geproduceerd door Howie Tee. Een wat rauwere uitvoering van dezelfde klassieker staat op de enige

elpee van het trio **Anquette**. Het is tevens de titel van de plaat (op Luke Skywalker/import). De rest van de elpee is van diezelfde ongepolijste kwaliteit en hardheid, zoals *Mary Mary* (een antwoord op Run DMC ?). Jammer dat het trio de intro's letterlijk volkwebbelt. Wat gladder en commmercieler klinkt **L'Trimm**, een Amerikaans duo. Hun elpee heet *Grab It!* (BCM/IMC). Ze gaan een beetje de Salt 'n' Pepa kant op, vooral met het titelnummer (geen cover). Meest originele en leukste track is *Cars With The Boom* (over auto's met een gigantische stereo erin). Veel serieuzer en harder is **Ms. Melodie** op haar eerste 12inch *Hype According To Ms. Melodie* (Jive/import), die geproduceerd is door KRS-One. Op deze 6-track lijkt Ms. Melodie een aardige belofte voor de toekomst. Een Engelse crew die bekend is vanwege hun hardcore rhymes is de She Rockers. Een afscheiding hiervan is het duo **Hit & Run**. Beide dames wilden ook wel eens van de hardcore leer afwijken. *How Long* is een verrassende 12inch geworden (Rap Sonic/Indisc). Het nummer is goed dansbaar en heeft als gimmick de Kinks gitaar uit 'You Really Got Me' (vooral op de Hard Rock Miix). Een van de meest bekende female crews in ons land zijn de **Wee Papa Girl Rappers**. Met hun debuut-elpee *The Beat The Rhyme The Noise* (Jive/CNR) bewijzen T.Y. Time en Total S. dat commercialiteit en streetcredibility best hand in hand kunnen gaan en dat ze van al de fly girls streven naar de meest originele produkties. Het reggae intro van *Heat It Up* vind ik nog steeds grote klasse! Tenslotte; een van de meest interessante lady rappers is voor mij **Roxanne Shante**. Met haar rauwe stem en bijtende manier van rappen, mag ze van mij best meer platen maken. Zo vinden we haar terug op een elpee van producer Marley Marl, *In Control vol.1* (Cold Chillin'/WEA). In het nummer *Wack Itt*, gaat ze furieus te keer en laat ze geen spaan heel van een andere rapster, JJ Fad. Een ander staaltje van haar kunnen dateert uit 1986, toen ze een korte gastrol had in de poppy soul song *Sharp As A Knife* van Brandon Cooke. Deze gast rap is geïsoleerd van het origineel en door een stel Engelsen over geplaatst op een fantastische acid ondergrond (met een jazzy trompetsolo). Het resultaat is een soort acid-jazz rap met veel vaart en swing: *Sharpe As A Knife Remix* (12inch, Club/Phonogram). Een van de betere produkties waarbij acid en rap elkaar tegen komen (een ander goed voorbeeld is *Acid Rappin* van The Moody Boys).

GMO's POWER LIST

1. *Humanoid* - **Stakker** (12inch)
2. *Sex* - **Edward & Armani** (12inch)
3. *Wack Itt* - **Marley Marl & Roxanne Shanté** (elpee-track)
4. *Jonnie Wuza Gangsta* - **Original Concept** (elpee-track)
5. *10 Seconds To Terminate* - **Bomb The Bass** (12inch)
6. *Boys From London* - **Amnesia** (elpee-track)
7. *Sharp As A Knife* - **Brandon Cooke & Roxanne Shanté** (12inch)
8. *Television* - **Beatnigs** (12inch)
9. *Truth Of Self Evidence/Structure* - **Reese & Santonio** (12inch)
10. *Trouble Fezz Meets...* - **3 Mustaphas 3** (Mark Kamins mix) (12inch)

ORIGINAL CONCEPT

THE ENJOY STORY

BOBBY ROBINSON begon zijn muzikale carrière in 1951. In Harlem had hij een kleine platenzaak, maar al snel begon hij zich ook met produceren te bemoeien. In het begin waren dat veel doo-wop groepen en later werd dat rhythm and blues (o.a. Wilbert Harrison's 'Kansas City). In 1963 richtte hij **Enjoy Records** op en zijn eerste single daarop was *Soul Twist* van **King Curtis**. Toen eind zeventiger jaren **Rappers Delight** op Sugarhill Records uitkwam ging Bobby Robinson totaal uit zijn dak van dat nieuwe fenomeen rap. Hij stuurde direkt zijn talent scouts er op uit. Zij kwamen terug met twee namen: **The Funky Four + One** en **Grandmaster Flash & The Furious Five**. In het najaar van 1979 kwam *Rappin And*

Rocking The House uit van de Funky Four + One (een rap over de ritmetrack van Cheryl Lynn's 'Got To Be Real'). Vanaf dat ogenblik werd het Enjoy label een broedplaats voor rap talent: **Spoonie Gee** en **Kool Moe Dee** namen er hun eerste platen op.
Deze informatie is te lezen in het schitterende boek van **David Toop**, *'The Rap Attack'* (Pluto Press, 1984). Niets van dit verhaal is helaas terug te vinden bij *The Enjoy Story*, een compilatie van 31 nummers verdeeld over vier platen (25 tracks op twee Ceedees). Er is niet eens een hoestekst, laat staan dat er jaartallen vermeld zijn bij de titels. Een behoorlijke misser bij zo'n belangrijke, omvangrijke en prijzige compilatie. Blijft over de muziek: daar is dit pakket vrij volledig in. Al de tracks ademen de sfeer uit van een tijd waarin rappen vooral snel doorpraten was over hoe gezellig een party is, hoeveel vrouwen je versieren kan en hoe

gimmicks (Radio) en scratches. Kortom eigenlijk een crimineel goeie plaat. Hij is geproduceerd door **Dr. Dre** en **DJ Yella**, beide zitten samen met Eazy-E in het gezelschap **NWA**, die hetzelfde soort rauwe rap maken. Dat is goed te horen op *Gangsta Gangsta* hun tweede 12inch (Ruthless Records). De hardcore hiphop van **Original Concept** klinkt totaal anders. 'Straight From The Basement Of Kooley High (Def Jam) is hun debuutelpee. Vooral het gebruik van heavy gitaren (o.a. op 'Jonnie Wuza Gangsta') is typisch Def Jam en heeft weer alles te maken met producer Rick Rubin. Original Concept zijn een stel weirde rappers die graag lol maken en dat op een uiterst originele en beluisterbare manier aangepakt hebben. Ze zijn de originators van een aantal veel gebruikte en gesampelde hiphopkreten als : *Pump That Bass* of *Get A little Stupid*. Ook **Ice T** heeft wel een goed gevoel voor humor. Zijn *I'm Your Pusher* gaat over een dealer die i.p.v. dope platen verkoopt (de leuke clip hiervan is helaas sterk gecensureerd). Deze 12inch is ook te vinden op zijn tweede elpee *Power* (Sire Records), die vooral opvalt door de sexy dame op de hoes (zijn vriendin Darlene). Zijn raps klinken een beetje funky, door de niet al te kale begeleiding en de blazersachtige samples. Dat hij een goede rapper is kunnen we eind januari zelf checken als hij (met vriendin) samen met **Afrika Islam** en **DJ Evil E** de vaderlandse podia onveilig komt maken. Een crew die ook snel moet komen is **7a3**. Hun debuutsingle en elpee heten *Coolin In Cali* (Geffen Records). Hierop staan eerlijke hardcore raps zonder franje, voor een groot deel gemaakt met hulp van een echte band. Het resultaat is erg overtuigend, vooral het titelnummer met originele samples van **Sly Stone** (Thank You) en **Kurtis Blow** of *That's How We're Living* (Dr John samples). De **Cold Crush Brothers** gaan al een tijd mee. Ze zijn eigenlijk nog van de old school. Eind zeventiger jaren hadden ze een hitje met **Punk Rock Rap**. Op hun eerste elpee, *Troopers* (B-Boy/Westside), die pas onlangs uitkwam staat alleen recent materiaal: stevige raps zonder samples (een beetje old school) met veel funky riffs.

ACID JAZZ

De term **Acid Jazz** is in 1988 uitgevonden op een feest waar de Engelse rare groove en jazz deejays **Chris Bangs** en **Gilles Peterson** met een acid house deejay aan het draaien waren. De term was min of meer als een grap geboren maar is intussen een eigen, serieus, leven gaan leiden. Vooral de muzikanten **Simon Booth** (o.a. ex-Working Week) en **James Taylor** (o.a. ex-Prisoners) zijn grote voorvechters van dit nieuwe genre. Zij zijn ook terug te vinden op de verzamel-elpee *Acid Jazz And Other Illicit Grooves* (Urban/Polydor). Gitarist Booth en organist Taylor nemen deel aan de verschillende formaties (zoals Ace Of Clubs, Rhythm Blades) op deze eerste eigentijdse acid jazz compilatie. Vooral Taylor bepaalt met zijn orgelspel het funky en jazzy sfeertje van Hammond orgels uit de zeventiger jaren. Last Poet lid Jalal doet de vocale introducties op deze bijzondere plaat. Acid jazz is meestal instrumentaal en is sterk beïnvloed door instrumentale funk-jazz uit de begin zeventiger jaren. Voorbeelden hiervan staan op de platen *Acid Jazz vol. 1 & 2* (Ace Records/Indisc). Hierop zijn een aantal jazzy, zeventiger jaren, remakes te horen van funknummers als *Super Bad* (door Idris Muhammad), *Cold Sweat* (door Bernard Purdie) of het Kool & The Gang nummer 'Who's Gonna Take The Weight' (door Melvin Sparks). Deze drie titels staan op volume 2. Op het eerste deel staan naast de funkgroep Funk Inc., meer jazzy getinte figuren als **Houston Person**, **Ivan 'Boogaloo Joe' Jones** of **Gene Ammons**. Bij hun nummers staat een swingend Hammond orgel, koperwerk en een jazzy gitaar om de beurt op de voorgrond. Deze serie is samengesteld door de deejays Gilles Peterson en **Baz Fe Jazz**. Op een van de hoesteksten schrijft Chris Bangs: "Acid Jazz. It's taking down barriers between bebop and hiphop. It's new music, old music, it's esoteric music".

ze in bed zijn. Luister maar eens naar *Superrappin* van Grandmaster Flash, *Love Rap* van Spoonie Gee, *At The Party* van **The Treacherous Three** of *Just Having Fun* van **Doug E Fresh**. De meeste nummers zijn dansbaar en duren erg lang, omdat de rappers in die tijd niet van ophouden wisten, want ze wilden al de beschikbare ruimte op een 12inch benutten! Leuk is ook *I'm A Packman* van **Packman** uit 1983, een van de eerste electro hiphop nummers.

Enjoy was, samen met Sugarhill, het belangrijkste label uit de begin tijd van de rap. Met dit belangrijk document worden we daar voor altijd aan herinnerd.

The Enjoy Story (4 elpees/2 ceedees, Streetsounds)

POWERTIP

United House Nations Project - compilatie (elpee/ceedee, Crammed/Dureco). Aan de titel van de plaat te zien zal dit wel de zoveelste houseverzamelaar zijn, dacht ik. Maar de opvallend felle rode, blauwe en groene kleuren op de hoes deden toch anders denken. Egypte, India, Zaïre en nog wat landen, las ik op de binnenhoes: World Music?!

De plaat opent met *Mohamed's House* van **Sheik Fawaz** een vrolijke house deun met oriëntaalse zang er door. Iets verder probeert **Paco Sevilla** een soort 1988 versie van *Don't Let Me Be Misunderstood* te maken. **Deepak & Khan** zingen vervolgens uitgebreid *Holle Holle* (de naam van een Engelse Bhangra groep). Aan het einde van de plaat staat **Cheb Djhay**. Zijn song *Chez Raï* is echter nauwelijks ra"ï te noemen. Het is te snel en mist de opzwependheid. Na beluistering van heel de elpee valt op dat alle tracks goed dansbaar zijn, doordat een stevige electro beat in elk nummer voor het ritme zorgt, wat steeds hetzelfde is in elke titel (128 BPM). Nu wordt het tijd de hoestekst te lezen en de waarheid te ontdekken; deze plaat staat vol fake world music. Al de acht tracks zijn van de hand van **Mark Kamins**. Een Newyorkse deejay die al jaren de meest vreemde dansstromingen door elkaar draait. In het verleden produceerde hij mensen als **Madonna** enerzijds en **Karen Finley** anderzijds. United House Nations is zijn undercover solo-project, waarbij hij op een knappe manier met niet-westerse muziek speelt. Een must voor iedere, westerse, dansvloer!

ACID POWER

Hoewel new beat de acid langzaam aan het verdringen is, zelfs in Engeland, zijn de acid(-achtige) producties eigenlijk muzikaal gezien nog steeds een stuk interessanter. Neem nu bijvoorbeeld *Humanoid* van **Stakker** (op Streetsounds), een geweldig acid-werkstuk van een 23-jarige Londense programmeur die en passant ook nog even het bijbehorende clipje uit zijn computer toverde. Niet alleen de plaat laat een overweldigende indruk achter, ook de clip is, letterlijk, verpletterend. Hij komt bijna je toestel uit! In een Duitse disco schijnen bij grootbeeldvertoning ervan, verschillende personen totaal dizzy te zijn afgevoerd. Visuele acid?! Dankzij de new beat zijn ze in België ook acid gaan maken. Zoals de zeer indringende, hypnotiserende en dansbare 12inch *Sex* van **Edward & Armani** (MG Records/Indisc). Achter deze naam gaat **Ferre Bealen** schuil, voormalig **TC Matic**-bassist. Mensen van **Zos Kia** en **Psychic TV** zijn ook nog steeds met acid bezig. **Tekno Acid Beat** (Temple Records) is een elpee samengesteld door Richard Norris (o.a. NME), **Dave Ball** en **Genesis P.Orridge**. *"All the tracks are designed to produce the psuchedelic experience thru the use of beat and sound"*. Ook de Franse electronicus **Hector Zazou** (eind zeventiger jaren zat hij al in de progressieve groep ZNR) stort zich op de acid. Op *Guilty* (12inch, Crammed) klinken **Zazou Bikaye** nog vrij gewoon, maar op de achterkant wordt de Afrikaan **Boni Bikaye** geheel door de acid-mangel gehaald: het eindresultaat is opmerkelijk.

Dat er in Engeland nog wat anders wordt gedaan dan trendy acid en house, bewijst de constante stroom van hiphop-producten. De schitterende debuut-elpee van **Bomb The Bass**, *Into The Dragon* (Rhythm King/Torso), zit eigenlijk tussen beide stromingen in. Er wordt flink op los gerapt door Merlin en Aurra. Maar als **Tim Simenon** zelf uit zijn bol gaat met zijn sample-machines klinkt het weer allemaal vreselijk acid. Luister wat dat betreft ook eens naar *10 Seconds To Terminate*, de B-zijde van de single *Say A Little Prayer*, een origineel stuk acid-achtig samplewerk. Het label Music Of Life brengt nog steeds alleen maar werk uit van Britse rap-artiesten. De meest harde, snelle en bijtende rap van de laatste tijd komt daar ook vandaan: **Hijack** met *Hold No Hostage*. Op deze 12inch wordt een pleidooi gehouden voor de zwarte artiest, in de geest van **Malcolm X**. Nog radicaler is **Eazy-E**. Hij ontpopt zich op zijn debuut-elpee *Eazy-Duz-it* (Ruthless Records) als een regelrechte gangster, die winkels beroofd (No More?'s) en taal bezigt als *"I blow your fucking head off"* (Nobody Move). Dit allemaal in volle ernst. Muzikaal gezien is de plaat OK: stevige harde beats met originele

LIME SPIDERS

JAKS SCHUIT

Australië kent een hechte muziekscene. Daartoe behoort ook 'Lime Spiders', dat begin jaren tachtig op feestjes furore maakte met covers van onder meer 'Sonics', en 'The Chocolate Watch Band'. Hun doorbraak kwam met de soundtrack voor de film 'Young Einstein'. Dit nummer, 'Out of control', werd een hit en het succes was een aansporing om door te gaan.

Lime Spiders op tournee in Nederland. Bij aankomst in de lobby van het Quentin hotel in Amsterdam vraagt gitarist Gerard Corben naar een goede muziekwinkel. Hij heeft de vorige avond, bij een optreden in België, zijn laatste setje snaren in gebruik genomen. De Gele Gids brengt uitkomst. Met zanger Mick Blood verdwijnt hij richting Rozengracht.

Drummer Richard Lawson legt op de hotelkamer ontspannen zijn voeten op de vensterbank. Door het openstaande raam komen flarden saxofoonmuziek naar binnen. Aan de overkant van de gracht staat een amateur een partijtje te blazen. Met plezier vertelt hij over de begintijd van **Lime Spiders**.

"De grondleggers van de moderne muziek in Australië zijn voor een groot gedeelte nog steeds aktief. Chris Bailey speelt nog steeds in **The Saints**; Rob Younger is juist weer gestart met **The New Christs**. Ed Kuepper heeft nu zijn eigen band. Naar deze mensen ging ik kijken toen ik jong was, eind jaren zestig, begin jaren zeventig. Denis Tek moet daarbij genoemd worden. Tek is een Amerikaan die beïnvloed door de Detroit-rock naar Australië kwam. Younger en Tek hebben samen in het legendarische **Radio Birdman** gespeeld.

Rond die kleine groep mensen, die ik zojuist noemde, ontstonden steeds nieuwe groepen, die op hun beurt ook weer nieuwe, jonge muzikanten gingen beïnvloeden. Zelf speelde ik eind jaren zeventig in een groep met de naam **The Most**. Met deze groep speelde ik, evenals **Lime Spiders**, in de finale van een talentenjacht genaamd 'The Battle Of The Bands'. **Lime Spiders** won die trofee. Drie ex-leden van **The Most** spelen nu in **Lime Spiders**. Gerard Corben speelt gitaar, Tony Bambach de basgitaar en ik drum."

Rob Younger heeft in interviews afstand genomen van zijn verleden. Vragen over **Radio Birdman** weigert hij te beantwoorden. Wat vind jij daarvan?

"Het is dom om niet over het verleden te willen praten. Je moet ermee leren leven. Ik vind het logisch dat ernaar gevraagd wordt omdat de muziekscene in Australië zo hecht is. Om een voorbeeld te geven. Onze laatste aanwinst is Michael Couvret. Hij speelde bas in **The Celibate Rifles** en speelt nu slaggitaar. Younger zou dat met een vies gezicht afdoen als incest! Ik noem het burenliefde."

Hoe verging het **Lime Spiders** na 'The Battle'?

"Mick startte de groep in 1979. Ze speelden zestiger jaren punk op feestjes. Covers van **Sonics** en de **Chocolate Watch Band**, typische covers dus die op feestjes werden gespeeld. Na 'The Battle' vormden de **Spiders** en **The Most** een groep. We wilden zo snel mogelijk professioneel aan de slag, maar Mick vertrok voor acht maanden naar Europa. De groep lag stil."

De doorbraak voor **Lime Spiders** kwam wonderlijk genoeg door een horrorfilm. Hoe is dat gebeurd?

"De producer van de film *Young Einstein* kende een van onze eigen nummers. Hij wilde *Slave girl* gebruiken voor de soundtrack. Door problemen met de copyrights is uiteindelijk het nummer *Out of control* gebruikt voor de film. Op dat moment besloot Mick, hij was goed een jaar terug uit Europa, zijn onderwijsopleiding af te maken. We hebben toen besloten om **Lime Spiders** op te heffen. Door *Young Einstein* echter werd *Out of control* een hit en niet lang daarna *Slave girl*. Dat was precies de basis die we nodig hadden om toch professioneel verder te kunnen. (Spottend) En daar begon de zegetocht voor de legendarische **Lime Spiders**!"

HERSENLOOS

Het eerste gemakkelijk te verkrijgen materiaal van **Lime Spiders** is de mini-elpee *Slave Girl*. De jaren tachtig zijn chronologisch in het vinyl geperst. Covers als *You love me more* van **The Electric Prunes** vergezellen nummers die Blood schreef in Europa.

In 1987 verscheen de eerste elpee. **The Cave Comes Alive**, die in Nederland in de betere importzaken nog te verkrijgen is. Mei 1988 kwam Volatile uit.

Lime Spiders gebruikt op *Volatile* geen covers. Gaat het schrijven jullie nu gemakkelijk af?

"Het heeft even geduurd voor we zelf goede nummers schreven. We hadden covers nodig van **The Prunes** en **The Haunted** (1-2-5 van de mini-elpee *Slave Girl*). Door de vele optredens en het samen optrekken raakten we zo langzamerhand overtuigd van onze kwaliteiten en konden we elkaar stimuleren. Voor *Volatile* hebben we de nummers tijdens de vorige tour geschreven. Na een korte vakantie hebben we alles nog eens live uitgeprobeerd. Het publiek bepaalde zo de goede nummers. Daarna doken we de studio in. Met het materiaal dat we nu schrijven volgen we dezelfde procedure: eerst op het podium, dan in de studio. Door het spelen van covers herhaal je op jouw manier een stukje geschiedenis. **Lime Spiders** hebben die stap nodig gehad, maar denken nu aan de toekomst."

Optreden is dus belangrijk voor de groep?

"Absoluut noodzakelijk! En niet alleen om nieuwe nummers uit te proberen. Het contact met het publiek is van wezenlijk belang. Bovendien wijst het ons zo af en toe op onze luxe positie. We zitten nu lekker in de zon en treffen vanavond een uitverkochte zaal. Maar twee weken geleden stonden we nog in een kelder in Birmingham voor maar honderd mensen. Engelsen weten sowieso niet wat ze mooi moeten vinden. Dan is het eten er ook nog verschrikkelijk en staan de p.a.'s altijd verkeerd afgesteld. Dat is dus de keerzijde van de medaille. Het is goed om daar mee te worden geconfronteerd. Zelfs in die situatie moeten we vertellen over onze drijfveren, onze hartstocht voor de muziek.

In Engeland kregen we het verwijt naar ons hoofd geslingerd dat onze muziek zo hersenloos klinkt. We gebruiken voor onze teksten veel herinneringen uit onze jeugd. In Engeland heet dat hersenloos, wij noemen dat onze basis."

Hoe ziet de toekomst van **Lime Spiders** eruit?

"Dit is een belangrijk tournee voor de groep. We moeten er £5000 op toeleggen. Het zien van de produkten van **Lime Spiders** in de winkels verzacht de pijn in de portemonnee. Die produkten kunnen we nu promoten. De ervaring nemen we mee terug naar Australië en we zullen deze gebruiken bij het schrijven van nieuwe nummers. We hebben al heel wat ideeën op de plank.

Het gegeven dat *Volatile* voor een redelijke prijs in de Nederlandse platenzaken ligt vind ik een bemoedigende gedachte. £5000 is veel geld maar een goede investering.

We maken geen echte heavy metal muziek. We combineren hardrock met een popgevoel. Daar schilderen we een psychedelisch likje verf overheen. Steeds meer mensen komen daarachter."

LIME SPIDERS

Lime Spiders: Sydney, Australië.
Eind jaren zeventig opgericht door Mick Blood. Een-covers-spelende-feestjes-groep. In 1983 scoort de groep met de 7inch *Slave Girl* in Australië en Amerika. Voor de horrorfilm *Young Einstein* dragen ze het nummer *Out of control* aan. Een tweede hit.
Bezetting **Lime Spiders**: Mick Blood: vocalen / Gerard Corben: gitaar / Tony Bambach: basgitaar / Richard Lawson: drums / Michael Couvret: slaggitaar.
Met de voeten in de Australische new wave maakt deze vijfmansformatie rockmuziek die de juiste elementen van heavy metal en hard rock in zich herbergt. De jaren zestig zijn volgens **Lime Spiders** muzikaal de meest vruchtbare geweest. Dat blijkt niet alleen uit de hoezen van de platen, maar is ook terug te horen in de muziek. Als belangrijke invloeden worden genoemd: **Velvet Underground**, **Stooges**, **Sonics**, **Doors**, **Stones**, **Hendrix** en **Led Zeppelin**.
In juni 1988 waren er voor het eerst concerten van **Lime Spiders** in Nederland.

DISCOGRAFIE:

Slave Girl - mini-elpee, *(Closer Records/Virgin)*, 1985.
The Cave Comes Alive - elpee/cee-dee, *(Virgin)*, 1987.
Volatile - elpee/ceedee, *(Virgin)*, 1988.

CRIME AND THE CITY SOLUTION

RUUD STARKE

EEN EERSTE MUTATIE HEETTE BOYS NEXT Door, gevolgd door een tweede, waarin de wedergeboorte van de Australische hoop gesymboliseerd werd in The Birthdayparty. Door een celdeling sprak iedereen plotseling van Nick Cave and the Badseeds en Crime and the City Solution. Door wederom een celdeling of een degeneratie hebben we nu ook nog te doen met These Immortal Souls.

Australië. SIMON BONNEY, MICK HARVEY, EPIC SOUNDTRACK en de broers ROWLAND S. en HARRY HOWARD waren jeugdvrienden. Samen speelden zij in 'Crime And The City Solution'. Dat ging een hele tijd goed... tot hun karakters begonnen te botsen. De beide Howards en Epic Soundtrack konden zich maar moeilijk verenigen met de eigenzinnigheid van Bonney en Harvey. Creatief geremd als ze zich voelden begonnen ze zonder die twee aan een eigen project: 'These Immortal Souls'. Dat had een eenmalige geschiedenis moeten zijn, maar het werd langzamerhand steeds duidelijker dat de verhoudingen binnen 'Crime' wel tot een breuk móesten leiden.
Eind 1986 was het zover. Bonney en Harvey trokken naar Berlijn, waar ze een jaar later, als 'Crime And The City Solution met een andere bezetting, de elpee 'Shine' uitbrachten. Vanaf dat moment ging ook 'These Immortal Souls' serieus aan de slag.
Provoke ging op zoek naar de achtergronden.

STAMBOOM

birthday party (1980-1983)
nick cave (zang), mick harvey (gitaar), rowland s. howard (gitaar), tracy pew + (bas), phil calvert/jeffrey wegener (drums)
nick cave & bad seeds (1988-..)
nick cave (zang), mick harvey (bas), blixa bargeld (gitaar), kid congo powers (gitaar), thomas wydler (drums) roland wolf (piano)
crime & the city solution (1985-1986)
simon bonney (zang), mick harvey (gitaar), rowland s. howard (gitaar), harry howard (bas), epic soundtracks (drums)
crime & the city solution (1987-..)
simon bonney (zang), mick harvey (drums), alexander hacke (gitaar), bronwyn adams (viool), thomas stern (bas), chrislo haas (synthesizer)
these immortal souls (1987-..)
rowland s. howard (zang, gitaar), harry howard (bas), epic soundtracks (drums), genevieve mcguckin (piano)

FOTO: Inge Bekkers

Berlijn, de stad die tien jaar geleden een smeltkroes was van velerlei culturele en muzikale experimenten, de broedplaats van 'Die Neue Wilden'. Berlijn, een eiland in het oosten, dat hèt Mekka werd voor vele, naar vernieuwing zoekende jongeren.

Nu, tien jaar na dato, lijkt alles daar wat ingezakt. Vernieuwende muzikale aktiviteiten liggen wat verder van huis. Onze blik richt zich nu op het acid- en househgebeuren in de States, de gitaar-revival in Australië en de etnische klanken in het Verre Oosten. Heeft Berlijn zijn beste tijd gehad!?
"It's the only place where I can live", aldus Simon Bonney, voorman van **Crime And The City Solution**. Deze Australisch-Berlijnse band bracht een half jaar geleden haar derde langspeler *Shine* uit.
Gevangen onder het stempel van '**Birthday Party**-epigoon', bewijzen ze toch meer in hun mars te hebben dan Cave-iaans plagiaat. De elpee laat zich toegankelijker beluisteren. Dit heeft zonder meer te maken met de breuk van Simon Bonney en Mick Harvey met de broertjes Howard en Epic Soundtracks. Hun plaatsen worden nu ingenomen door Chrislo Haas (ex-**Liásons Dangereuses**), Alex Hacke (**Einstürzende Neubauten**), Thomas Stern en Bonney's vriendin Bronwyn Adams. Deze personeelswisseling zorgde ervoor dat het ruim een jaar duurde voordat weer enig levensteken werd vernomen.

Wat is er in die periode allemaal gebeurd?
"Ten tijde van *Room Of Lights* en *Just South Of Heaven* was iedereen het eens over het feit dat sommige songs een andere aanpak nodig hadden. Maar niemand was in staat hier iets aan te doen. Je moet dan tegenover jezelf toegeven dat de zaak vastloopt en ik ben niet iemand om energie te steken in een doodgeboren kind. Eind 1986 heb ik besloten een rustpauze te nemen. Het boterde toch al niet meer zo best tussen mij en de rest van de band. Er was geen natuurlijke communicatie meer met elkaar. Ik had het gevoel een competitie te spelen, een strijd te leveren tegen de rest. Vooral de gebroeders Howard

hadden last van ego-problemen. Zij waren meer bezig met hun imago en hoe het wel niet moest klinken. De muziek kwam daardoor op de tweede plaats. Dit, plus die hele Londense scene, kwam me behoorlijk de strot uit en daarom wilde ik me een tijdje terugtrekken uit de muziek.
Mick en ik zijn naar Berlijn vertrokken terwijl de anderen in Londen bleven. De gebroeders Howard waren inmiddels al een tijdje bezig met *These Immortal Souls* en continueerden hun activiteiten met het volbrengen van hun eerste elpee. Mick en ik wilden in Berlijn ook iets opzetten, maar voordat dat zover was gingen er nog zes maanden overheen.
Ik vond een baantje in een Berlijnse bar, en daar legde ik het contact met de nieuwkomers. We zijn de studio ingegaan om wat samen te spelen en op te nemen. En ik merkte dat alles verfrissend verliep; we waren met muziek bezig en we voelden elkaar aan. Nu, na een groot aantal concerten met de nieuwe bezetting voel ik me op mijn gemak en heb ik vertrouwen in de ontwikkeling van de band.
Ik realiseer me ook dat de **Crime** op *Shine* duidelijk verschilt met de **Crime** van daarvoor. Heel veel mensen blijven vooroordelen houden ten opzichte van de groep, maar je hoort duidelijk de invloeden die de diverse nieuwe bandleden hebben op het groepsgeluid. En dat is iets wat me zeer bevalt."

Iets dat niet veranderd is met de komst van de anderen zijn de teksten.
"Nee, en dat zal zeker ook zo blijven. Bronwyn en ik schrijven nog steeds de teksten. Teksten over het echte leven zoals wij daar tegenaan kijken.
Een heleboel artiesten staan tegenwoordig maar wat voor zich uit te brallen, iets waar ik een ontzettende hekel aan heb. Ik schrijf over zaken die ik om me heen zie gebeuren; dingen die eerlijk zijn en een diepere betekenis hebben. Vaak ellendige dingen, maar de wereld zit nou eenmaal zo in elkaar."
Vooralsnog lijkt de interne wisseling een 'shiny-solution'. De tijd zal het leren.

DISCOGRAFIE CRIME AND THE CITY SOLUTION

In oude bezetting:
The Dangling Man - epee *(MUTE)*, 1985.
Just South Of Heaven - mini-elpee *(MUTE)*, 1985.
Room Of Lights - elpee/ceedee *(MUTE)*,1986.
Kentucky Click/Adventure - 12inch *(MUTE)*, 1986.

In nieuwe bezetting:
Shine elpee/ceedee *(MUTE)*, 1988.
On Every Train - 12inch *(MUTE)*, 1988.

SJON MARTENS

THESE IMMORTAL SOULS

Voordat aan de jarenlange muzikale band met Crime And The City Solution een einde kwam, hebben de gebroeders Harry en Rowland S. Howard met Epic Soundtracks nog acht maanden kunnen werken aan hun eigen project, These Immortal Souls. Daartoe had ook een vroegere bekende van Rowland S., de pseudo-junkie Genevieve McGuckin, zich als outsider bij het trio aangesloten.

FOTO: Inge Bekkers

Hun muziek wijkt niet eens zoveel af van **Crime And The City Solution**, maar de door drugs, drank en nicotine aangetaste stem van Rowland S. en het markante pianospel van McGuckin, hebben het totale geluid wel een eigen richting gegeven. In Eindhoven, alwaar **These Immortal Souls** op verzoek van **Sonic Youth** het voorprogramma verzorgde, werden de vier aan de tand gevoeld.
Wat was de reden dat jullie uit **Crime And The City Solution** zijn gestapt?
"We zijn er niet uitgestapt, maar uitgegooid. We werden ook niet gevraagd om op de nieuwe elpee van ze mee te spelen. Mick belde me op een dag op om te zeggen dat ze in de studio aan het opnemen waren met de nieuwe leden Alex Hacke en Chrislo Haas. De conclusie voor ons was dat we kennelijk geen deel meer uitmaakten van **Crime And The Shitty Solution**", aldus Harry Howard, al rochelend en hoestend.

Simon Bonney en Mick Harvey vonden dat vooral Rowland S. ego-problemen had en dat jullie teveel op de voorgrond wilden treden. Hoe kijken jullie daar zelf tegenaan?
Rowland S.: "Dat klopt wel, maar wat wil je als je je niet kan ontwikkelen bij een band. Ik voelde me er persoonlijk al helemaal niet bij betrokken omdat Mick en Simon daar de dienst uitmaakten, wat zij wilden gebeurde ook. Het constante gevecht tussen ons had geen zin omdat zij niet open stonden voor andere muzikale ideeën. Wij wilden eigenlijk meer rockmuziek maken, terwijl Simon en Mick de richting van sombere, ultra-romantische muziek opwilden. Wat dat betreft was **Crime** een veel te serieuze band voor ons. Vandaar dat we uit pure frustratie ons eigen project opstartten. Het was de bedoeling van Epic, Genevieve, Harry en mijzelf om het bij een projekt te laten, maar nu zijn we maar doorgegaan".
Vinden jullie dat er verschil is tussen de muziek die jullie bij **Crime** maakten en wat jullie nu doen?
Rowland S.: "Er zijn wel degelijk verschillen aan te wijzen, zo zitten de nummers anders in elkaar. We noemen onze songs *torch-songs* omdat je ze op vrijwel ieder instrument kunt bespelen. Verder wijken de teksten duidelijk af. Ik beschrijf daarin meer mijn persoonlijke problemen en probeer een communicatie van emoties met de luisteraar te bewerkstelligen. De hele band is doorweekt van emoties en we willen dat onze muziek en teksten zo overkomen dat het publiek ze intens meebeleeft".

These immortal souls of ours
scratching the window pane
leave a ghost blood calling card
These immortal souls of ours
we take a pen to our lives
and a knife to our lies
lost in a love of ourselves

Harry: "Rowland schrijft eerst de teksten en wij vullen die songs met onze instrumenten aan totdat het een afgerond geheel is geworden. Iedereen in de band kan zodoende zijn creativiteit kwijt. We merken ook dat ieder van ons anders is gaan spelen dan in de **Crime**-periode. Bij ons is niemand aan regels gebonden".

Vanavond speelden jullie een cover van de **The Saints**, had dit een speciale reden?
"**The Saints** en **The Laughing Clowns** zijn voor mij de belangrijkste bands van Australië. Toen zij begonnen was er niets, ze deden alleen wat ze wilden doen. Ze waren een soort rebellen, ook al omdat ze uit het conservatiefste deel van Australië kwamen."
Toch zijn niet alle teksten op jullie elpee door Roland S. zelf geschreven. Het nummer *Hey! little child* is geschreven door Alex Chilton, waarom juist die?
"Alex Chilton maakt goede popmuziek en dat is de richting die we op willen. Je hebt namelijk twee manieren van popmuziek maken, ten eerste de commerciële popmuziek en ten tweede de popmuziek met emotionele oprechtheid erin. Die laatste kant willen wij op. De popmuziek die wij willen maken werkt alleen goed als de emotie erin goed is. Onze volgende elpee zal daarom vooral krachtige atmosferische songs bevatten met een pakkende melodie." (De opnames voor die elpee zijn al begonnen en het ziet ernaar uit dat deze begin 1989 zal verschijnen, SM).

"Binnen dit concept past prima het pianospel van Genevieve, iets dat je in rockbands niet vaak hoort. Werkte ze al mee met Rowland S. en **Lydia Lunch** op *Some Velvet Morning*, voor de rest is er niet veel van haar bekend."
Genevieve: "Ik speelde vroeger gitaar met een vriendin uit Melbourne, dat was ongeveer tien jaar geleden. Ook heb ik aan de elpee *Honeymoon in Red* van **Lydia Lunch** meegewerkt en aan twee nummers van **The Birthday Party** (op de elpee *Prayers On Fire*, SM) en later ben ik nog gevraagd om bij **Crime And The City Solution** te spelen, maar ik durfde niet en had geen zelfvertrouwen. Het is nu voor het eerst dat ik live speel, ik leer er veel van. Trouwens de gehele band doet zodoende meer ervaring op die we verder kunnen gebruiken. Maar het liefste speel ik akoestische piano".
"Ze speelt echt heel goed en past precies in onze band, afgezien van het feit dat ze een lekker wijf is", vult Harry haar aan.

Was het vroeger ten tijde van **The Birthday Party** vechten tegen de gevestigde situatie, nu maken de drie afsplitsingen conventionelere muziek en blijft er een muzikale gemeenschappelijkheid bestaan.
Aten Nick Cave, Mick Harvey en Rowland S. Howard vroeger van één grote verjaardagstaart, vandaag de dag viert ieder zijn eigen feestje al zit er bij alle drie een dikke laag slagroom op.

DISCOGRAFIE THESE IMMORTAL SOULS

Marry Me, Lie Lie - 12inch *(MUTE)*, 1986.
Get Lost - elpee/ceedee *(MUTE)*, 1987.

MICHEL CRUSIO

DE 'BIG BANG' VAN DE ROCK 'N ROLL

Het rock 'n roll-wereldje van petticoats en vetkuiven is ook in Holland niet onbekend. Dan is het opmerkelijk dat een band als 'Batmobile' in de Nederlandse muziekpers niet de aandacht krijgt die ze verdient. En dat terwijl die band een hele Bredase scene ontketende.

Het Bredase **Batmobile**, speelt psychobilly, een door de punk beinvloede rockabilly-stijl. Met de release van hun vierde plaat *Bail Was Set At $6,000,000* worden de hoge verwachtingen ruimschoots waargemaakt! Het trio is oorspronkelijk bekend geworden met rockabilly.

In rockabilly komen net als in de rock 'n roll de twee peetvaders van de popmuziek, rhythm and blues en country and western, op een hartstochtelijke, spetterende en vrolijke (!) wijze bijeen. De hogere vaart waarmee rockabilly wordt gebracht, komt uit de hillbilly-hoek, de 'snelle' country and western.

Bij het ontstaan in 1954 was rockabilly ogenblikkelijk een sensatie: opgefokt, aanstekelijk, dansbaar en voorzien van teksten die de naieve en verwarde gedachtenwereld van de jongeren, een net ontdekte doelgroep, perfect weerspiegelde. Na een bloeiperiode van vier jaar vertoonde rockabilly tot ongeveer het einde van de zeventiger jaren weinig tot geen muzikale ontwikkeling, wat te zien was aan het vergrijzende publiek van dertig- en veertigjarige vetkuiven, de zogenaamde *Teds*. Dan slaat de vlam in de pan door een injectie met het punkvirus. Jonge mensen gaan met rockabilly in de clinch, waardoor de muziek zich razendsnel ontwikkelt tot een vernieuwde, wilde en explosieve cocktail.

Psychobilly telt welgeteld twee regels meer dan punk: 'Go cat go' en 'Let's rock'. Net als punk kon het dus door iedereen, die beschikte over drums (minstens twee *zappin'*), gitaar (minstens één *twangin'*) en bas (minstens één *slappin'*), gespeeld worden.

Met dit instrumentarium, bespeeld door respectievelijk John Zuidhof, Jeroen Haamers en Eric Haamers, zette **Batmobile** in Duitsland en vooral in Engeland regelmatig als hoofdact bij diverse psychobillyfestivals de zaal volledig op z'n kop. En voordat de Engelsen iets goed vinden....

BREDA 1980

In Breda begint de punkexplosie net als in de rest van Nederland in het straatbeeld op te vallen. Punks waren agressief, verslaafd, fascistisch, alcoholist, lui en (dus) werkloos, kortom 'men' had hun bestaan ontdekt. Een centrale rol spelen het jongerencentrum De Para (voorheen De Pluu) en in het centrum Café 111. Het eerste door talloze lokale, regionale, landelijke en buitenlandse bands te laten optreden, terwijl het tweede vooral als 'broedmachine' (nog steeds!) van aankomend plaatselijk talent dient.

De platenzaak had het ook snel door en schakelde vlijmscherp over van soul en disco naar new wave en punk. Het zalige leventje nam een aanvang. Je kon naar een te gek concert, naar een te gekke kroeg, je kon te gekke platen kopen en ineens was overal te gekke zwarte kleding te krijgen. Het sleutelwoord was 'eigenzinnig'. 'Men' noemde het doem. Ach ja.

Er begon zelfs iets van een heuse Bredase scene te ontstaan, aangevoerd door **De Miranda's** die behalve twee singles ook een uitstekende live-reputatie hebben achtergelaten. In hun kielzog broeide het van de namen: de vrolijke **Dinky Boys**, het snelle **Waste** (nu gedeeltelijk **Scream Therapy**), de melige **Udo's** ('Wo ist meine Gummibaum'), het razendsnelle **Past**, het krakersgezelschap **Non Toxic**, het later als **Party Vultures** geflopte **Anti** met electronische doemwave, en het popachtige **Blurpz**.

Actief in laatstgenoemde band zijn Jeroen Haamers, al compleet met kuif, en zijn broer Eric, die ook deels lid is van het (toen nog) experimentele duo **Het Zweet**.

John Zuidhof verwerft plaatselijke bekendheid door met speelgoedautootjes (inderdaad 'Batmobiles') de hippiekroeg De Bommel onveilig te maken....

KATER

Dan ineens, in 1983, is iedereen weg. Een baan, een baan plus vriendin, eindelijk een huis (!), klaar met school, met iets anders bezig.... De Bredase punkgeneratie van de jaren tachtig is opgehouden te bestaan, loopt weer keurig in het gareel. Het sleutelwoord is opnieuw 'burgerlijk'. Een forse kater was alles wat overbleef.

Jeroen en John, die samen dezelfde school bezoeken, besluiten hun voorliefde voor rock 'n roll en rockabilly een muzikale richting te geven en het vehikel **Batmobile** is geboren. Niet lang daarna voegt Eric, die zijn electrische bas aan de wilgen hangt en een akoestische van iemand kan lenen, zich daarbij en de optredens kunnen beginnen. Het doel is geen rockabilly maar psychobilly!

In het eerste jaar staat de band in een ver buiten het centrum liggend cafézaaltje wat onwennig op het podium. De muziek is nogal tam (lees rock 'n roll en rockabilly) en de covers, waaronder **Ed Cobb**'s *Tainted Love*, liggen te zeer voor de hand. Toch gaf dit geluid al aan dat de mogelijkheden van **Batmobile** serieus moesten worden ingeschat.

Wat zijn jullie muzikale invloeden?

Jeroen: "Natuurlijk de jaren vijftig rock 'n roll en rockabilly, mensen als **Hank Mizell**, **Elvis Presley**, **Johnny Burnett** en **Chuck Berry**".

Eric: "Vergeet **The Sweet**, **Mud** en **Gary Glitter** niet! Dat was de eerste rock 'n roll die we als twaalfjarigen hoorden. En **Motörhead** is ook prima. Het is de enige hardrockband die ik ken en hun houding bevalt me wel, geen gelul en lekker eenvoudig rammen!".

Het drietal groeit in twee jaar uit tot een veelgevraagde liveband, die alom hoge ogen gooit.

De titelloze debuutelpee uit 1985 telt weliswaar één cover (**Screaming Jay Hawkin**'s *Frenzy*), maar de composities van eigen hand zijn zeker even sterk, zo niet sterker (*Transsylvanian Express*). De bas zo snel en strak als een mitrailleur en de wilde jungledrums doen de muziek uit de groeven knallen.

Jeroen: "Daarmee hebben we een vrij vaste groep fanatieke fans gekregen. Dagelijks ontvangen we zo'n drie, vier brieven van mensen die om info vragen. Van T-shirts tot huwelijksaanzoeken, van steunbetuigingen tot verzoeken om te komen spelen".

ALLES IN EIGEN BEHEER

Uit onvrede met de lage royalties wordt de samenwerking met het Nieuwkoopse *Kix-4U*-label opgezegd. Het trio besluit met de muziek in hun eigen onderhoud te voorzien. In Rotterdam wordt een organisatie, *Count Orlok*, genoemd naar het vampier-personage uit de twintiger jaren film *Nosferatu*, opgezet.

De mede hierdoor pas in 1987 uitgebrachte opvolger, *Bambooland*, klinkt meteen een stuk volwassener. Een rockabillyversie op eenzaam wereldniveau van **Gary Glitter**'s *Do you wanna touch* getuigt van een brede en interessante muzikale ontwikkeling, evenals een aantal prima eigen composities. Toch lijdt deze plaat aan het euvel waar ook hiphop- en punk-elpees aan lijden: veertien identiek en weinig dynamisch geproduceerde nummers leiden snel tot verveling.

Wat vinden jullie van de kritiek dat psychobilly maar pretentieloos amusement is?

Eric: "Dat klopt wel een beetje. We hebben gewoon niet de behoefte een boodschap uit te dragen. Mensen die een boodschap willen horen gaan maar naar de kerk!".

In 1988 verschijnt de dubbel-12inch *Buried Alive*, een tussendoortje met oude demo's en liveopnamen. In de hoop nu definitief in Engeland door te breken brengt de groep *Bail Was Set At $6,000,000* uit via het Engelse label *Nervous Records* van Roy Williams, die al drie jaar fanatiek had geprobeerd **Batmobile** voor zijn label te strikken.

Jeroen: "Voor de productie hebben we geprobeerd Dave Edmunds te krijgen, maar die was te duur. De productie werd nu gedaan door Bertus Borgers en we moeten toegeven dat die zich geweldig van zijn taak gekweten heeft! Het is misschien zelfs te gladjes. Edmunds zal nu wel spijt hebben, maar we gunnen hem misschien een kans op onze volgende plaat. Die volgende plaat wordt weer net zo wild als de eerste. We willen wat traditioneler gaan werken. Terug naar de basis. We gaan de plaat opnemen op zolder!".

De plaat *Bail...* is inderdaad de beste **Batmobile**plaat tot nu toe. De productie is stukken beter dan op *Bambooland*. Zo hoor je een prachtige **Duane Eddy** gitaar, een met sprongen vooruitgegane stem en muziek die strakker is dan ooit. Kers op deze overheerlijke vla is **Motörhead**'s (!) *Ace of spades* om de snelheid waarmee tekeer wordt gegaan te onderstrepen.

Of, zoals Jan Vollaard in OOR enigszins oubollig maar terecht vaststelt: "**Batmobile** kan met ingang van *Bail...* ruimschoots concurreren met alles wat er op deze wereld aan psychokuiven en andere gevangenisboeven rondschuimt"!

DISCOGRAFIE:

Batmobile - elpee, *(Kix-4-U)*, 1985.
Bambooland - elpee, *(Count Orlok)* 1987.
Buried Alive - dubbel12inch, *(Count Orlok)* 1987.
Bail Was Set At $6,000,000 elpee, *(Nervous Records)*, 1988.

RUUD STARKE

PiG

Bescheidenheid en ingetogenheid sieren **Pig** tijdens het gesprek. Moralistische problemen heeft het zwijn echter geheel niet.

"Ja, *Never For Fun* komt misschien over als een grap maar is dat niet helemaal. Ik jat bepaalde grooves van anderen en voeg er mijn eigen muzikale ideeën aan toe en voilá.... Bijvoorbeeld bij het nummer *Never For Fun* heb ik het intro gebruikt van het **Prince**-nummer *Hot Thing*, maar voor de rest is het mijn eigen invulling."

Maar wat valt er aan de muziek van Prince dan nog te sleutelen?

"Niks. Die muziek is perfect, maar door zulke trucjes uit te halen probeer ik de idolen van hun comfortabele hit-positie te verdrijven, alleen al door het feit hun ideeën te plunderen en te perfectioneren met mijn eigen **Pig**-brain. Zoals Oscar Wilde al eens zei: 'Of course I plagiarize, it's the privilege of the appreciative man...'.

Voor de rest maak ik ook eigen hardcore-songs zoals op mijn nieuwe elpee *A Poke In The Eye* (zie Monitor, RS). Ik hou ervan om verschillende dingen te doen en me niet vast te leggen aan een bepaalde soort muziek. Iedereen heeft verschillende interesses en waarom zou je die niet vorm geven in de muziek, van acid tot hardcore. Ik bedoel, ik luister zowel naar **Neubauten** en **Depeche Mode** als naar de crap die je elke dag op de radio hoort.

DANSMUZIEK

Naast **Pig** werk ik momenteel ook, samen met D.J. Bym (een van Berlijns belangrijkste rappers) en Jon Caffrey, aan het *Two-Cut*-project, dat meer housegeoriënteerd is. Vluchtige psychedelische house met samples van televisie-shows.

Duitsland is zo verdomd ungroovy! Totaal geen danscultuur, alles staat in z'n achteruitversnelling. Er heerst nog steeds de sfeer van de begihjaren tachtig, waarin iedereen moest horen hoe ellendig je je wel niet voelde. Ik wil zuivere, energieke dansmuziek met humor maken, die zonodig ook de disco kan binnendringen. En dan niet alleen voor *Two-Cut*, maar ook voor **Pig**."

Dat klinkt wel volledig tegenovergesteld aan eerdere projecten, zoals **Psychic T.V.**, **Abwarts** en **Neubauten**, waar de muzikale uitgangspunten duidelijk elders lagen.

"Ik heb ook nooit in die groepen gespeeld. Dat waren meer hand- en spandiensten als mixtafelwerk, tape-mixing, sampling en computerwerk, terwijl ik met de muziek verder niets te maken had."

KAMELEON

In **Zoskia** heb je, samen met bijvoorbeeld Geff Rusthon (van **Psychic T.V.** en **Coil**), wel actief gespeeld?

"Dat was ook een gelegenheidsformatie. Af en toe speelden we samen of namen we een plaat op. We kenden elkaar, dus dat was meer een vriendenclubje. De muzikale sfeer beviel me echter niet zo. Te zwaar, geen humor. Af en toe komen we elkaar tegen en misschien dat we in de toekomst nog een keer wat samen doen."

En **Foetus**?

"**Foetus** is *the King*. **Foetus** is een van de weinige muzikanten die ik al jaren erg goed vind. Ik heb hem ontmoet tijdens een concert van **Neubauten** in New York. Hij vroeg me als tape-mixer voor de Europese tour. Hij is geweldig inspirerend om mee te werken, evenals de rest van de band. We hebben samen een nummer opgenomen dat alleen op de Amerikaanse ceedee zal verschijnen. Na de tour gaan we met z'n tweeën wat optredens doen, maar verder geen vaste bindingen."

Hoe vind je het dan om met anderen samen te werken?

"Ik ben geen fan van bands. Ik vind goede dingen in allerlei soorten muziek. Ik wil doen wat ik op een bepaald moment voel, zonder me te moeten conformeren aan anderen. Iedereen doet bepaalde dingen met verschillende intenties. Als ik iets nodig heb, bijvoorbeeld een bepaalde gitaarsound, dan bel ik Alex Hacke (**Crime**, **Neubauten**) of Blixa Bargeld (**Neubauten**, **Bad Seeds**) om datgene in te spelen wat er mist. En omgekeerd gebeurt dat ook."

Eigenlijk meer een kameleon dan een PIG!

Nainz Watts, alias 'Pig', een in Berlijn wonende Engelsman, genoot bekendheid als mixer en geluidsduizendpoot voor onder andere 'Psychic T.V.', 'Einstürzende Neubauten' en 'KMFDM'. Voorheen bandlid van de gelegenheidsformatie 'Zoskia' is hij nu gesignaleerd in de 'primal scream' band van 'Foetus'. Ziek van het hoereren voor anderen jatte hij een Emax-sampler, en bevredigde zijn drang naar een geheel eigen project. Enige tijd geleden kwam hij met zijn eerste dance-single 'Never For Fun', of beter: 'Hoe Prince klinkt met z'n ballen in de cementmolen'. 'Pig', de naam doet iets vermoeden.

DISCOGRAFIE:

Zoskia:
Rape - 12inch, *(Temple Records)*, 1985.
Be Like Me - 12inch, *(Temple Records)*, 1985.
Zoskia Meets Sugar Dog: That's Heavy Baby 12inch, *(Temple Records)*, 1987.

Pig:
Never For Fun - 12inch, *(Wax Trax Records)*, 1988.
A Poke In The Eye - elpee, *(Wax Trax Records)*, 1988.
Two Cut:
Rock That - 12inch, 1988.

AD DE FEIJTER

VON MAGNET

De bezetting van **Von Magnet**: oprichter en voorman Phil Von (arrangementen, zang), Phil Erb (arrangementen, electronica), Nuria Kurland (flamenco-danseres), Karin Lester (flamencodanseres), Florence Quetier (choreografie), Alain Baumann (saxofoon en synthesizer) en Samia Doukali (actrice).
De kern van **Von Magnet** bestaat dus uit zeven personen, maar regelmatig zijn er gastbijdragen van onder andere: schilder Anthony Becker, danser Francois Testory, beeldhouwer Manuel Olarte, fotograaf Foto Sifichi en grimeur Laurence Abraham, die allen de voorstellingen van **Von Magnet** nog meer glans moeten geven.

FLAMENCO

Flamenco is van oudsher de muziek van Spaanse zigeuners uit Andalusië. Met tenminste één Spaanse gitaar, veel handgeklap en ritmisch gestamp doen ze zeer temperamentvolle uitvoeringen van de meest alledaagse thema's. De rest van Europa kent de *flamenco* alleen als toeristische attractie. Tijdens de vele massa-excursies naar Torremolinos, Lloret de Mar en Ibiza krijgen de vakantiegangers, tussen de paella en de sangria door, de castagnetten-olé-versie van de *flamenco* voorgeschoteld. Maar vier jaar geleden is dankzij de verfilming van *Carmen*, de opera van Bizet, door Carlos Saura, de *flamenco* in een serieuzer daglicht komen te staan. Het is nu ook geschikt om aan elke willekeurige koningin te worden gepresenteerd.
In Spanje zelf leidt het tot een herwaardering van de eigen cultuur. Naast klassiek ballet wordt er tegenwoordig ook *flamenco* op de Spaanse balletscholen gedoceerd. Sinds kort merkt ook de westerse popwereld wat van de Spaanse folklore. De noordelijke harten laten zich niet onberoerd door *Bamboleo* van de warmbloedige, heetgebakerde **Gypsy Kings** en **Los Reyes**. De opwindende videoclip van **Los Reyes** maakte *Bamboleo* zelfs de zomerhit van 1988. De teruggekeerde Hollandse toeristenkolonie kan nu zwijmelend nagenieten van Het Zonnige Zuiden. *(DB en AP)*

FOTO: Inge Bekkers

Von Magnet
FLAMENCO BEAT

De groep 'Von Magnet' ageert tegen de massamedia-junkie, de mens. Met hun imposante performances bestaande uit electronische flamenco-muziek, dans en theater brachten ze Frankrijk en Engeland al op de knieën. Nederland volgde tijdens het Tegentonen festival. De leden van het groep leven in afbraakpanden, klussen overal en stoppen al hun geld in het project. "We willen op onze manier leven en werken, geen compromissen! We geven 100 procent van onszelf. We zijn immers kunstenaars!" Binnenkort komt er een nieuwe plaat.

We spreken met Phil Von, een lange, grote kerel van tegen de dertig. Hij is geboren in Catalonië en sedert 1984 woont hij, net als de rest van het internationale gezelschap, in Londen. Op afstand oogt Phil nogal arrogant, maar als het ijs eenmaal gebroken is, blijkt hij een zeer innemende persoonlijkheid te zijn, die openhartig vertelt.

Phil Von: "In januari 1985 heb ik **Von Magnet** opgericht als een experimenteel muzikaal project. Al snel ontmoette ik Phil Erb, een Zwitserse techno-wizzard en arrangeur, die vroeger deel uit maakte van **Psychic TV**. Zijn invloed bracht het fundamentele geluid en het idee van **Von Magnet** meer moderniteit en rijpheid".

Samen schreven zij enkele electronisch getinte songs, die met name gebaseerd waren op de flamenco-muziek. Vanwaar die flamenco?

Phil Von: "Dit heeft te maken met mijn afkomst. In Catalonië is de flamenco traditionele volksmuziek. Dat wordt er vanaf de kinderjaren met de paplepel ingegoten. Daar groei je mee op en of je het nou leuk vindt of niet, je draagt het de rest van je leven met je mee. Mijn bedoeling is het niet om de flamenco op de traditionele manier te brengen, maar vermengd met de hedendaagse electronische mogelijkheden".

KUNSTENAARS

De komst van flamenco-lerares en danseres Nuria Kurland en haar partner Karen Lester in 1986, hebben ertoe bijgedragen dat het dominante thema in de muziek van **Von Magnet**, namelijk de fusie van electronische flamenco-muziek met de flamenco-expressie, nog meer verwezenlijkt kon worden. Nog datzelfde jaar trad ook de Franse choreografe Florence Quetier tot het gezelschap toe.

Phil Von: "Haar ervaring in de Parijse theaterwereld op het gebied van de choreografie kwam ons goed van pas. We konden nu nog meer naar ons doel gaan toewerken. In 1987 zijn we nog verder versterkt door de komst van Alain Baumann (saxofoon en synthesizer) en de nogal komische straatactrice Samia Doukali. Op deze manier werd **Von Magnet** meer een kunstgezelschap dan een conventionele band".

Op jullie eerste plaat, de 12inch *I*, stond nog geen spoor van enig flamenco of danstheater. De sound op *I* neigde sterk naar de krachtige electro-pop van **Nitzer Ebb** of **The Klinik**. Voor het huidige **Von Magnet** zal het moeilijk zijn om haar shows op plaat vast te leggen. Het gemis van het visuele aspect kan wel eens teveel afbreuk doen aan het resultaat?

Phil Von: "Inderdaad, dat is een probleem voor ons. Normaal samplen we het handgeklap en het voetengestamp door de computer, om het via de machinerie weer ten gehore te brengen. Met het opnemen in de studio zal iedereen wel aanwezig zijn en zullen de meisjes het handen- en voetenwerk live doen. We zullen toch zoveel mogelijk proberen in de studio die emotionele en beladen sfeer te verkrijgen, die ons op het toneel zo sterk maakt. Kijk, een video zou uitkomst brengen, maar daar hebben we voorlopig de financiële middelen niet voor".

SCIENCE-FICTION

Phil Von: "In ieder geval komen er eind van het jaar een ceedee/elpee en nog twee maxi's uit op het Franse *IN9*-label. Dat plaatwerk zal electronische flamenco-nummers bevatten naar aanleiding van onze show-soundtrack *El sexo surrealista*".

Ken Thomas, die al platen produceerde voor onder andere **Wire**, **Psychic TV** en **23 Skidoo**, en die de eerste 12inch *I* mixte, speelt daarbij een belangrijke rol.

Phil Von: "Ik vind Ken een briljant producer. Hij voelt de muziek heel goed aan. Ken doet trouwens alleen maar de produktie als hij bij de muziek een speciaal gevoel heeft en zeker niet voor het geld. Ook over de demo van onze nieuwe plaat is Ken enthousiast. Ik denk dat hij er science-fiction-flamenco-muziek van zal maken", zegt Phil lachend.

Het is voor het eerst tijdens het gesprek dat Von zijn serieuze blik even afzet.

Phil vervolgt: "Ken is een echte kunstenaar en geen zakenman. Dat waarderen wij in hem en daarom is hij de enige die van ons de productie mag doen".

MENS/MACHINE

Laten jullie je alleen door de flamenco inspireren, of is er nog meer?

Phil Von: "Ook de technologie en de toekomst van het menselijk bestaan, voornamelijk in de omgangssfeer, zijn zaken die ons bezig houden. De technologie heeft een belangrijke plaats in onze muziek. We gebruiken vaak computers en andere electronische instrumenten naast de menselijke geluiden en de akoestische Spaanse gitaar".

Hoe zien jullie die verhouding tussen mens en machine?

Phil Von: "Een machine op zich is stomvervelend. Wij gebruiken de machine en niet andersom. We stoppen er emotie en passie in. Zodat live die gevoelens met onze aanwezigheid versterkt worden. Maar achter die geluiden zitten natuurlijk alleen maar kale machines. We proberen de juiste balans te vinden tussen mens en machine".

De zangstem van Phil, een mooie, zware stem die in de opera zeker niet zou misstaan. Is daar veel op geoefend of is het een gave?

Phil Von (zichtbaar ingenomen met dit compliment): "Het is zeker geen gave, zelf ben ik niet echt onder de indruk van mijn eigen stem. Het is de energie en de concentratie die ik erin stop om een zo goed mogelijk stemgeluid te verkrijgen. Het is eigenlijk met name aan de meisjes te danken dat het de goede kant op gaat met mijn zang. Zij hebben mij geleerd om veel meer emotie in mijn stem te leggen. Tijdens de repetities zeiden ze: 'Phil je moet meer van jezelf geven zo kan het niet'. Toen begonnen ze te zeggen: 'Phil nu ben je een rots, zing als een rots', 'Phil nu ben je water, zing als water' etcetera. Zij hebben mij veel geleerd op het gebied van zang en expressie, iets waar ik ze erg dankbaar voor ben".

TE GEK

Jullie zijn met zeven personen. Kun je wat vertellen over de wijze waarop zo'n show tot stand komt?

Phil Von: "Voornamelijk door gekke ideeën. Die ontstaan bijvoorbeeld bij het gezellig samenzijn onder het genot van wat drank. Veel mensen hebben vaak goede, zelfs te gekke ideeën als ze een avondje lol maken. Maar als ze de andere dag dan weer nuchter zijn, zijn die ideeën weer verdwenen of durven ze het gewoon niet te doen. De bekende faalangst. Wij zeggen gewoon van 'te gek zeg, we willen het doen', dus doen wij het. Vanuit die ideeën beginnen we dan een plan, een concept uit te tekenen. Daarover laat iedereen zijn gedachten gaan. Er wordt wel eens verondersteld dat ik het brein ben achter het geheel. Dat is echter niet waar. **Von Magnet** dat zijn zeven breinen! Verbeelding en lef zijn de belangrijkste factoren voor het bereiken van het resultaat".

Maar jullie 'te gekke ideeën' zijn toch gebonden aan de ruimte waarin je optreedt?

Phil Von: "Helaas wel, we hebben er eigenlijk een beetje genoeg van om steeds maar weer aan die beperking van de ruimte vast te zitten. Toch proberen wij de ruimte dan zo goed mogelijk te benutten. Zoals laatst bij het Tegentonen-festival in Paradiso: hè, balkonnen, dus gebruiken wij die balkonnen. Het liefst zouden wij buiten optreden, het strand lijkt me wel wat".

ETALAGEPOPPEN

Hoe gaat het nu verder met **Von Magnet**?

Phil Von: "Wij proberen iedere keer opnieuw onze show te verbeteren. Je mag niet tevreden zijn, je moet verder. Op het moment dat je je doel bereikt hebt, moet je weer een nieuw doel vaststellen anders kun je net zo goed onder de zoden gaan liggen. De meeste popmuziek verdwijnt heel snel, het is net lucht. Wij maken iets tastbaars, kunst waarvoor we veel lijden, maar dat het blijft is zeker. Het is een uitdaging, met plezier door ons aanvaardt".

Het punt van kritiek op de show is dat hij een beetje soft is. Men verwacht meer aktie.

Phil Von: "Ik ken dat punt van kritiek. En dan wijst men met name op de vrouwelijke inbreng. Nou, dat is dus echt gelul. De meisjes gaan tijdens de repetities en optredens echt door het lint en geven letterlijk alles. Iets wat je van veel andere bands met vrouwen erin niet kan zeggen. Dat zijn vaak net etalagepoppen. Laat ik je dit zeggen: zonder deze meiden zou **Von Magnet** van geen betekenis zijn. Absoluut niets. Hun aanwezigheid en emotionele inbreng is zeer speciaal en dat zou door mannen niet overgenomen kunnen worden".

Phil nog een vraag. Waarom hou je van **Von Magnet**?

Phil Von: "Omdat er echte vrouwen in zitten die barsten van de energie en veel dingen aan het geheel toevoegen, in plaats van alleen maar mooi zijn. Zij maken zichzelf op het toneel lelijk. Knap hè!!"

JOOP SCHAAMHOF

Jim Thirlwell, alias Clint Ruin, is zeer tevreden over zijn nieuwste plaat, die hij onder de naam **Foetus Interruptus** het schemerlicht heeft laten zien. Eerder probeerde hij, onder de vlag van respectievelijk **You've Got Foetus On Your Breath** en **Scraping Foetus Off The Wheel**, de ultieme potpourri van menselijke ellende vast te leggen. Thans acht hij als **Foetus Interruptus** - *Thaw* zijn best geslaagde aanval op de eerbaarheid van het publiek.
"Ik ga mensen niet vertellen wat ze van mijn teksten moeten denken", reageert Thirlwell verontwaardigd op mijn suggestie om eens duidelijk te maken wat hij er eigenlijk precies mee bedoelt.
"Zelfs iemand met een half brein moet nog in staat zijn tussen de regels door te lezen. Maar als men persé alles verkeerd wil begrijpen is het ook goed wat mij betreft, zolang ik maar een heftige reactie veroorzaak. Op mijzelf maakt het de meeste indruk, het geeft me in wezen de meeste voldoening. Ik gebruik dus geweld en agressie om wie er mee geconfronteerd wordt iets te laten voelen. Ik voel zoiets tenminste..."
Stuurs wendt hij zijn doordringende blik van me af om aan te geven hoe weinig illusies hij zich maakt over de ontvankelijkheid van zijn medemens. Goed beschouwd vervult bijna ieder onderwerp dat ik aansnijd hem met een soort welwillende walging. Hij beantwoordt mijn vragen, zuchtend formulerend als bij het zoveelste verhoor en leeft pas op als hij in kan gaan op zijn werk en zijn plannen voor nieuwe projecten. Gezien zijn gretigheid om zich steeds weer op nieuwe ondernemingen te storten en zijn rusteloze houding in het hotel waar ik hem bezoek, een echte *speedy workaholic*.

SCUM BIZARRE

Een jaar of tien terug ontvluchtte hij zijn geboorteland Australië, waar hij naar eigen zeggen een klootzakje was dat wat op de kunstschool rondhing. Hij vloog naar Londen om ergens te zijn waar niemand hem kende of verwachtingen van hem had en om exact te gaan doen wat hij zich had voorgenomen. Eerst bediende hij tien maanden lang synthesizer en bass in een groepje dat hij nu te stompzinnig vindt om nog bij de naam te noemen. Hij merkte in die periode dat democratische beginselen niet de zijne waren.
"Ik kotste ervan om met andermans ideeën opgescheept te zitten. Ik ben niet van plan om compromissen te sluiten over hoe ik zelf wil dat iets klinkt."
Zijn eerste platen verschenen op zijn eigen label *Self Immolation*, maar het vele daaraan verbonden werk brak hem op. Stevo van het Engelse *Some Bizarre* bood hem in 1983 een contract aan dat hem bijna totale vrijheid garandeerde. Een lange rij van **Foetus**-producten was het gevolg, later vergezeld van een kleiner oeuvre van **Wiseblood**, het duo waarin Thirlwell samenwerkt met Roli Mosimann, de Zwitserse percussionist die vroeger in de **Swans** speelde. *Thaw* is overigens de laatste elpee die hij voor de Engelse independent opnam.
"Het is het stomste label ter wereld", oordeelt Thirlwell met nauwelijks ingehouden woede. "Langzamerhand zijn ze datgene geworden waartegen ze altijd geageerd hebben, en dat is het ergste wat je kan overkomen. Behalve voor zichzelf hebben ze nergens eerbied voor. Ik noem ze liever 'Scum Bizarre'."

INTERRUPTUS

In 1984 bracht Thirlwell de elpee *Hole* uit, die zijn doorbraak bij een groter, zij het selectief publiek betekende. Met name de even weerzinwekkende als aanstekelijke teksten, getoonzet op een op hol geslagen, alles op zijn weg verpletterend totaalgeluid, maakte hem populair in kringen die normaliter wars van hardcore bleven. Anderhalf jaar later deed hij zijn meesterwerk nog eens dunnetjes over in de vorm van *Nail*, waarna het volgens hem tijd werd voor de nieuwe naam **Foetus Interruptus**.
Vanwaar toch al die namen voor één persoon?
"Ik kies een term die pervers is, want daar houd ik van. Na een tijdje raak ik er echter aan gewend en verliest het zijn angel. Ik verlang dan naar de stimulans die een nieuwe naam mij geeft. Met *Nail* had ik het ultieme bereikt binnen de grenzen van **Scraping Foetus Off The Wheel**, dus moest ik een nieuwe situatie creëren."
Met *Thaw* voegde hij opnieuw een vierletterwoord aan de reeks toe. De titel (letterlijk: dooi) refereert aan de meltdown in Tsjernobyl, maar slaat ook op de Germaanse god van donder en bliksem. De elpee, zoals gewoonlijk gestoken in een zelfontworpen oorlogspropagandahoes, laat horen dat zelfs voor een tovenaarsleerling als Thirlwell de techniek niet stil staat. De eens zo uitbundige teksten, die zowel grafisch als akoestisch voor een groot deel uit hoofdletters en uitroeptekens bestaan, zijn helaas ingekrompen tot een half A4-tje en erg leuk zijn ze ook niet meer te noemen. Tussen de bedrijven door vult de uitvoerende artiest de ruimte zelfs op met ronduit bombastische instrumentale stukken, waardoor het geheel een moeizame indruk maakt. Haastwerk?
"Ik heb ditmaal niet geprobeerd om de teksten een bewuste structuur te geven. De zinnen explodeerden vanzelf uit de nummers. Ze zijn als het ware afgeschuimd van wat ik werkelijk denk, waardoor er minder poëtische vervuiling optreedt. Toen ik de studio inging had ik nog niet alles uitgeschreven, zodat ik onderweg nog regels kon veranderen. Deze werkwijze liet spontaniteit toe, wat nieuw voor me was en me beviel. Het is er frisser door geworden dan bijvoorbeeld *Nail*, dat me nu te geordend lijkt en te weinig lawaaiig."
Toch is een nummer als *Barbedwire tumbleweed*, waarop een onverstaanbaar gebrabbel te horen is, geen aaneenschakeling van briljante tekstuele ingevingen, werp ik tegen.
"Dat heeft wel degelijk een tekst, maar het is omgekeerd opgenomen, zodat je er niet uit wijs raakt tenzij je de plaat achteruit draait. Voor mij is het niet essentieel om op elk nummer woorden te hebben. Ik houd van instrumentale stukken, waarbij ik zuiver met muzikale spanningen kan werken. Ik ben musicus, helaas."
Als een van die semi-klassieke sfeerstukken de opwinding komt verstoren van de rest van *Thaw*, ben ik persoonlijk geneigd de naald een stukje te verhuizen. Hoe moeten die Wagnerin-McDonalds passages eigenlijk worden opgevat, wil ik weten.
Thirlwell reageert gekwetst. "Hoe moet wat dan ook opgevat worden? Die stukken zijn er. Ik hou er van. Natuurlijk zijn ze serieus bedoeld, man!"

"'Thaw' geeft weer hoe ik van binnen klink. Het is een uitdrukking van mijn opgefokte ego, een catalogus van frustratie, bitterheid en neurose. Kant A heb ik bedoeld als muziek om je ouders bij te vermoorden, kant B als muziek om dat met je zelf te doen."

FOETUS

FOETUS PLUS

Hoe dan ook, we zijn het erover eens dat *A prayer for my death*, dat de plaat besluit, een hoogtepunt is. Hierin maakt hij de overgang naar gene zijde hoorbaar, met als apotheose de uitroep 'I can see eternity'. Hij vertelt dat het nummer geschreven is in momenten van grote wanhoop, een gevoel dat hem inspireert zoals angst dat deed in *English faggot/ Nothing man*.
"Een poosje terug stond er een stem op mijn antwoordapparaat die schreeuwde: 'You English faggot, I know where you live and I'm gonna come round and fuck you up' en ik dacht jezus, er staat iemand buiten op me te wachten. Toen kwam in me op dat het vanuit het standpunt van die idioot leuk moest zijn om mij te intimideren, en zo kon ik me met hem identificeren. Het nummer richt zich dus op mijzelf."
Na vroeger met een tape te hebben opgetreden gaf Thirlwell de afgelopen maanden een aantal concerten met een gelegenheidsband bestaande uit Norman Westberg (**Swans**), Al Kizys (ex-**Swans**), Ted Parsons (**Prong**) en Raymond G. Watts (alias **Pig**). Hij betreurt het dat de groep, die hij met veel moeite en financiële offers bij elkaar wist te krijgen, door verplichtingen elders alweer uit elkaar is gevallen.
"Ik zou graag met hen een plaat willen opnemen. Ik ben van plan om steeds harder te gaan klinken, en dat kan met dit soort jongens. Of dat als **Foetus** gaat gebeuren weet ik nog niet, want tot nu toe was ik altijd de enige die te horen was op die platen. Mis-

foto: Jack Aarts

foto: Jack Aarts

Stinkfist is de nieuwe 12inch van Jim Thirlwell - alias Clint Ruin, alias Foetus - en **Lydia Lunch**. Een seksueel ritueel met vocaal, instrumentaal en lichamelijk geweld. Dit geurige werkje is uitgekomen op **Lunch**'s eigen label *Widowspeak*. Op dit label zal madame **Lunch**, inmiddels de 30 gepasseerd, ter afsluiting van haar twaalf jaren in de muziekbusiness, al haar elpees heruitgeven, waaronder het bekende *Queen Of Siam*. Onlangs was ze nog met Lisa Timomich en Kim Gordon, als het femi-hardcore-trio **Harry Crews**, op het podium te bewonderen. Dit ging, naar eigen zeggen, om een eenmalig project. Wat **Lunch** voor de toekomst in petto heeft blijft afwachten. In ieder geval vertelde ze ons dat ze met Richard Kern - regisseur van onder meer het obscure *Fingered* en *The Left Side Of My Brain* nog iets zal opnemen. *Stinkfist* als motionpicture? *(Nico B.)*

schien noem ik het **Foetus Plus**." Langzamerhand staren Thirlwells ogen onder het praten naar steeds verder weg liggende punten, en ook aan zijn afgemeten bewoordingen en ongedurig geschuifel ontleen ik de gedachte dat het interview hem mateloos verveelt. Voor het te laat is vraag ik wat hij van zichzelf zou vinden als hij tot zijn publiek zou horen. Een onverwachte grijns verschijnt op het zojuist nog vertrokken gezicht als hij reageert met een geestdrift die lijkt voorbehouden aan voetbalfanaten.

"Ik zou een grote fan zijn, ik bedoel: ik ben een fan, want ik luister het liefst naar mijn eigen platen. Ik vind ze fantastisch."

DISCOGRAFIE:

You've Got Foetus On Your Breath
Deaf - elpee, *(Self Immolation)*, 1981.
You've Got Foetus On Your Breath
Ache - elpee, *(Self Immolation)*, 1982.
Scraping Foetus Off The Wheel
Hole - elpee, *(Self Immolation/Some Bizarre)*, 1984.
Scraping Foetus Off The Wheel
Nail - elpee, *(Some Bizarre)*, 1985.
Foetus Interruptus
Thaw - elpee, *(Some Bizarre)*, 1988.
Foetus heeft aan allerlei andere projecten gewerkt, onder pseudoniemen als **Foetus Under Glass**, **Phillip And His Foetus Vibrations**, **Foetus Over Frisco**, **Foetus Art Terrorism**, of **Foetus Uber Frisco**.

In samenwerking met anderen verscheen onder meer:
Wiseblood
Dirtdish - elpee, *(K 422)*, 1987.
Flesh Vulcano (met Marc Almond)
Slut - 12inch, *(Some Bizarre)*, 1988.
Clint Ruin & Lydia Lunch
Stinkfist - mini-elpee, *(Widowspeak)*, 1988.

FOETUS EN LUNCH

Jim Thirlwell (28), alias Clint Ruin, werd geboren in het door hem verfoeide Melbourne, en vertrok zo snel hij kon naar Engeland om daar zijn eenzame **Foetus**-projecten te beginnen. Projecten die door hun uitbundige arrangementen en scandaleuze teksten al snel de aandacht trokken. Hij is ook actief in het duo **Wiseblood**, samen met Roli Mosimann (ex-**Swans**). Verder werkt hij veelvuldig als producer voor onder andere **Coil**, **Mark Almond** en **Don King**. Hij leeft samen met **Lydia Lunch**, voor wier label *Widowspeak* hij in de toekomst wil gaan werken.

De boodschap van 'Public Enemy' is positief, maar ook heel strijdvaardig. Vorig jaar tijdens de Def Jam Tour, paradeerde Public Enemy in camouflage pakken en met uzi's op het podium rond. Schoot ze destijds 'RUN DMC' en 'LL Cool J' bijkans van het podium af, nu manifesteert ze zich opnieuw als de vijand van het publiek.

PUBLIC EN

FOTO: Paul Kooiker

EMY

JAKS SCHUIT

WE BRING THE NOISE!

De rappers worden echter op handen gedragen, want in haar strijd voor Black Power neemt het publiek de minder koosjere uitspraken graag voor lief. "Het is onze opdracht -our mission- om het systeem omver te gooien", aldus 'Public Enemy' no 1.
Het rap-pakket Derek B., **Public Enemy** en **RUN DMC** zou op donderdag 13 oktober 1988 om 13:00 uur in Amsterdam arriveren. Een keurig schema zou de aanwezige journalisten in de gelegenheid stellen **Public Enemy** enkele vragen voor te leggen. Professor Griff, Minister Of Information van de groep, was al aanwezig, maar bereidde, slapend, een aanval op blank Nederland voor. Enkele uren later zou hij een bereidwillige medewerkster van de platenmaatschappij vijandig toeroepen: "Hoe zou jij je als blanke voelen in een zwart land?!", om vervolgens woedend zijn kamer weer op te zoeken. Deze **Public Enemy** maakt niet gemakkelijk vrienden.
Na talloze koppen koffie stopt er voor het hotel een busje. Gehuld in rode pakken, petten en zonnebrillen op het hoofd, begint de groep uit te laden. Een half uur later ligt de aankomsthal vol met grote tassen. Op het horloge dat Flavor Flav op zijn borstkas draagt is het half vijf. De aanloop naar de strijd.

De albums *Yo! Bum Rush The Show* en *It Takes A Nation Of Millions To Hold Us Back* hebben beide een optimistische titel. De tweede titel klinkt militanter. Is de boodschap van **Public Enemy** veranderd?
"We weten dat miljoenen mensen onze strijd willen stoppen. Het zijn juist deze mensen die de maatschappij hebben verdeeld in villa's en sloppen. In de villa's wonen de blanken en in de achterbuurten de zwarten. Dat systeem moet om en we beginnen in de sloppen", roept Chuck D, die over de boodschap van **Public Enemy** geen twijfel wil laten bestaan.
Diep weggedoken in de kussens van de bank vervolgt hij: "Jesse Jackson is iemand die vanuit een villa naar de presidentszetel wil. Dat is onmogelijk. Hij dient een blank apparaat. Vanuit die positie veranderingen aan brengen, strijd voeren als je begrijpt wat ik bedoel, leidt tot verlies. **Public Enemy** is de vijand van het publiek dat deze veranderingen tegenhoudt. Een publiek dat niets van onze opdracht begrijpt".
Chuck D, brein, leider en tekstaandrager van **Public Enemy**, zakt tevreden onderuit. "You know what I'm saying" klinkt het weer. "Het doet er dus niets toe wie de macht krijgt bij de komende verkiezingen. Bush en Dukakis zijn de resultaten van een onderdrukkend blank apparaat. De mensen kunnen stemmen in de platenzaak! Begrijp je?"
Geroutineerd komen de verhaaltjes op tafel. Zonder veel overtuiging probeert het brein van **Public Enemy** te imponeren. Maar zijn er nou veranderingen aan te geven?
"**Public Enemy** bleek op *Nations* twaalf nummers nodig te hebben om de boodschap duidelijk te maken. Een van de nummers is *Louder than a bomb*. *Nations* klinkt luider dan een bom! Na het eerste album voelden we de tegenwerking. De strijd moest en moet dus harder gevoerd worden. We zijn nu *Rebels without a pause*. Professor Griff staat daarom aan het hoofd van 'Security Of The First World'. Dat betekent enerzijds dat we niet geloven in begrippen als de 'Derde Wereld'. We gooien het systeem omver door te spreken van 'Security Of The First World' (SW1). Anderzijds is SW1 een ordedienst die rellen bij optredens tegen moet gaan. Het is een symbool voor de oorlog die **Public Enemy** voert. De rellen worden veroorzaakt door de mensen die ons tegenwerken."
Is het mogelijk om vanuit de bevoorrechte positie van **Public Enemy** de strijd geloofwaardig te voeren?
"Hoe bedoel je bevoorrecht?" Chuck D slaat, zij het flauwtjes, met zijn vuist op tafel. "Kleding? Sieraden? We gebruiken ze om te laten zien dat het voor iedereen te bereiken is. Goud betekent niets als je het niet hebt verdiend. Een ketting om je nek hangen die je bij een roofoverval gestolen hebt, is een verkeerde ketting.
Kleding en sieraden zijn voor **Public Enemy** de symbolen van onze trots. We zijn trots op onze boodschap, trots op *Nations*. Binnen deze boodschap hoort de kleding, past het goud. De miljoenen mensen die ons tegen willen houden, confronteren we met ons succes. De platenkoper hoort onze boodschap: 'Don't believe the hype!' De koper zal die boodschap herkennen! *Nations* went gold in England. De oplage, 100.000, is niet belangrijk, wel het aantal luisteraars."
Overeenkomsten tussen Jesse Jackson en **Public Enemy** wimpelt hij weg. Optreden in scholen en gevangenissen. **Public Enemy** hecht daar veel waarde aan. Waarom is dat belangrijk?
"Het is, inderdaad in beide gevallen, belangrijk. Op de scholen vertellen we de leerlingen dat het slecht is slechts te voldoen aan de eisen die de leraren stellen. Na het uitrekenen van déze som en het maken van dit opstel heeft de leerling voldaan aan de doelstellingen van de school. Iedereen krijgt hetzelfde diploma. De leraren hebben de macht en bepalen alles voor de leerling. Corruptie ligt dan op de loer.
In de gevangenis echter begint iedereen met een onbeschreven diploma. De zwarte gevangenen mogen bouwstenen aandragen. Zo bouwen ze hun eigen doelstelling en boodschap op. Daar ligt dus het begin, onder aan de ladder."
Zijn de bewakers ook mensen die behoren tot de miljoenen die dit tegen kunnen houden?
"Don't believe the hype. Het is de gedachte die telt. De gevangene mag dat zelf invullen; in de gevangenis vindt dan ook het beste onderwijs plaats. Het onderwijs stelt universele eisen. De gevangene heeft tenminste nog de kans zelf zijn diploma vol te schrijven."
Zijn leraren en bewakers eigenlijk niet dezelfde machthebbers?
Onbegrip straalt uit de ogen van Chuck D "Het gaat om de mogelijkheden die de leerlingen krijgen. Na een school volgt er in veel gevallen weer een school; na de gevangenis wacht de maatschappij. De gevangenis is voor ons de plek bij uitstek om te onderwijzen."
Rapmuziek was tot *Nations* wegwerpmuziek, zo heb je eens gezegd. Zet je daarmee niet veel rapalbums bij het vuilnisvat?
"Nee, zo heb ik het niet bedoeld. *Nations* is het eerste album dat barrières doorbreekt. Ik vind het zelf ook moeilijk om het als een

FOTO: André Bakker

rapalbum te zien. Het gaat verder dan alles dat tot aan die release is uitgebracht.
Ik ben een groot liefhebber van *Motown*. We hebben daar flink wat rock 'n roll aan toe gevoegd. Deze twee elementen hebben we op straat gegooid, het rond geschopt en daarna als **Public Enemy** opgenomen. Dàt is het verhaal van *Nations*. Zo simpel!"
Flavor Flav wandelt door de aankomsthal. Hij begroet bekenden en onbekenden enthousiast. Getooid met een rode zonnebril, een grote pet en het rode **Public Enemy**-pak is hij een visueel hoogtepunt in de grauwe omgeving.
"Flavor,.."
"Yeah, man." Zonder een vraag te hebben gesteld hoor ik in een enthousiastere verpakking dezelfde boodschappen. Met het grootste gemak rapt hij over de strijd van **Public Enemy**, een optreden in België, zijn rol als profeet enzovoort.
Flavor, heb je zelf gezeten?
"Nee, man. Ik heb in een gevangenis een verhaal verteld waarin ik zelf meespeelde. Ik vertelde dat een van mijn zogenaamd goede vrienden mij een kilo cocaïne gaf. Het kon mij snel rijk maken. Maar ik maakte geen gebruik van die cocaïne-deal. Ik was dus in het verhaal het symbool voor de goede keus. Veel van de gevangen echter hebben niet zo'n keuze gemaakt zoals ik in mijn verhaal deed. Een journalist voor een blank Engels muziekblad schreef daarna dat ik gezeten had voor cocaïnehandel. Geloof het niet, man! Het is goed dat je de vraag stelde. Vertel je lezers de waarheid. Begrijp je wat ik bedoel?"

Drie kwartier is precies genoeg. Enthousiast verkondigen de leden van **Public Enemy** hun boodschappen. Vooral de rap van Flavor Flav werkt aanstekelijk. Maar diezelfde rap komt uit een mond waarin nogal wat goud blinkt.
It takes A Nation Of Millions To Hold Us Back bevat heel veel goede muziek en zo af en toe teksten die tot nadenken stemmen. Gedachten die mijlenver verheven zijn boven het gemiddelde Top-40 niveau, maar daarom nog niet altijd waar zijn. **Public Enemy** heeft de toekomst zolang ze ook hun eigen hype kritisch durven te bekijken.

Voor het concert, dezelfde donderdag in Amsterdam, breken er buiten de Jaap Edenhal relletjes uit. **Public Enemy**-fans die geen kaartje konden bemachtigen, nemen de strijd wat al te letterlijk op en beroven mensen die er wel een hebben. De SW1 is in geen velden of wegen te bekennen.

PUBLIC ENEMY RADIO-SHOW

WBAU, 90.3 FM is een van de vele radiostations op Long Island, U.S.A. Bill Stephney, de directeur van dit in 1983 nog onbekende station, gaf Chuck D en Hank Shocklee de kans om een eigen radioprogramma te maken. Chuck D had op een schoolfeestje het nummer *Love is the message* van **MFSB** onder handen genomen. Shocklee, een van de aanwezigen en tevens een van de beterE deejays van Long Island, wilde samenwerken. In 1984 namen ze, door een tekort aan materiaal voor de WBAU-show, het nummer *Public Enemy No 1* op. Twee jaar later verschafte de demo van dit nummer de groep een naam. **Public Enemy** bestond op dat moment uit Chuck D, rapper Flavor Flav, deejay Terminator X en Minister Of Information Professor Griff. Hank Shocklee ging produceren.

DISCOGRAFIE:

Yo! Bum Rush The Show - elpee. *Def Jam (CBS)*, 1987
It Takes A Nation Of Millions To Hold Us Back - elpee. *Def Jam (CBS)*, 1988

JUNGLE BROTHERS

6

WILLIAM DE BRUIJN

'Jungle Brothers' is zo'n beetje de enige crew die geen samples van James Brown gebruikt. Ze zij ook de enigen die zich niet rijkelijk met gouden kettingen behangen. "We staan open voor alle soorten muziek. We rappen over het leven dat we leiden. Aan jezelf denken, maar toch openstaan voor anderen." "Overleven" is de boodschap. "We vertellen de mensen dat ze bij elkaar moeten kruipen..."

Het ligt voor de hand maar het klopt. De **Jungle Brothers** hebben hun debuut-elpee *Straight Out the Jungle* onder meer opgedragen aan **Grandmaster Flash And The 'Furius' Five**.

"It's like a jungle, sometimes it makes me wonder how I keep from going under", aldus Mike G en Afrika Baby Bambaataa, de rappers van het trio, tevens writer respectievelijk producer.

Een boodschap die inmiddels ook alweer 6 jaar oud is. Het drietal New Yorkse oerwoud-broeders heeft 'The Message', uit een tijd dat 'het' nog rap heette, blijkbaar erg letterlijk opgevat! Ze komen zelf uit de big city bush, ze hullen zich in khaki maar koesteren tegelijkertijd het verlangen om de bezem door de jungle te halen.

CLEAN

"Dit is onze eerste keer in Europa, we hebben nu al Denemarken, Engeland en Nederland aangedaan. Het publiek is vredelievender dan 'back in the States'. Je zou eens in New York moeten komen kijken. Daar heb je bij concerten een heel agressieve sfeer. Je ziet er zelden hiphop-concerten waarbij geen vechtpartijen uitbreken. Meestal worden het head-lines. Ze zijn daar ook huiverig geworden voor live-bijeenkomsten. It's killing the art of music.

Maar in de States doen we dan ook optredens voor soms wel 15000 man publiek (dit kan omdat de meeste rapacts in rappackages worden aangeboden). Hier zijn het de kleinere zalen waar een paar honderd man, home boys en fly girls, in kunnen".

Afrika Baby Bambaataa:

"De naam **Jungle Brotherss** koppelt voor ons gevoel de betonjungle van **Grandmaster Flash**'s grote-stads-rap aan de Bijbelse betekenis van 'broeders'. Met 'jungle' doelen we niet direct op Afrika, al komen daar natuurlijk wel het ritme en de funk vandaan. The beat from the motherland 'weejahweejahweejah'.

Ook de naam van hun zomer 1988 verschenen debuut-elpee *Straight Out The Jungle* blijkt tweeledig.

"We komen zelf rechtstreeks uit dat New Yorkse stadsgewoel. Maar we bedoelen het ook in de zin van 'straighten it out', de jungle opruimen. Je zult ons geen vunzige taal horen gebruiken. Ook rap-crews - of beter nog, juist rapcrews - hebben een taak in de vorming en opvoeding van de jeugd. We willen een cleane aanhang. Natuurlijk willen we onszelf kunnen zijn, maar er zijn nu eenmaal morele grenzen waar je niet overheen gaat. Onze rhythms en lyrics spelen hopelijk een rol in het zuiveren van de jungle.

Muzikaal gezien geldt het oerwoud voor ons als een metafoor van de veelheid aan geluiden van allerhande soort en origine."

Wie de elpee kent zal dit zeker beamen: rap, funk, reggae, soul, Afrikaans, rare grooves... een zeer gevarieerd geheel. De platen-hoes vermeldt zoals bij alle rap-acts een lange lijst credits, zoals vaak bij wetenschappelijke publicaties gebeurt. Zo'n beetje iedereen wordt er bedankt, maar vooral de peetvaders van de rap, van GRANDMASTER FLASH, KOOL HERC, AFRIKA BAMBAATAA en KOOL MOE DEE via AFRIKA ISLAM, KURTIS BLOW en THE LAST POETS tot aan BOOGIE DOWN PRODUCTIONS en PUBLIC ENEMY. Al deze 'pioneers of rap music' worden expliciet bedankt 'for the Truth!'. Maar zoals gezegd is rap niet de enige muzikale stroming waaraan de **Jungle Brothers** schatplichtig zijn.

HOUSE

Afrika BB: "Ik luister zelf veel naar juju-music, terwijl Mike meer in de reggae-hoek zit. Reggae is groot aan het worden in New York, en dan met name in Brooklyn: **Shinehead, Admiral Bailey, Shirley Thunder**... Sinds *Profile Records* (Run DMC) Britse ragamuffin rappers als Longsy D en Asher D & Daddy Freddy uitbracht is dat ook in New York populair.

Op onze debuut-elpee hebben we al die verschillende smaken van ons credit willen geven. We gebruiken veel rare grooves en ongebruikelijke funk maar vooral geen **James Brown**, want **James Brown**... dat kan iedereen vinden. En van elke **James Brown**-plaat valt wel een nieuwe hiphop-track te maken. Nee, dan de keuzes van Afrika Baby Bambaataa: he's like a madman, a maniac.

Hetzelfde geldt voor Tony D, deejay en label-baas van *Idlers Records*, die ons geattendeerd heeft op de fusie tussen rap en house. New Yorkse clubs draaien house en rap door elkaar. Tony D bood ons dan ook direct aan om van *I'll House You* (hun meest recente single die het goed doet in Engeland) een remix te maken".

Geen wonder dat de **Jungle Brothers** de alerte dansvloeren beginnen te veroveren: "rap music.. house music... **Jungle Brothers** are into it!"

LATIN

Mike G: "In New York is de Latin hiphop nu groot geworden. In Europa is dat nog niet erg doorgedrongen, maar voor ons is het een natuurlijke zaak om naar al die andere soorten muziek te luisteren. Het is opvallend dat rap tot nu toe het meest aansloeg als het met rock gemixed werd: **Beastie Boys, RUN DMC**... Rock en hard electric zijn al een tijdlang de meest voor de hand liggende fusie-partners van de hiphop. Uiteraard zijn we ook aan **RUN DMC** het nodige verschuldigd, maar het blijft toch een 'blanke oriëntatie' om voornamelijk rock te gebruiken. Waar wij eigenlijk naar streven is een soort 'world music hiphop': al die muzikale stromingen buiten de rock komen wat minder aan bod maar leveren juist verrassend nieuwe en toch universele hiphop af. Reggae, house, juju, Latin... we bedenken heus niet dat we dat nou maar eens moeten gaan sampelen. Het zijn onze favoriete muziek-soorten en dat hoor je terug in onze raps. We try to grab a little bit of everything, to put all kinds of spices in it".

ZWART

Ook binnen de muziek is het dus een kwestie van emancipatie?

Jungle Brothers: "Het is niet voor niets dat onze muziek vooral aanslaat bij het zwarte publiek, en uiteraard bij oplettende deejays. Het rassenvraagstuk speelt ook door in de samples die je kiest. Hetzelfde geldt voor de Amerikaanse radio: slechts enkele master-mixes en rap-tracks halen day-time op de radio-stations. Al met al weer een bevestiging van onze *Black is black*: being black is like a circle, oftewel door het systeem van het kastje naar de muur gestuurd worden en maar zien te overleven. Die realiteit moet je onder ogen zien: wij kunnen pas uit die vicieuze cirkel komen als er in die alledaagse werkelijkheid structureel verandering komt. Daarom is *Black is black* voor ons 'the deepest cut on the album':

black is black
not blue or purple
being black is like a circle
round and around we all will go

judged by both my race and colour
don't you know we need each other
I need you and you need me
If not now you soon will see".

JUNGLE BROTHERS

De **Jungle Brothers** werden opgericht als een samenwerkingsverband van Mike G, Afrika Baby Bambaataa en deejay/producer Sammy B. Mike G (die als MC begon) en Sammy B (alias Sweet Daddy) stammen uit dezelfde wijk. Via de high school leerden ze Afrika Baby Bambaataa kennen. Dat die laatste naam één grote hommage aan **Afrika Bambaataa** ("granddad of the Zulu nation") in zich draagt... mag duidelijk zijn. Bij rap-contests worden ze ontdekt door Red Alert, een bekende deejay die nu een belangrijk producer is. Red Alert haalt ze de studio binnen. Jimbrowki, de eerste single, verschijnt in de zomer van 1987. Overigens is 'jimbrowski' hun zelfverzonnen 'slang'-woord voor 'pik': "...it's long and mean...gotta get it into you...". *Braggin' And Boasting* volgt al snel. De singles maken de **Jungle Brothers** "big" in New York. Via mentor Red Alert komen ze onder het management van *Rhythm Method* en daarmee in contact met onder andere **Boogie Down Productions** en **Public Enemy**. Er ontstaat een geestverwantschap met die twee posses onder een gemeenschappelijke noemer die door Mike G wordt omschreven als "peace and unity". Het streven ernaar, althans.

EKSAKT

"Alles wordt steeds grootschaliger"

Enkele jaren geleden gooide het Tilburgse 'Eksakt'-label hoge ogen met de release van plaatwerk van 'Nine Tobs', 'Niew Hip Stilen' en 'Ptose'. Gewaagde muziek op het grensvlak van avantgarde, jazz en pop. Nu staat 'Eksakt' opnieuw in de 'picture' met bands als 'LUL', 'MOG' en de 'Shaved Pigs'. "Het is nog wel een beetje experimenteel, maar meer rock 'n roll, hardcore... toch doen we nog altijd wat we zelf leuk vinden". Een gesprek met een succesvolle 'independent', gevestigd op veilige afstand van de Randstedelijke scenes.

JOY ARPOTS

Het *Eksakt*-label werd in januari 1982 opgericht door Gerard (muziek en publiciteit), Paul (verkoop en distributie) en Huib (ontwerpen).
Reeds na twee maanden verscheen de eerste elpee, het legendarische *Happy End*-album van **Soviet Sex**. Die plaat verkocht zeer goed, maar daarna kwam *Eksakt* zonder groepen te zitten. Een impasse die werd doorbroken met de release van *One Hour For Spits*, een gedenkwaardige verzamelcassette met Brabantse groepen, uitgegeven in een spons.
In de daarop volgende jaren zagen via *Eksakt* de meest uiteenlopende muziekstijlen het daglicht, zoals: jazz (**Vaalbeek**), avantgarde (**Nine Tobs**, **Niew Hip Stilen**, **Harry de Wit**), garagerock (**Miners Of Muzo**) en poppy wave (**Ptose**). Ook enkele volstrekt niet te plaatsen namen, zoals het vergeten wonderkind **Jacques van Erven**, de Hongaarse band **Bizottsag** en het New Yorkse **Body Sink** ("Mahavishnu meets the Ramones") vonden in Tilburg onderdak.
De laatste tijd lijkt *Eksakt* zich te beperken tot hardcore-muziek, **Gore** (inmiddels trouwens verkocht aan *Megadisc*), **LUL**, **MOG** en **The Shaved Pigs**.
Gerard: "De avantgarde is een stuk minder interessant geworden. Bovendien werd er over de **Tobs** en **Stilen** lovend geschreven, al verkocht het voor geen meter. Je kunt je dan wel als een martelaar van de experimentele muziek opwerpen, maar daar heb ik weinig zin in. Verder is het zo dat het aanbod van Nederlandse groepen in het hardcore-genre groot is geworden, en goed. **MOG**, **GOD** en **LUL** kunnen zich meten met het beste uit het buitenland. Tja, als je terugkijkt was die eerste **Soviet Sex**-plaat eigenlijk al een soort hardcore. En de **Miners** hebben we altijd gesteund. *Eksakt* is nog wel een beetje experimenteel, maar meer rock 'n roll en hardcore. Dat spreekt me toch erg aan. Muziek van de straat, een beetje vulgair. Neen hoor, we doen nog altijd wat we zelf leuk vinden".
Zeer verrassend verklapt Gerard een andere muzikale liefde.
"Ik ben verzot op etnische klanken. Dat zal je misschien verbazen. Maar op de *Fragment*-verzamelcassettes staan al een aantal niet-westerse stukken.
Mijn ideaal zou een label zijn waarop hardcore en etnische muziek gecombineerd zijn. Maar het is moeilijk om zaken te doen met verre oosterse landen. Een Amerikaanse band, daar fax je even mee. Het oosten, echter, daar moet je naar toe, maar het geld ontbreekt daarvoor. Heel jammer, want er is zoveel interessants te vinden in landen als NoordAfrika, Turkije, Indonesië, Pakistan en Thailand".

HERRIE

Rijk worden van een onafhankelijk platenlabel is in Nederland niet mogelijk. Paul is chauffeur en Gerard werkt vier dagen als beleidsmedewerker bij de gemeente Utrecht. Het runnen van een 'indie' lijkt met veel idealisme net haalbaar te zijn.
Hoe gaat het zakelijk en organisatorisch met *Eksakt*?
Gerard: "Het gaat beter dan drie jaar geleden. We hebben zware klappen gehad, maar we zijn ze te boven gekomen. Momenteel draaien we met positieve cijfers. Herrie verkoopt gewoon, haha. De punkscene is blijven voortbestaan, ondergronds. Met de opkomst van de hardcore leeft het weer helemaal op. We hebben erg veel respons gehad van allerlei fanzines en magazines die nog idealistisch bezig zijn'.
Hoe is het met het idealisme van *Eksakt* zelf?
"Vroeger deden we alles zelf, maar de groepen hebben bepaalde dingen zelf overgenomen, zoals het maken van hoezen. Kijk, het zijn niet enkel idealen die ons leiden. Je moet als label ook zakelijk bezig zijn, het moet er professioneel uitzien".
Hoe is de huidige situatie voor onafhankelijke labels in Nederland?
Gerard: "Eigenlijk is er voor een label als *Eksakt* geen plaats meer. Als je een label gaat beginnen met het idee van 'we gaan een boel verkopen', dan hoef je er niet aan te beginnen. De kleine maatschappijtjes worden toch weggedrukt. Je kunt dan zeggen: stop ermee! Ik vraag me inderdaad dikwijls af: waarvoor doe je het eigenlijk, als je logisch nadenkt...?".
"Het verbaast me dat journalisten van dàt netwerk, die structuur in de business, zo weinig afweten. Tegenwoordig laten ze zich allemaal in de luren liggen (en passant wijst hij op de Gert van Veen/Pixies-affaire, J.A.). Maar ja, er wordt ook niet meer vanuit een passie geschreven, vanuit een conceptie...
Hilversum mag voor mijn part in zijn geheel opgeblazen worden. Dat we daar nog platen naartoe sturen. Die platen worden gestigmatiseerd, want alleen VPRO's 'Frontlijn' (tegenwoordig 'Het Front') en VARA's 'Popkrant' draaien ze. Nou, dat levert geen goede naam op...
En de VPRO wil de hele tijd maar nieuwe dingen ontdekken. Kwaliteit schijnt er niet meer toe te doen. Ik spuug op al die mensen die alleen maar de laatste trends volgen. Zoals nu die house, daar zie je datzelfde. Neem *Boudisque*. Dat deed eerst hardcore, dan hiphop en nu weer house. Voor een muziekstroming is niets zo dodelijk als succes".
Is *Eksakt* afkerig van dansmuziek?
Gerard: "Uh, aha ja, *Eksakt* heeft inderdaad nooit dansbare muziek uitgebracht. Begrijp me goed, dingen als **James Brown** zijn nog altijd leuk, en een hoop hiphop is zeker okay, **Public Enemy** en de nieuwe garde van rappers die met reggae bezig zijn. Maar we lijden onder de terreur van de dansmuziek, de muziek van de discotheken".
Zou je met *Eksakt* niet liever in de Randstad willen zitten?
Gerard zeer stellig: "Neen, Tilburg is heel jofel om te zitten. Ik heb er helemaal geen behoefte aan om in het Amsterdamse circuit te zitten. Als je daar in de ene scene zit, mag je weer niet praten met mensen uit een andere scene. Neen, als we dit in Amsterdam hadden geprobeerd, waren we nooit zover gekomen!".

M.O.G. - Mcatukrax ▶
Samen met **LUL**, **GOD** en **Gore** maakt **MOG** (Muziekvereniging Ons Genoegen!) momenteel deel uit van de Laaglandse hardcore. Ofschoon **MOG** al meer dan vijf jaar schijnt te bestaan, verschijnt nu pas het debuut-vinyl. *Mcatukrax*, de titel van de twaalf tracks tellende elpee is onuitspreekbaar, maar het lange rijpingsproces is het uiteindelijke product allezins ten goede gekomen. **MOG** laat via duidelijke songs horen dat zij in niets hoeft onder te doen voor het beste dat Amerikaanse hardcore- en heavy metal-formaties op de planken brengen of in de groeven persen. Vooral de buitengewoon goede zang is opmerkelijk. Bovendien geven de composities af en toe prachtige melodieën prijs. Verrassend zijn de drie enigszins etnisch getinte instrumentals (*Quasimodo*, *Barbarenba* en *Confiture*). Met een goede promotie en distributie zou **MOG** wel eens in korte tijd kunnen uitgroeien tot een band van internationale allure. Laten we er zuinig op zijn en voorzichtig mee om springen, anders blijft het 'wereldberoemd in Oldenzaal'.

LUL ▶
De meest wervelende exponent van wat een Friese Bries heet te zijn, noemt zich kort maar krachtig **LUL**. Een kwartet dat via het *Eksakt*-label een debuut elpee presenteerde met de frivole prachttitel *Inside Little Oral Annie*. Een niet al te gemakkelijk in het gehoor liggende schijf, die **LUL** echter geen windeieren legde.
Bassist Klaas Schippers: "Ik heb hier wel vijftig recensies liggen uit alle landen van Europa en ook uit Amerika. Er wordt erg positief over ons geschreven. En van die plaat hebben we er in totaal zo'n anderhalf duizend verkocht".
De opvolger is inmiddels opgenomen, uiteraard in de Tango-studio met Theo van Eenbergen als producer. De titel moest vooralsnog geheim blijven, maar verklapt mag wel worden dat de plaat, die in een rond-uit schitterende hoes wordt gestoken, dertien nieuwe nummers telt.
"De nummers op de ene kant waren eerder te horen bij VPRO's 'Backline'. De andere kant telt zeven tracks. Bij de eerste duizend exemplaren zit bovendien een verrassing, een gratis 12inch, met onder andere een cover van een bekende band."
Concerten, ook in België en Duitsland (onder meer in Dortmund, op een festival waar ook **Poppi UK** van de partij is), staan volop geboekt. Wat zijn de toekomstplannen van de voormalige winnaars van de Kleine Prijs van Sneek?
"Die zijn behoorlijk groot. Wat we willen bereiken is uiteindelijk toch een status die bands als **Sonic Youth** of de **Butthole Surfers** hebben."
Is dat niet wat te hoog gegrepen voor een band uit Nederland?
"Waarom? **The Sugarcubes** komen uit IJsland. Het is al lang niet meer zo dat Engelse en Amerikaanse bands de toon aangeven. Neen hoor, exotische produkten doen het goed. Anders zou de Japanse auto-industrie hier nooit een voet aan de grond hebben gekregen".
En in **LUL**'s kielzog laveren **MOG** en **GOD** moeiteloos mee?
"Tja, niet om op te scheppen, maar ik denk toch dat **LUL** meer in huis heeft. Wij zijn niet echt een hardcoreband, eerder een wave-band met hardcore inslagen. Bij ons tref je ook

invloeden aan van **Wire**, *This Heat Of King Crimson*."
En **It Dockumer Lokaeltsje**, **LUL**'s halve schaduw?
"Dat bestaat voorlopig niet meer. Kijk, wij hebben altijd in verschillende bands gespeeld. **It Dockumer Lokaeltsje** was een stuk joliger, maar die stemming elke keer weer presenteren werd een soort van automatisme. Je gaat de zaken afraffelen."

NASMAK ▲
The process never stops

De eerste ceedee-release op het *Eksakt*-label betreft een remix-versie van *4Our Clicks*, de tweede en tot nu toe beste, in februari 1982 verschenen elpee, van het voormalige Eindhovense gezelschap **Nasmak**. Aan de ceedee werden twee nog niet eerder uitgebrachte tracks toegevoegd, plus de bijdrage van **Nasmak** aan de *Plurex*-verzamelaar *Hours*.
Op het inleghoesje heeft journalist Alfred Bos voor hen die het nog niet wisten, een verhaal geschreven over de plaats van **Nasmak** in het onafhankelijke Neerlandse popwereldje aan het begin van de jaren tachtig.
Nasmak is in 1978 begonnen. Met Truus de Groot als spraakmakend vocaliste, groeide de band - vooral na de komst van bassist Theo van Eenbergen in 1980 - uit tot de belangrijkste Nederlandse wave-band. Vier elpees, een aantal 'home-made' democassettes, een sessie bij **John Peel** en een onfortuinlijke tournee met **D.A.F.** zijn de meest voorname wapenfeiten van **Nasmak** voordat in mei 1984 de pijp aan Maarten werd gegeven. Truus was toen al lang vertrokken om met Lee Renaldo (**Sonic Youth**) en slagwerker David Linton haar eigen formatie **+ Instruments** te beginnen. Later verscheen zij nog eens ten tonele als **Trigger & The Thrill Kings**. Ook zanger/gitarist Joop van Brakel had reeds het veld geruimd, om met **Mecano**-zanger Dick Polak de groep **Valori Plastici** te starten. Van Brakel raakte later betrokken bij tal van projecten in de avantgarde- en beeldende kunst hoek.
Theo van Eenbergen en Henk Janssen richtten de Tango-studio op, een ultramoderne 24-sporen-studio waar door de jaren heen elke progressieve popband terecht kon (**Gore**, **LUL**, **Eton Crop**, **Miners Of Muzo**, enzovoort). Van Eenbergen verwierf verder faam als geluidsmixer bij concerten van **Big Black** en **Henry Rollins**. En nu is er dan het, door Henk Janssen opnieuw gemixte, *4Our Clicks*, door *Eksakt* uitgeroepen tot 'Dutch Indie Classic Nr. 1'. Het glijdende basspel, dat meer dan ooit herinneringen oproept aan **Can** en **Neu**, de pulserende beat, de agressieve gitaarrifs en de repetitieve, welhaast hypnotiserende vocalen, enigszins gedateerd wellicht, maar fris en eigentijds opgedist. En geen twijfel latend over het feit dat **Nasmak**, samen met bands als **TC Matic** en **Kowalski**, behoort tot de belangrijkste vertegenwoordigers van de zogeheten Eurobeat.

The Shaved Pigs - Cheers! ◄

Na de stuiterende debuut-elpee *Breakfast Is Served* levert New Yorks meest onpeilbare hardcore-sensatie een alles en iedereen overrompelende opvolger af. Zestien nummers in nauwelijks een half uur tijd. Enerzijds supersnelle, krachtige punksongs in de beste **Dead Kennedies**-traditie. Het onverbiddelijke countdownmotto 'fast-faster-exploding' wordt onverminderd gehandhaafd. Anderzijds meer humoristisch getinte rocknummers, die zelfs een knipoog richting **Mothers Of Invention** verraden. Ook een saxofoon, toch tamelijk ongebruikelijk in hardcorekringen, ontbreekt niet. Op *Cheers!* is verder een cover te vinden van 'good old' **Pete Townsend**'s *Substitute*, terwijl de track *In the hall of the Meisterbrau* in het voorjaar al te vinden was op de eerste Provoke-cassette.

FAST FORWARD

FAT BUT PET

De cassette is het medium bij uitstek voor de enthousiaste, edoch armlastige doe-het-zelver. Zonder al te veel onkosten, en meestal ook zonder muzikale bagage, kan men zich uitleven op tape. Rond deze cassette is in beperkte kring een ware cultus ontstaan. Op enkele zolderkamers in den lande proppen hobbyisten hun vier sporen vol met veelal experimentele, electronische klanken.

Zo ook met **FAT BUT PET** Ergens onder de Vlissingse dakpannen heeft deze de cassette 'E.D.A.N., one dog is not enough' bekokstoofd. Zoals vaak is ook hier het resultaat niet voor eenieders oor bestemd. Het is typisch een cassetteproduct, eenvoudig, en waarschijnlijk ontstaan zonder al te veel feedback van tweeden. Op 25 december 1988 komt de nieuwe cassette uit, 'X-mess '88'. *Danny Broedelet*

Fat But Pet: Westerzicht 668, 4385 BX, Vlissingen, 01184-64850

DE FABRIEK

Veteraan aan het cassette-front, **DE FABRIEK** is al een paar stappen verder. Deze groep uit Zwolle laat een rijp geluid horen. De cassettes 'Sint Nicolaas likes noise too part 1 & 2' zijn uitgekomen als respectievelijk deel 15 & 16 uit de Tonspurcollectie van de Westduitser Stefan Schwab. Ze staan vol met onheilspellende, bijna meditatieve klanken. Het zou het kwaaie broertje kunnen zijn van de New Age. Helaas heeft het ook hetzelfde soundtrack-karakter, prachtig als achtergrondmuziek, maar te onbestemd om op zichzelf te kunnen staan. Bestudering van het bijgevoegde beeldmateriaal is dan ook aan te raden.
Danny Broedelet

De Fabriek Records And Tapes: Postbus 1135, 8001 BC, Zwolle.
Tonspur: Stefan Schwab, Ekilstunastr. 8, 8520 Erlangen, West-Duitsland.

THE UNKNOWN 4, 5 & 6 *compilatie-cassettes op Rain Tapes*

Eindelijk wordt het bouwwerk der vooroordelen tegen cassettes een beetje afgebroken. **Rain Tapes** bewijst met haar compilatie-cassettes dat cassette-muziek niet per sé industrieel moet zijn. Met haar serie **The Unknown** presenteert ze een keur aan nieuwe bands, die popmuziek maken. Maar dan wel, zoals deel vier en vijf aantonen, pop in de ruimste zin van het woord. Van de stampende synthi's uit België, door **Liquid G** (no.5), tot de punky muziek van **Vicious Circle** en de akoestische gitaren van **Joie De Vivre**: er zit van alles bij. En het resultaat gaat geen moment vervelen. Op no. 4 zijn voornamelijk Engelse bands te vinden. Namen? Wie heeft er ooit van **Red Harvest**, **Emily** en **Every New Dead Ghost** gehoord? En zullen we er ooit nog van horen? Ik denk dat dat niet zo belangrijk is, er wordt gewoon leuke muziek gemaakt. Op no. 5

BAMBIX, 3RIO RECORDS

staan meer bands van het continent: **Nostalgie Eternelle**, **Rattus Rex**, **Art Boulevard** en als enige Nederlandse band: **Cancel**. Een aanrader voor een ieder die alles en iedereen twee stappen voor wil zijn, want misschien zit er wel zoiets als een nieuwe Smiths tussen... *Frans De Waard*

Ook deel zes uit deze serie is nogal gevarieerd en internationaal getint. Interessante tracks: *Desolation Railway* van **The Venus Fly Trap**, een combinatie van Joy Division getinte muziek met zang, die bij vlagen doet denken aan R.E.M., wel wat langdradig (7 minuut 15). Commercieel gezien heeft de Franse groep **Paviljon 7b** het meeste kans om het te maken, de track *Sensation* is een typisch new wave nummer, gezongen in de stijl van Elisabeth Fraser (Cocteau Twins). *Wip Leistra*

RAINTAPES t.a.v. Julian Smyth Brynfryth Ruthin Clwyd LL15 1aa North Wales U.K.

BAMBIX - About Little Green Dogs And Big Brown Bears (3Rio Recordings)

Niet te verwarren met de punkband Bambix. De high-tech van de jaren tachtig is ook doorgedrongen tot de zolderkamer van de home-taper. Ook **Bambix** gebruikt de sampler als groeimiddel voor het maken van volwassen muziek. Aan de ene kant resulteert dit in ietwat droevige synth-metdreun, en dito droevige stem. Aan de andere kant zijn er 'luchtige' piano-riedeltjes, en hoge zangstemmetjes. Vooral in deze laatste nummers is Bambix op haar leukst. Zoals in het jazzy 'M.J. Jezus', waarin het lijkt alsof Bambix zeer goed naar The Residents heeft geluisterd. Waar de teksten over gaan is niet geheel duidelijk. Afgaande op de ti(e)tels zullen ze wel weer met sex te maken hebben. Titels als 'Tits Like A Weazel', 'Sex With Little Boys' en 'How To Rape A Virgin Nun', zeggen al genoeg. *Frans De Waard*

3Rio Recordings: Juliaandillenstraat 22, 2018 Antwerpen, België.

CANCEL - Music From Another Dimension (Brains For Breakfast)

De titel suggereert wellicht een flinke dosis space-rock, maar Cancel maakt stevige aardse rockmuziek, waarin zo'n dertig jaar poptraditie door klinkt. De tape werd opgenomen in Paradiso en klinkt verrekte goed! Soms is het wat punky chaotisch, maar de snelle ritme-wisselingen laten duidelijk te horen dat de drie heren en dame behoorlijk op elkaar zijn ingespeeld. Ze brachten dan ook al meerdere cassettes uit en een mini-elpee. De teksten van Cancel zijn ook de moeite waard. Het eerste nummer 'London Fog F.X.' gaat over Jack The Ripper en het nummer 'Attack Of The Acid Planets' behandelt cynisch sekteleider en moordenaar Charles Manson. 'Eyeballs For Dinner' is meer surrealistisch dan concreet. Zelf noemt Cancel dit 'music from the dark side of the deep freeze'. Al met al een band om in de gaten te houden.
Frans De Waard

Brains For Breakfast, postbus 1386, 8001 BJ, Zwolle.

THE HYBRIDS - Mythical Music From The 21st Century (3Rio Recordings)

In 1962 publiceerden Brion Gysin en Ian Sommerville voor het eerst de blauwdrukken van de Dreammachine. Dat is een koker met gaten, die je voor het juiste gebruik op een pick-up moet zetten. Als je er een lamp in hangt, de pick-up op 78 toeren zet, en tenslotte je ogen sluit, ga je, als het goed is, hallucineren. In navolging van Genesis P. Orridge, die na de dood van Gysin de dream-machine heeft geërfd, hebben de Belgische **Hybrids** er muziek bij gemaakt. Volgens het hoesje is Mythical Music From The 21st Century geheel gemaakt met akoestische geluidsbronnen. De tape is verdeeld in een 'Morning-' en een 'Evening side'. Er wordt veelvuldig gebruik gemaakt van Afrikaanse percussie, obscure stemmen en onduidelijke dierengeluiden. Volgens The Hybrids is dit 'Hypno-ritual Music'. Het heeft een mooie cassette opgeleverd. Ik heb alleen moeite met de opmerking: "This music is not created to be enjoyed. This music will enjoy you".

Frans De Waard

OUTPUT

1000 HOMO DJS - idem 12
A SPLIT SECOND - Flesh 3cd
A. TIETCHENS/DIE FORM - Face To Face vol. 1 lp
AB SOUNDS - Take 2 lp
AC MARIAS - nieuw! lp
ALIEN SEX FIEND - Another Planet lp/cd
ALIEN SEX FIEND - Another Planet 12
AMBASSADORS OF FUNK - My Minds Made Up 12
AND ALSO THE TREES - Virus Meadow cd
AND ALSO THE TREES - idem cd
ANDI SEXGANG - 7 Ways To Kill A Man 7/12
ANDI SEXGANG - Arco Valley lp/cd
ANGST - Cry For Happy lp/cd
ANNA PALM - I Need 12
ANTI GROUP - Audiphile lp
AR KANE - Love Sick
ARSENAL - Manipulator 12
ART OF NOISE - nieuw! lp
ASTRAL BODIES - Just Like Everybody Else 7
ASTRAL BODIES - Who Cares 7
AXODRY YOU - I'll See You In My Dreams 12
B.A.L.L. - Bird lp
BABY FORD - Ford Tracks 2x12
BABY FORD - Chikki Chikki 7/12
BANG GANG - Nice & Sleazy 12
BAPPI LAHIRI - Habiba (remix) 7/12/3cd
BARRY ADAMSON - Moss Side Story lp/cd
BAZOOKA JOE - Sugar Island mlp/cd
BEATMASTERS - Burn It Up cd
BEATNIGS - Television 12
BILLY BRAGG - Workers Playtime lp
BIRDHOUSE - Meglamania lp
BLAINE L.REININGER - Colorado Suite cd
BOMB THE BASS - Into The Dragon lp/cd
BOMB THE BASS - Save A Little Prayer 7/12/3cd
BRYON GYSIN - Dreammachine lp
CARDIACS - live lp/cd
CARLOS PERRON - A Dirty Song 12/3cd
CASSANDRA COMPLEX- 30 Minutes To Death 12/3cd
CHRISTIAN DEATH - Sex & Drugs & Jesus Christ lp/cd
CHRISTIAN DEATH - This Is Not Blasphemy 7/12
CLAW BOYS CLAW - Hitkillers lp/cd
CLINT RUIN/LYDIA LUNCH - Stinkfist 12
CLOCK DVA - The Hacker 12
CONFLICT - The Final Conflict 12/lp
COSEY FANNI TUTTI - Time To Tell lp + boekje
COYOTE AND THE LOST DAKOTA'S - Big Balls On Fire 12
CURE - Why Can't I Be You 7/12
CURRENT 93 PRESENT C.R. LAMA - Tantric Nying Ma Chant Of Tibe lp
CURRENT 93 - Earth Covers Earth mlp
D-MOET - Big One 12
DAS DAMEN - Triskaidekaphobe lp
DAS DAMEN - Marshmallow mlp
DAWN AFTER DARK - The Groove 12
DEAD CAN DANCE - The Serpent's Egg lp/cd
DEMON BOYS - nieuw! lp
DEPECHE MODE - dubbel live lp
DIRTY HARRY - I don't mind 12
DIVERSEN - Play It All Back vol.2 lp/cd
DIVERSEN - Boom 3lp
DIVERSEN - Human - Born To Cry 7/12
JUNGLE BROTHERS - Straight Out Of The Jungle lp
KAOS 007 - Ck On Acid 12
KASCH IN THE EAST - He Boy 12
KASTRIERTE PHILOSOPHEN - idem lp
KITCHENS OF DISTINCTION - Prize 12
KLINIK - Face To Face lp/cd
KLOOT PER W - nieuw! 7
LAIBACH - Let It Be lp
LAIBACH - Across The Universe/Sea 7/12/cd-single
LEAD INTO GOLD - Idiot 12
LEATHER NUN - Force The Habit 2x12
LEGENDARY PINKDOTS - The Golden Age lp/cd
LIZ TORRES AND MASTER C&J - Can't Get Enough lp
LOOP - Fade Out lp
LOOP - Black Sun 12
LORDS OF ACID - I Sit On Acid 12
MAM - Hobbel lp/cd
MANUFACTURE - Terror Vision lp/cd
MARC ALMOND - Something Got A Hold Of My Heart 7/12/cd-single
MARC ALMOND - Bittersweet 7/12/cd-single
MARC & MAMBA'S - Fun City 7/12
MARTIN GORE - nieuw! lp
MARTYN BATES - Love Smashed On A Rock lp
MOMA - compilatie lp
MEAT BEAT MANIFESTO - God O.D. cd-single
MEKANIK KOMMANDO-The Castle Of Fair Welcome lp
MICKY OLIVER - In-ten-si-t 12
MINIMAL COMPACT - Live lp/cd/cass
MINIMAL MAN - Hunger/Mock cd
MINISTRY - Land Of Rape And Honey lp
MINISTRY - Stigmata/Tonight We Murder 12
MISS NUDE - Taste My Acid Fruit 12
MORTON, SHERMAN & BELLUCCI - Beat The Box (compilatie) cd
MR. WHITE - Gimme Some Acid 12
MUSIC OF THE INTIFADA - Diversen lp/cd
MY BLOODY VALENTINE-Feed Me With Your Kiss 7/12
MY BLOODY VALENTINE - Isn't Anything lp
NEON JUDGEMENT-General Pain&Major Disease lp/cd
NEW EGYPT - Flight To Egypt 12
NEW ORDER - Substance cdv/v
NEW ORDER - True Faith cdv
NEW ACID HOUSE TECHNO BEAT - compilatie lp
NEW BEAT SAMPLER - Vol. 1 lp
NEW BEAT GENERATION - Suck 12
NEW ORDER - Technique lp/cd
NEW ORDER - Fine Time 7/cd-single
NIKI MONO - Dauda And The Crow 12
NIKKI SUDDEN - Crown Of Thorns lp
NITZER EBB - Belief lp/cd
NURSE WITH WOUND/CURRENT 93 - Hi Mort lp
NURSE WITH WOUND - Sylvie And Babs Hi lp
NUX NEMO - Hiroshima cd-single
ON SLAUGHT - The Force cd
ONE LITTLE INDIAN - Greatest Hits Volume 1 lp
PAIN TEENS - Painteens lp
PARANOIACS - Sometimes Teenage Is Spelt T.N.T./We're The Teenage Lovers cd
PETER PRINCIPLE - Tone Poems lp/cd
PETER PRINCIPLE - Revaux Au Bongo cd
PETER HOPE & RICHARD H.KIRK - Surgeons 12
PHANTASIA - Welcome In My Acidhouse 12
PIERCE TURNER - Surface In Heaven 7/12/cd-single
PIG - A Poke In The Eye lp
POESIE NOIRE - En Grande Colere mlp
POP WILL EAT ITSELF - Now For A Feast (compl.) lp/cd
PRUNES - Lite Fantastik lp/cd
PSYCHE - Eternal/Insatiable cd
PSYCHIC TV - Allegory And Self lp/cd
PSYCHIC TV - Live At Thee Circus 12th lp
PUSSY GALORE - Sugarshit Sharp mlp
PUSSY JEWS - She's Both 12
RAPEMAN - Two Nuns And A Pack Mule lp/cd
REJECT 707 - Rainkiller 12
RENEGADE SOUNDWAVE - nieuw! lp
ROBOTIKO REJEKTO - Umstürz Jetzt 12/3cd
RODRIGUEZ BROTHERS - idem lp
ROLLINS BAND - Life Time lp
ROSE OF AVALANCHE - nieuw! 7/12
ROYAL HOUSE - Can You Party cd
ROYAL HOUSE - Yeah Buddy 12
SA 42 - Carnaval 3cd
SAD LOVERS & GIANTS - Epic Garden Music (7 extra tracks) cd
SALLY TIMMS - Somebody's Rocking My Dreamboat lp
SARAH MC LAGLAN - Touch lp/cd
SCABBS - Skintight cd
SCREAM - No More Censorship lp/cd
SCREAM - Live In Europe lp
SCREAMING TREES - Invisible Lantern lp
SHAMEN- In Gorbachev We Trust lp/cd
SIGLO XX - Summer Die 12/3cd
SIGLO XX - Ander Tracks 1 cd
SIGMUND UND SEIN FREUND - Innate mlp
SIGMUND & SEIN FREUND - Glory To The New Born King 12
SIOUXSIE & THE BANSHEES - nieuw! 12
SISTERS OF MERCY - boek + 7
SKINNY PUPPY - Vivisectvi lp/cd
SKINNY PUPPY - Censor 12
SLAB - Sanity Allergy lp
SLEEPING DOGS WAKE - Toys For Alice 12
SNOWY RED - compilatie 80-84 lp
SNOWY RED - I'm Alright 12
SONIC YOUTH - Daydream Nation 2xlp/cd
SOUND SAMPLER - compilatie lp/cd
SOVIET FRANCE - Garista cd
SPANKS - Dog Food mlp
SPEAR OF DESTINY - The Price You Pay lp/cd
SPEAR OF DESTINY - Radio Radio 10/12/3cd
STAKKER - Humanoid 12
STRANGLERS - Rattles 12
SUGARCUBES - Box Set 4x7/7x12/2xlp
SUICIDE - Surrender 12
SUICIDE - A Way Of Life lp/cd
SUNS OF ARQA - Govinda's House 12
SYLVIA JUNCOSA - Nature lp
T 99 - Sidy 12/3cd
T.G.T. - Machine Gun 12/3cd
TAR BABIES - No Contest lp/cd/cass
TASTE OF SUGAR - The Golden Shower 12/3cd
TEE-OO-DOUBLE-TEE - Keep That Level High 12
TEKNO ACID BEAT (GP ORRIDGE ON ACID) - Diversen lp
TELEX - Looni Tunes lp/cd
THAT PETROL EMOTION - Short long mlp
THE ACTS OF MADMEN - The Dream cd-single
THE COACHMEN - Failure to thrive mlp
THE BROTHERS - On Acid lp
THE BOY WONDERS - Ramalangadingdong 7
THREE JOHNS - Death Of Everything lp/cd
TOY DOLLS - Ten Years Of Toys lp/cd
TOY DOLLS - Whipout 7
TRÖCKENER KECKS - Vanavond Voor Altijd 7/3cd
TRISOME 21 - Shift Away 3cd
TUXEDOMOON - Time To Lose (compilatie) cd
TWO KUT - Rock That 12
ULTRA VIVID SCENE - idem lp/cd
VICIOUS PINK - 8:15 To Nowhere 12/3cd
VOMITO NEGRO - Dare mlp
VOX POPULI - Bum Baby Bum 12
WEATHERMEN - Punishment Park 12
WEDDING PRESENT - Why 12
WIM MERTENS - After Virtue lp/cd
WOLFGANG PRESS - King Of Soul 12
WOLFGANG PRESS - Bird Wood Cage lp/cd
WORLD DOMINATION ENTERPRIZES - Love From Lead City lp
YEAH GOD! - Sumo ep
YELLO - O Yeah 12
ZAZOU BIKAYE - Guilty lp

7 = 7inch
10 = 10inch
12 = 12inch
ep = epee
lp = elpee
mlp = mini-elpee
3cd = 3inch-ceedee
cass = cassette
dat = digital audio tape
cdv = ceedee-video

CONCERTEN
ME/RIJKSWACHT-RAZZIA-PLAN

DECEMBER 1988

23 Cassandra Complex + This Tense - Paard, Den Haag
23 Sylvia Juncosa - De Effenaar, Eindhoven
24 Tar Babies - Vera, Groningen
24 The Flaming Lips - Doornroosje, Nijmegen
24 Sylvia Juncosa - 't Beest, Goes
24 The Cassandra Complex - Bibelot, Dordrecht
25 Televizor - Bat Cave, Tilburg
25 Sylvia Juncosa - Débarak, Zutphen
25 Burt Vegas + Spritzz - Lommel
26 Shanghai Marionett + Televizor - Melkweg, Amsterdam
26 Screaming Tribesmen - Paard, Den Haag
26 The Cassandra Complex - Willem II, Den Bosch
27 Motörhead - Stadthalle, Bremen (Dld)
28 The Scabs - Melkweg, Amsterdam
28 Motörhead - Philipshalle, Dusseldorf (Dld)
28 Fishbone - Paradiso, Amsterdam
28 Screaming Tribesmen & Jack Of Hearts - Tivoli, Utrecht
28 Chambre Jaune, M.O.G., L.W.S. + De Artsen - Melkweg, Amsterdam
29 Fishbone - Nighttown, Rotterdam
29 Motörhead - Stadthalle, Fuerth (Dld)
30 Gruppo Sportivo - Paard, Den Haag
30 Motörhead - T.B.A., Gross Um Stadt (Dld)
31 Nieuwjaar! Parties bij al deze adressen!

JANUARI 1989

03 Fishbone - 't Noorderligt, Tilburg
03 Televizor - Nighttown, Rotterdam
04 D.J. Fix + Ricky D. - Melkweg, Amsterdam
05 Henk en het Huis - Vera, Groningen
05 Lindesfarne - Melkweg, Amsterdam
06 Scum, Negazione + Scraps - Bat Cave, Tilburg
07 Sparks + Democrazy - Vooruit, Gent (B)
07 Urban Dance Squad - Melkweg, Amsterdam
08 Black Cunt + Agents - Melkweg, Amsterdam
12 Coroner - Melkweg, Amsterdam
12 Lights In A Fat City - De Lindenberg, Nijmegen
12 Gore - Vera, Groningen
13 Sylvia Juncosa - Tivoli, Utrecht
13 Coroner - Burgerweeshuis, Deventer
13 Sylvia Juncosa - Tivoli, Utrecht
14 Sylvia Juncosa - Patronaat, Haarlem
14 Lights In A Fat City + Legendary Pink Dots - Melkweg, Amsterdam
14 Gore + Negazione - Tivoli, Utrecht
14 Sparks - Ingelmunster
15 Toy Factory, Morzelpronk + Gore - Melkweg, Amsterdam
15 Rotterdamse Hip Hop Dag - Nighttown, Rotterdam
17 Lights In A Fat City - Nighttown, Rotterdam
19 Acid House Party - LVC, Leiden
19 Hell on Wheels + Sparta - Vera, Groningen
20 Legendary Pink Dots - Willem II, Den Bosch
20 Transvision Vamp - Nighttown, Rotterdam
20 Gore - Burgerweeshuis, Deventer
21 Bad To The Bone - LVC, Leiden
21 Shamen + Sister Ray - Melkweg, Amsterdam
21 Pig Meat - Burgerweeshuis, Deventer
21 Four One And Only's - Slinks, Boechout (B)
22 Messina, Dealen + Jewel - Melkweg, Amsterdam
22 Transvision Vamp - Tivoli, Utrecht
24 Stump - Nighttown, Rotterdam
24 Green On Red - Willem II, Den Bosch
25 Transvision Vamp - Melkweg, Amsterdam
25 Green On Red - Nighttown, Rotterdam
25 Del Lords - Burgerweeshuis, Deventer
26 Del Lords - Melkweg, Amsterdam
26 Ice T + The Rhyme Syndicate - Nighttown, Rotterdam
26 Stump - Vera, Groningen
27 Del Lords - Willem II, Den Bosch
27 Girlschool - Melkweg, Amsterdam
27 Del Lords - Paard, Den Haag
28 Del Lords - Patronaat, Haarlem
28 Big Boatsia - Jakkedoe, Beveren (B)
28 Ice T. - Tivoli, Utrecht
28 L'Attentat + Blackthornes - Burgerweeshuis, Deventer
28 Poppi Uk - Patronaat, Haarlem
28 Stump - Patronaat, Haarlem
28 Del Lords - Melkweg, Amsterdam
29 Del Lords - Willem II, Den Bosch

FEBRUARI 1989

04 Screaming Trees - Democrazy, Gent (B)
04 Kloot per W + Spanks - Zaal ATC, Zottegem (B)
04 Adrenalin Od - Burgerweeshuis, Deventer
09 Elliot James Murphy - Willem I, Arnhem (o.v.)
11 Elliot James Murphy - Patronaat, Haarlem (o.v.)
11 Chaba Fadela - Tivoli, Utrecht
12 Elliot James Murphy - Willem II, Den Bosch
12 U.K.Subs - Berghen Palas, Antwerpen (B)
14 Screaming Trees - Nighttown, Rotterdam
15 Screaming Trees - Donkey Shot, Heemskerk
16 Screaming Trees - Vera, Groningen
16 Jesus Couldn't Drum - Cultuurcafé VUB, Brussel (B)
17 Screaming Trees - Paard, Den Haag
17 Live Skull - Limelight, Kortrijk (B)
17 Fats Garden + MAM - Cult. Centrum, St.Truiden (B)
18 Screaming Trees - Burgerweeshuis, Deventer
18 Jesus Couldn't Drum - Media, Eeklo (B)
21 Prong - Nighttown, Rotterdam (o.v.)
22 Prong - Paard, Den Haag (o.v.)
22 My Bloody Valentine - Burgerweeshuis, Deventer
23 Prong - Tivoli, Utrecht (o.v.)
23 Live Skull - Vera, Groningen (o.v.)
23 Four One And Only's - Cultuurcafe - VUB, Brussel (B)
23 Live Skull - Vera, Groningen
24 Prong - De Effenaar, Eindhoven (o.v.)
24 Live Skull - Doornroosje, Nijmegen (o.v.)
24 H.R. - Berghen Palas, Antwerpen (B)
25 Yard Trauma - Simplon, Groningen (o.v.)
25 Prong - Paradiso, Amsterdam (o.v.)
25 Live Skull - De Gigant, Apeldoorn (o.v.)
26 Prong - Vera, Groningen (o.v.)

WAARSCHUWING

Deze gebeurtenissen zijn vrij verzonnen. Elke gelijkenis met de werkelijkheid berust zuiver op toeval. Provoke is niet verantwoordelijk voor eventuele rellen.

MONITOR

Redactie: Ad de Feijter

DEAD CAN DANCE
elpee: **The Serpent's Egg**
4AD, Megadisc
Het begon in 1984 met een titelloze debuutelpee. Lisa Gerrard en Brendan Perry schrijven sindsdien ieder jaar een meesterstukje van ongeveer 35 minuten. Vorig jaar was het 'Within The Realm Of The Dying Sun', die hoog noteerde in vele jaarlijstjes. Dit jaar zal 'The Serpent's Egg' ongetwijfeld hetzelfde doen. IJle, etherische muziek, die vaak ten onrecht vergeleken wordt met The Cocteau Twins. Elisabeth Fraser kan nog een puntje zuigen aan de breekbare, engelachtige zang van Lisa Gerrard. Het spreekt in het voordeel van Dead Can Dance dat ook Perry vergeven is van een goddelijke stem. Zo worden de tien nummers, wat betreft de vocalen, aardig tussen hen verdeeld. Ook ditmaal zijn er weer een flink aantal studiomuzikanten opgetrommeld. Op de vorige plaat werden de meeste nummers begeleidt door cello, viool en trombone. Ditmaal laten Gerrard en Perry het grootste deel van het werk opknappen door een (kerk)orgel en andersoortige klavieren. Zelfs het middeleeuwse klokkenspel wordt door hen van stal gehaald. Het tijdperk van de middeleeuwen is voor Dead Can Dance al een paar jaar een bron van inspiratie. Dat is op 'The Serpent's Egg' ook duidelijk merkbaar. Het duet 'Obris De Ianis' voert je regelrecht naar de katholieke mis anno 1500. Nummers die wat afwijken van hun middeleeuwse inspiratie zijn voornamelijk op ritme gebaseerde songs, zoals 'In The Kingdom Of The Blind, The One Eyed Are Kings' en 'Echolalia'. Het zelfs Afrikaans aandoende 'Ullusus' sluit de plaat af. 'The Serpent's Egg' bevat muziek die eigenlijk te onaards is en het best beluisterd kan worden tijdens of net na overlijden.
A.M. DE FEIJTER

LAIBACH
Elpee/Ceedee : **Let it be**
Label : *Mute Records*
Vorig jaar sloegen we ons al van pret op de knieën toen Laibach opeens met covers van Opus (Life is Life) en Queen (One Nation) kwam aanzetten. Bij Laibach hoefden we blijkbaar niet altijd ernstig te kijken en op te passen dat hun muziek niet opstond als oom Piet, die in de oorlog nog te werk gesteld was door de moffen, op bezoek kwam.
Ondertussen is het al weer ruim een jaar later en blijkt het hitarchief van Laibach nog niet uitgeput te zijn. Allereerst werden we geconfronteerd met een overigens weinig geslaagde cover van het Stones nummer Sympathy for the Devil (zie Provoke 2) en vlak daarop een elpee met de intrigerende titel Let it be. Ze zouden toch niet...? Jawel hoor, geen los covertje, maar meteen maar een complete elpee van de Beatles. Ze staan er allemaal op behalve, vreemd genoeg, de titeltrack zelf.
Let it be wordt over het algemeen beschouwd als één van de slechtste elpees van de Fab Four, een laatste stuiptrekking van een band die eigenlijk niet meer bestond. Wat voor vreemde gedachtenkronkels zullen de mannen van Laibach dan wel niet gehad hebben om zo'n plaat in zijn geheel te coveren ?
Natuurlijk heeft Laibach zich niet bepaald laten leiden door de arrangementen van The Beatles zelf. Geheel in hun eigen Wagneriaanse stijl pakken ze meteen flink uit in de eerste drie nummers. Laibach kijkt niet op een orkestje meer of minder en de vocalist is ook steeds meer gaan lijken op een aan lager wal geraakte operazanger. I Me Mine zorgt na de herkenningslach bij het openingsnummer Get Back voor een tweede golf van hilariteit, maar bij het volgende nummer Across the Universe loopt het spaak. Dit oervervelende liedje wordt er niet beter op ook al doen de dames van het Germania en Opus Dei koor uit Trbovlje nog zo hun best. Alleen opa en oma genieten nog volop. Op kant twee is de Gary Glitter uitvoering van I've Got a Feeling ongetwijfeld bedoeld om de polonaise op gang te brengen. Pas bij de fraaie instrumentale versie van For You Blue gaat iedereen weer even zitten. Maar dan is het de hoogste tijd voor Bockwurst en Biergarten: Maggie Mae is omgedoopt tot Auf der Lünenburger Heide en gestoken in Lederhosen schlageren oom Karel en neef Hans-Peter van je falderie, faldera. Zelfs oom Piet doet dapper mee. Laibach is er nu ook voor bruiloften en partijtjes.
BRIAN DOMMISSE

A SPLIT SECOND
elpee/ceedee: **From The Inside**
Antler records, Boudisque
'From The Inside'. Een kijkje in de geestelijke obsessies van zanger Marc Ickx. Verweven in de composities met een gezonde dosis electronika neemt Marc je met zijn teksten mee in zijn wereld van voodoo, sex, pijn en cultureel verval. Af en toe met een humoristische ondertoon waarin hij cynisch tegen bepaalde zaken aankijkt, zoals in 'The Colosseum Crash'. Muzikaal zit het geheel goed in elkaar, vooral door de combinatie van de bekende electronische basis met het gitaarspel van Swan. Vervelen doet deze langspeler geen moment omdat er genoeg afwisseling op staat, met als hoogtepunt het atmosferische titelnummer. In navolging van het vaak op verkeerde toeren gedraaide nummer 'Flesh' zal de gelijktijdig verschenen 12inch 'Mambo Witch' de nodige beentjes op de discotheekvloer weten te krijgen. 'Mambo Witch' is evenals het al eerder op 12inch verschenen 'Scandinavian Bellydance' op deze elpee terug te vinden. Kortom A Split Second laat je zien dat er meer uit het Belgische electrolandschap komt dan Front 242.
SJON MARTENS

VOMITO NEGRO
mini-elpee: **Dare**
KK-records
Het Belgische KK-records timmert alweer een tijdje stevig aan de weg. Een goede zaak. Waren zij al eerder verantwoordelijk voor de zwaar onderschatte debuutelpee van Frontline Assembly, ook 'leeghoofdige' disco-pop als van The Philadelphia Five vindt hier een gewillig oor. Nu presenteert KK de tweede mini-elpee van Vomito Negro, dat voorheen één 12inch op KK heeft uitgebracht. De eerste mini-elpee verscheen op Etiquette Records. Verder zijn zij sporadisch terug te vinden op een aantal obsure verzamelelpees, op het label van Klinik-man Dirk Ivens, namelijk Body Records. De hierdoor opgewekte verwachtingen worden op 'Dare' niet helemaal waargemaakt. 'Monday', de opener is een net iets tè voor de hand liggende Jan Hammer, te statisch en te monotoom om lang te kunnen boeien. Misschien iets voor de 1988-remake van 'Kapitein Zeppos'? 'Dare', het volgende nummer is hierna een onmiddelijke stap vooruit. Ook al zijn de marsritmen niet echt overtuigend, bezield is het in ieder geval wel! De betere discotheek moet hier wel raad mee weten. Kant twee opent met 'The New Force', een wild nummer waarbij de zelfbeheersing soms teveel verloren gaat. Een tikkeltje te wild, amigo! Absoluut favoriet is 'Fire Burns', waarbij Foetus frontaal op The Klinik botst. Dood en verderf gekoppeld aan een dwingend hypnotische neurobeat. Zo mag ik het horen, het maakt de vette knipoog waarmee het laatste nummer 'Children Of Today' op plaat is gezet meer dan goed. Veelbelovend! Overigens leidt de new beat-rage tot vermakelijke gevolgen als 'Monday' op *45 (-8%)* toeren wordt afgespeeld. een aardige en gevarieerde plaat. Niets meer, niets minder.
MICHEL CRUSIO

GLATZE DES WILLENS
elpee: **El Baladro Y Su Barullo**
Herbe Scherbe Records
Het gebeurt tegenwoordig niet vaak meer, helaas, dat debuutplaten die van meet af aan weten te boeien, afkomstig zijn van totaal onbekende bands. Dit soort onvoorspelbare platen maakt het leven van de vinyl-junk nou juist zo aantrekkelijk. Glatze Des Willens is zo'n voorbeeld. Geheel onaangekondigd, zomaar uit het niets, kwam hun eerste zwarte schijf 'El Baladro Y Su Barullo'. Een juweeltje uit Denemarken uitgebracht op het al even onbekende Duitse Herbe Scherbe label. Glaztze Des Willens maakt muziek die te vergelijken valt met Holy Toy, Prima Linea, Einstürzende Neubauten en het oude Laibach. De achtien nummers tellende elpee is opgedeeld in de 'El Baladro' en de 'Su Barullo' zijde. Beide kanten zijn gevuld met bombastische songs, die zowel qua muziek als qua zang zeer militant overkomen. De teksten zijn voor het grootste gedeelte in het Duits gezongen en op de achterzijde van de hoes afgedrukt. Jammer genoeg praktisch onleesbaar, maar ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat Glatze Des Willens wel degelijk wat te vertellen heeft. Het instrumentarium waar zij zich van bedienen is vrij divers. Piano, trombone, viool, synthesizer, tapeloops en vele verschillende soorten percussie-instrumenten. Met name het 'industriële gereedschap' wordt op grote schaal toegepast, onder andere met behulp van contactmicrofoontjes. Er wordt ook veel gebruik gemaakt van backingtapes die voornamelijk sombere, orchestrale geluidsflarden voortbrengen. De indringende, bij vlagen zelfs beklemmende zang zorgt voor een reeks spannende momenten. Rustige, slepende songs worden afgewisseld met snelle, ritmische nummers. Het is ondoenlijk om alle nummers langs te lopen, maar geloof mij, er zit geen zwakke bij. Glatze Des Willens zet met 'El Baladro Y Su Barullo' een muur neer waar zelfs de wereldkampioen polsstokhoogspringen met de beste wil ter wereld niet overheen komt.
A.M. DE FEIJTER

FRONT 242
elpee/ceedee: **Front By Front**
RRE, Boudisque
Het nieuwste produkt wat wij U aanbieden heet 'Front By Front'. We hebben hier niet te maken met een wasmiddel, maar met muziek. Front 242 maakt produkten en doet dat op zeer professionele wijze. Althans zo wordt het naar de pers toe uitgelegd.
Front 242 schijnt van hun agressieve, underground imago af te willen. Vooral live trekken zij nog al eens het 'verkeerde' publiek. Dat levert dan teveel negatieve publiciteit op en dat kan niet voor een band die iedere plaat weer een groter, breder publiek wil bereiken. Toch moet gezegd worden dat de elpee 'Front By Front' goed in elkaar steekt en de produktie duidelijk bloed, zweet en tranen gekost heeft. Muzikaal gezien een plaat die misschien op het eerste gehoor toegankelijker is dan zijn voorganger 'Official Version' maar aan de andere kant een behoorlijke diepgang kent. Dat komt pas naar boven drijven bij het meermalen draaien. Tien songs die allen laag voor laag (uitleg van de titel!) zijn opgebouwd. De nummers steunen allemaal op een lekker stampende elektrobeat. De meesten gelukkig sneller dan het new beat ritme. De betere nummers zijn 'Im Rhythmus Bleiben', 'Blend The Strengths', 'Work 01' en natuurlijk de single 'Headhunter' zij het in een andere versie. Verder mag gezegd worden dat Jean-Luc Demeyer over een prima stem beschikt en meer kan dan alleen maar schreeuwen, luister maar eens naar 'Felines'. Tenslotte is voor het schreeuwen Richard 23 aangenomen. Front 242 geeft zeker niet onterecht aan dat met elektronica op een verantwoordelijke wijze gestoeid kan worden, met een goed resultaat. De ceedee heeft de 12inch 'Headhunter' als toevoeging. Move your body!
A.M. DE FEIJTER

PAIN TEENS
elpee: **Pain Teens**
Anomie Records
ILLUSION OF SAFETY
elpee: **More Violence And Geography**
Complacency
Twee Amerikaanse groepen, Illusion Of Safety en Pain Teens hebben onlangs ieder hun debuutelpee uitgebracht. Beide opereren in de industriële/experimentele sectie, waar men met graagte grijpt naar 'found voices', tapeloops, afwijkende ritmepatronen en wat men zoal kan verzinnen aan geluidsfragmenten. Gelukkig bezondigden beide groepen zich niet aan het simpelweg omkeren van hun geluidsarchief. De plaat van

de Pain Teens klinkt op het eerste gehoor solide. De agressie straalt er vanaf, met name door het gebruik van de gestoorde gitaar en harde ritmes. Na een aantal keren draaien begint de matige kwaliteit van een aantal composities echter storend te worden. Een middenmoter in het genre derhalve.
Het produkt van Illusion Of Safety doet de naam duidelijk eer aan. Juist als je ze in een kleiner hokje dan "experimenteel" denkt te kunnen indelen, een bekende afwijking van recensenten, komen ze met een sterk afwijkend geluid op de proppen. Daar ieder nummer een andere sfeer oproept zou een subgenre indeling alleen maar een vals gevoel van veiligheid opwekken. Het enige nadeel lijkt het ontbreken van een eigen geluid te zijn. Vanwege de sterke afwisseling vervaagt de herinnering aan afzonderlijke nummers snel. Eigenlijk is dit geen bezwaar maar juist een voordeel. 'More Violence And Geography' is een plaat die zonder te vervelen keer op keer opgezet kan worden, een groter compliment lijkt me niet mogelijk!
RENE PESCHAR

SONIC YOUTH
elpee: **Daydream Nation**
Torso, Boudisque
'Daydream Nation' is alweer de negende plaat van Sonic Youth en een voortzetting van de weg die is ingeslagen met de elpees 'Evol' en 'Sister'. Sonic Youth staat met beide benen diep geworteld in de New-Yorkse rock 'n roll traditie van bands als MC5, The Stooges, Velvet Underground en, waarom ook niet, The Ramones. Sonic Youth is echter een band die zich niet in een hokje laat stoppen. Zij zijn van begin af aan hun eigen gang gegaan en 'Daydream Nation' is de laatste getuigenis van hun muzikale ontwikkeling. Die ontwikkeling gaat meer en meer in de richting van de gestruktureerde songs die af en toe een conventioneel karakter dragen. Voor de fans van het eerste uur, waaronder ik, werd die ontwikkeling met argusogen bekeken. Ten onrechte, zoals blijkt met de nieuwe elpee en met het concert dat de band gaf in De Effenaar op 29 september 1988. De huilende feedbackgitaren en andere noises zijn naar de achtergrond gedrongen, maar de energie en vitaliteit blijft uit de muziek barsten. Zeker, live weet Sonic Youth haar reputatie als eigenzinnige rock 'n roll band helemaal waar te maken. 'Daydream Nation' is een redelijke elpee met een paar ijzersterke uitschieters. 'Teenage Riot', het eerste nummer, geeft de toon van de elpee aan. Harde strakke drumpartijen, repeterende gitaren en ijle zangpartijen die een integraal onderdeel van de muziek vormen. Een van de hoogtepunten is het tweede nummer, 'Silver Rocket'. Een nummer in de beste traditie van Death Valley 69. Zangeres Kim Gordon bewijst dat ze Lydia Lunch niet nodig heeft voor spannende, indringende en bij vlagen zelfs sensuele zang. De band gaat ouderwets tekeer en juist dit soort nummers maakt Sonic Youth een belofte voor de toekomst. 'The Sprawl', 'Cross The Breeze' en 'Eric's Trip' zijn drie nummers die teruggrijpen op de beproefde Sonic Youth-formule: sfeervol met een tikje bombast en met onvervalste wisselingen en overgangen. Redelijke nummers, maar echt warm of koud word ik er niet van. 'Total Trash', het laatste nummer van kant twee is weer een nummer dat boven de middelmaat uitsteekt. Hard, snel en vies, zoals het een grotestadsband betaamt. In deze song komt de energie vrij die in veel andere nummers onderhuids aanwezig is. Kant drie en vier van 'Daydream Nation' verlopen volgens hetzelfde procédé. Uitschieters zijn voor mij 'Providence' en vooral 'Kissability', met alweer Kim Gordon als zangeres. In het laatste nummer, 'Trilogy', kombineert Sonic Youth de oude noisetraditie mooi met de meer gestruktureerde aanpak van de laatste elpees. Een samenspel die zich prima laat verteren. Waar Sonic Youth de komende jaren zal belanden blijft de grote vraag, ook voor de band zelf. Lee Renaldo ging al op de solotoer en Kim Gordon maakte een uitstapje naar Lydia Lunch. Ook de andere bandleden wilden hun muzikale ideeën op een andere manier gaan uiten. "Dat is een logische stap", aldus Kim Gordon, "omdat je nu eenmaal niet al je ideeën in één band kwijt kunt. Als band blijf je konstant in ontwikkeling en zoek je naar andere wegen om daar vorm aan te geven. Wat niet verandert is de intentie waarmee we muziek maken". Dat is in ieder geval een geruststellende uitspraak voor de toekomst. Met de juiste intentie en een groot creatief potentieel blijft Sonic Youth een belofte voor de toekomst, zoals 'Daydream Nation' dit bij vlagen aantoont.
PEET VOGELS

SYLVIA JUNCOSA
elpee: **Nature**
SST, Boudisque
Sylvia Juncosa is een van de weinige vrouwen van de SST-stal. Dit is haar eerste solo elpee sedert de opheffing van To Damascus. Ook speelde ze ook nog eens een blauwe maandag bij de zogenaamde uitvinders van die typerende SST sound S.W.A.. Zij laat op 'Nature' horen dat zij barstens vol goede ideeëin zit met betrekking tot het technische gitaarspel. Feedback, wahwah en distortie het is er allemaal op terug te vinden. Evenals de tempowisselingen die talrijk voorkomen in de nummers. Stijlen die elkaar kruisen, zoals zeventiger jaren psychodelica met punk of hardcore. Songstrukturen die zinderen van spanning en die barsten van energie. Het titelnummer is wel de meest afwijkende song op deze plaat. Dat refereert aan een rustige akoustische folksong à la Led Zeppelin. Juncosa laat zich niet zo gemakkelijk vangen, iets wat je bijvoorbeeld ook van The Pixies zou kunnen zeggen. Kortom Juncosa is een veelzijdige gitaarmuzikante die in de toekomst nog wel van zich zal laten horen!
A.M. DE FEIJTER

MONITOR

het genre electro, hardcore punk, speedmetal en noise een absolute must. Mijn plaat van het jaar staat bij deze vast en de vakantie voor volgend jaar is al geboekt, richting The Land Of Rape And Honey!
A.M. DE FEIJTER

DIVERSE ARTIESTEN
elpee: **New Beat Sampler, Vol. 1**
Indisc
DIVERSE ARTIESTEN
elpee: **New Beat Take**
Subway
DIVERSE ARTIESTEN
elpee: **New Beat, A New Style Of Music**
BCM, DMC
DIVERSE ARTIESTEN
elpee: **The New Beat Connection**
CIM, DMC

Wie heeft er de laatste tijd niet van new beat gehoord? In een een week tijd kwamen er maar liefst vier new beat verzamelaars uit. Allemaal weinig onderling verschillend, sommigen hebben zelfs overlappingen. Zo is daar eerst de Indisc 'New Beat Sampler'. Met als hoogtepunten Amnesia, Lazer Dance, en jawel Nitzer Ebb en Depeche Mode! Een agromix van 'Never Let Me Down', die zeer speciaal is. Op Subway is de 'New Beat Take 2' uit. Dit keer niet alleen materiaal van hun eigen labels zoals op het eerste volume. Gelicenseerde singles van USA en R & S, zoals B-Art, Public Relations en The Confetti's. Van eigen stal zijn o.a. The Erotic Dissidents, Major Problem en Explorers Of The Nile. Een uitstekende new beat impressie! Met 'New Beat, A New Style Of Music' brengt BCM de eerlijke en orginele new beat hits uit. Althans volgens de hoesinformatie. Major Problem, The Maxx, Neon, Amnesia en Boytronic zorgen voor de betere new beat op deze plaat. Last but not least 'The New Beat Connection' op het CIM label. New beat die tot voor kort niet echt goed verkrijgbaar was in Nederland. Als uitschieters zijn daar; Dr. Phibes, The Maxx en Neon. Een plaat die uitblinkt in onbekende new beat. Voorlopig kunnen we in ons kikkerland de'r weer even tegenaan!
DEEJAY MURDERHOUSE

SKINNY PUPPY
elpee/ceedee: **VIVISECTVI**
EMI

Op een moment dat een band overloopt van een independent naar een groter label, verwacht je dat het nieuwe materiaal ook wel wat toegankelijker zal worden. Mis! De nieuwe elpee 'Vivisectvi' van Skinny Puppy is hun ontoegankelijkste en experimenteelste plaat tot nu toe. Zoals de titel al aangeeft gaan de nummers hoofdzakelijk over viviseklie, maar ook muzikaal zijn de heren Ogre, Goettel en Rave zichzelf aan het ontleden. De songs verzuipen in de elektronische effekten en Skinny Puppy weet daar schijnbaar momenteel niet echt een structuur aan te geven. Dit leidt tot nummers zonder kop of staart, zoals 'Dogshit', 'Harsh Stone White', 'Human Disease' en 'Hospital Waste'. Uiteraard is het moeilijk om het niveau van hun eerste twee platen te evenaarden, maar dat dat na 3 elpees nog steeds niet gelukt is stemt tot nadenken. Gelukkig is er deze keer wel een tekstvel bijgesloten, want de stem van Ogre is vaak dermate vervormd dat de teksten daardoor onverstaanbaar worden. Enkele lichtpunten op plaat zijn; 'Vx Gas Attack' en 'Testure', maar op een totaal van negen nummers is dit toch wel bar weinig. De plaat zal het best bevallen bij de 'industriële', geluidfreaks. Iets waar EMI toch niet echt blij mee zal zijn!
A.M. DE FEIJTER

DAS DAMEN
elpee: **Triskaidekaphobe**
epee: **Marshmellow Conspiracy**
SST

Stop een dosis humor, Black Sabbath, Dinosaur jr. en het hoofd van Walter Becker in een mixer en zie daar: het resultaat heet Das Damen. 'Triskaidekaphobe' is na een titelloos mini-debuut, de tweede volwaardige elpee van deze viermansformatie uit New York. De elpee bevat elf songs die variëren van hardcore psychedelica tot psychedelische hardcore, maar zijn in hun uitwerking niet allemaal even sterk. De beste nummers behelzen onder al het wah-wah gitaargeweld heuse popsongs met kop, melodie en staart. In enkele nummers slaat de band echter door naar oeverloze en veelal inwisselbare gitaarexercities waarmee 'Der Mensch' al eens eerder de fout inging. Hoogtepunten 'Bug' (!), 'Up For The Ride', 'Pendant', 'Spider Birds', 'Siren Plugs' en 'Candy Korn' zouden samen een hele goede mini-elpee vormen.
De vrijwel tegelijkertijd verschenen epee Marshmellow Conspiracy biedt naast de twee elpee-tracks 'Bug' (!!!) en '555' één nieuw nummer: in 'Sky Yen' wordt op verrassende wijze met blazers geëxperimenteerd waardoor het nummer een haast soul-achtige uitvoering krijgt. Totaal overbodig is het laatste nummer 'Song (For Michael Jackson To Sell)'. The 'Magical Mystery Tour' kende ik al, evenals de overige verwerkte Beatlesongs: misschien leuk voor tijdens een concert, op plaat alleen voor Michael Jackson en de echte fan.
ERLEND SCHENK

DIV. ARTIESTEN
elpee: **Stars On Trash**
DIV. ARTIESTEN
elpee: **The Best Of Metal Massacre**
Roadrunner

De aanschaf van beide verzamelaars betekent een uitgekiend en vrijwel volledig overzicht van een tweetal dozijn hardcore/trashmetal bands. Grote namen als Slayer, Flotsam & Jetsam, S.O.D., D.R.I. en Hades, maar ook verassende nieuwkomers. Watte denken van de trash-ontdekking van 1988: Atrophy uit Arizona (van wie inmiddels ook het voortreffelijke debuutalbum 'Socialized Hate' uit is). Ook al afkomstig uit Arizona is Sacred Reich, na het briljante debuut 'Ignorance', momenteel in de picture met de epee 'Surf Nicaragua'. Het zijn echter niet alleen Amerikaanse bijdragen die te vinden zijn op deze samplers. Het Duitse Paradox laat een soort van Teutoonse, zij het melodieuze trashmetal horen, terwijl de formatie Pestilance voor driekwart uit Nederland afkomstig is. Pestilance debuteerde onlangs met de elpee 'Malleus Maleficarum', een opmerkelijke metal-schijf voor de Lage Landen. Absolute trash-star in dit luide gezelschap is het viertal Mucky Pup uit New Jersey, die met hun eigenzinnig brouwsel de keurig omkaderde perkjes van trashcore brutaal overschrijden (zie voor meer informatie over Mucky Pup elders in deze Provoke).
JOY ARPOTS

NITZER EBB
elpee: **Belief**
Mute

De Engelse electro-boys Nitzer Ebb kiezen met hun nieuwe elpee Belief een nieuwe koers. Belief is dankzij de extra synthesizers melodieuzer dan al het voorgaande materiaal, maar desondanks eenvoudig. Na de nogal overgeproduceerde debuutelpee That Total Age, is producer Phil Harding vervangen door Flood. Floods aanpak is er niet op gericht een massieve geluidsmuur op te richten. Belief is sober, subtiel. Ook Nitzer Ebb zelf neemt af en toe wat gas terug. Bij bepaalde nummers lijkt de Nitzer Ebb-stormram tot rust te zijn gekomen. Ondergronds broeit echter nog steeds een onpeilbare spanning. Belief is gevarieerder dan That Total Age en valt derhalve te beluisteren als een complete elpee. De werkelijke kracht van Nitzer Ebb blijft echter de hit'n'run attack. De single Control, I'm Here zal als vanouds de disco's teisteren. Vooral de Strategic Dancefloor Initiative 12inch mix, kan zich meten met de meest slopende acid-house. Nitzer Ebb mag dan wel rijper zijn geworden, ze heeft niet aan impact ingeboet. Nitzer Ebb is nog steeds de meest gevreesde tempobeul van het electro-peloton.
DANNY BROEDELET

IN THE NURSERY
elpee: **Koda**
Sweatbox

Deze plaat van In The Nursery op het semi-industriële Sweatboxlabel heeft als titel 'Koda'. In de muziektheorie staat dit begrip voor het einde van een muziekstuk. Dit zou betekenen dat In The Nursery of een muzikale periode afsluit of, wat niet te hopen valt, een punt zet achter haar muzikale carriere. Zelf willen de heren tweelingbroers Klive en Nigel Humberstone van In The Nursery als moderne componisten beschouwd worden, en hoewel de plaat vet naar jatwerk riekt, is het predikaat meer dan verdiend. De zwaar georkestreerde stukken bevatten naast traditioneel klassieke arrangementen ook minimalistische Glass-achtige elementen en zijn adembenemend mooi. Wordt het niet eens tijd dat deze heren serieus benaderd worden voor het maken van filmmuziek? Kopen deze prachtplaat, al is het maar voor de feestdagen!
MICHEL CRUSIO

CHRISTIAN DEATH
elpee: **Sex And Drugs And Jesus Christ**
Jungle Records

Na vele gedaanteverwisselingen is Christian Death weer aanwezig met een nieuwe plaat 'Sex And Drugs and Jesus Christ'. De titel zegt het al: Jezus is nog steeds hun slachtoffer, op de hoes zichzelf injecterend, maar waar is de sex? De plaat telt 8 songs, die gelukkig in vergelijking met hun laatste elpee's op een lijn zitten. Rock 'n roll, rauwe gitaren, zware baslopen en doemzang. Lichtpuntjes zijn de songs waar de charmante Gitane (het boegbeeld van C.D.) haar stem laat horen, lieflijk en soms fel uithalend in nummers als 'Jesus Where's The Sugar', 'Erection' en 'Incendiary Lover'. Duidelijk is dat Christian Death een eenling is geworden met hun muziek. Net iets te poppy voor heavy metal en te heavy voor popmuziek. Gedoemd?
NICO B.

THE KLINIK
elpee/ceedee: **Face To Face**
12inch: **Fever**
Antler Records, Boudisque

Pain and pleasure!!! Hoe dit samen kan gaan laat het Belgische electroduo The Klinik horen op hun derde volwaardige elpee 'Face to Face'. De opvolger van 'Plague' is minder toegankelijk en de dokwerkers uit Antwerpen gaan hierop verder in hun experimentele extremiteiten. Tien nummers die meeslepende ritmes bevatten met daarover heen de vervormde agressieve stem van Dirk Ivens. Post-punk muziek die onderdelen bevat van Cabaret Voltaire, Throbbing Gristle en Test Dept., in die mate dat The Klinik er hun eigen sound van weet te creëren. Hoogtepunten van deze uitstekende plaat zijn de nummers 'Quiet In The Room', 'Cold As Ice' en het afsluitende nummer 'Lies'. De non-vocale nummers 'Ring Of Fire', 'A Sign' en 'Out Of Line' nemen je mee in soort trance-situatie vanwege hun monotone meeslepende ritmes. 'Pain and pleasure' op hoog niveau waar je zeker niet ziek van wordt. Als voorloper op deze elpee verscheen de 12inch 'Fever', met vier nummers die ook zo'n monotone electronische basis bevatten als de elpee, maar minder experimenteel zijn. De nummers van deze dansbare 12inch staan niet op de elpee, maar wel op de ceedee.
SJON MARTENS

MEKANIK KOMMANDO
elpee: **The Castle Of Fair Welcome**
Rosebud Records

Een bijzondere band in Nederland is Mekanik Kommando. Sinds 1980 brengen zij onregelmatig 'eigengereide' platen uit. Na twee jaar niets van hun vernomen te hebben is er nu dan de gloednieuwe elpee 'The Castle Of Fair Welcome'. Met het gebruik van akoestische en elektronische instrumenten wordt hierop een middeleeuwse sfeer gecreëerd. Poëtisch zijn de teksten, de muziek en filmisch versterkt door natuurgeluiden zoals; onweer en vogelgeluiden. Al met al een produkt dat zich kenmerkt door eigenzinnigheid en schoonheid, wat doet denken aan 'Tales Of Mystery' van E. Poe van The Alan Parsons Project. Opvallend is de prachtige zwart witte hoes. Een beeld dat zo uit de film The Raven kon zijn weggelopen! NICO B.

MINISTRY
elpee/ceedee: **Land Of Rape & Honey**
Sire Records, WEA

Terug van weggeweest en hoe! De laatste release van Alain Jourgensen onder de naam Ministry dateert van 1985. Toen deed zijn elpee 'Twitch' de electro-disco fans verstijven. Daarna was het Canadese enfant terrible aktief als producer van verschillende Amerikaanse groepen. Vorig jaar schrok iedereen wakker toen de single 'I Will Refuge' van Pailhead uitkwam. Een samenwerking met de zanger van Black Flag, waarvan overigens op korte termijn weer nieuw vinyl van uitkomt. Laten we uiteraard zijn deelname in The Revolting Cocks niet vergeten. Kortom een druk kereltje. Wie 'The Land Of Rape And Honey' wilt vergelijken met 'Twitch' komt bedrogen uit. Deze plaat beukt, giert, dreunt, overrompeld en kraakt elf nummers lang alsof het een lust is. Dit elftal verzwakt geen moment en overwint alles. Als na het ondergaan van deze hardcore, speedmetal electro alles thuis nog op zijn plaats staat, mag dat een wonder heten. Het heeft weinig zin nummers eruit te lichten. Deze plaat is voor ieder rechtgeaarde muziekliefhebber in

PUNK'S NOT DEAD

1988 is het jaar geworden van de deejay-gestuurde muziek. Hiphop, house, acid en new beat schokten de popbusiness. De archeologen van de pop-pers, dwepend met gitaarfossielen, werden uiteraard in hun winterslaap verrast. Slaapdronken, kuierden ze, net als bij de punk, weer achter de feiten aan. In een poging hun trage reactie goed te praten, bagatelliseerden ze de nieuwe dansmuziek tot een hype, maar 'don't believe the hypocrisy'.
Volgens Provoke is er sprake van een nieuw elan. We spraken met toonaangevende deejays en bemerkten het volgende: "Punk's not dead!"

foto's: André Bakker

COLDCUT

Jonathan More en Matt Black zijn het Londense deejay-duo **Coldcut**. Met een chirurgische precisie sampelen en cutten ze. Ze zijn in Nederland bekend geworden met hun **Eric B and Rakim** ***Paid In Full Remix***, die ervoor gezorgd heeft dat **Ofra Haza** een hit kon scoren met *Im'n Alu*. De plaat was zo erg onder handen genomen dat een jaloerse **Eric B** de remix betitelde als meisjes-pop.
Coldcut: "Kijk we zien liever een **Ofra Haza** in Top Of The Tops dan een **Kylie Minogue**".
Met deze staat van dienst werden ze, zonder overdrijving, het invloedrijkste producers/deejay-duo van Europa. Hun naam werd definitief gevestigd met de plaat *Doctorin' The House*, waarmee ze zangeres en fotomodel Jasmin ontdekten. Haar stem had zoveel indruk gemaakt dat ze later de acid house-act **Yazz & The Plastic Population** lanceerden. De samenwerking is na *The Only Way Is Up* trouwens beëindigd.
Niet zo lang geleden nog brachten zij met de Ford Escort bestelwagen van Jon hun eigen platen rond. Zij waren ook de uitvinders van de scam. Iedereen aan wie zij hun plaat verkochten maakten zij wijs dat het om een Amerikaans produkt ging, van ene deejay '**Coldcut**'. Om die indruk te versterken werden de platen zelfs op 33-toeren geperst.
Matt: "En ja hoor, ze vonden het te gek. Met onze eerste plaat wilden we bewijzen dat iemand in Engeland even goede platen kan maken als in Amerika, met de nodige lef. Onze plaat was zeer low budget, we hadden slechts twee draaitafels en een viersporen-cassetterecorder".
De voormalige computerprogrammeur (Matt) en de biochemicus (Jon) hadden als underground-deejays en als deejays van het piraten station, 'Kiss FM', al faam verworven. Hun eerste plaat *Say Kids, What Time Is*

De geschiedenis van de punk lijkt zich helemaal te herhalen! Hiphop, house, acid house en new beat zijn felle anti-establishment stromingen, die net als de punk eerst worden genegeerd en vervolgens de grond in worden geschreven. De vermoeide veertigers in de pop-pers proberen krampachtig de gevestigde muziek te verdedigen tegen de - met draaitafels bewapende - oprukkende jeugd.
Het begon met hiphop, dat eerst werd afgedaan als een zwart onderonsje, vervolgens als randgroepgebeuren, en uiteindelijk als schaamteloos jatwerk en verkrachting. De rol van de scratchende deejays was menigeen een doorn in het oog. Deejays werden beschouwd als a-muzikale opportunisten.
Het publiek ging echter wél overstag en wilde meer. De hits van de **Sugarhill Gang**, **Grandmaster Flash & The Furious Five** en recentelijk **The Cookie Crew**, **M/A/R/R/S** en **Bomb The Bass**, bewezen het ongelijk van de critici.
Het succes van deze door deejays gemaakte muziek, effende de weg voor andere dansstromingen als house, acid en new beat. Ze hebben met elkaar gemeen dat de deejay prominent aanwezig is. Deejays maken, door het ontbreken van popsterren, volledig de dienst uit. In 1988 blijkt de rol van deejays in het popwezen niet meer te ontkennen. Terwijl de meeste deejays van het eerste uur, zoals **Ben Liebrand**, zijn blijven steken in het maken van remixes, is er een nieuwe garde opgestaan, die de ene sample aan de andere last tot een nieuw geheel ontstaat. De meest bewierookte en verguisde deejay-act van het moment, is het Londense duo **Coldcut**. Door de enorme variatie aan citaten in de **Coldcut**-collages heeft de Engelse pers ze bestempeld als 'needle punks'.
Coldcut: "Deejay-muziek is gebaseerd op een punkhouding. Het toont dat iedereen zijn boodschap kwijt kan, zonder een uitgebreide muzikale opleiding, zonder dure studio's en zonder de grote platenmaatschappijen. We raden iedereen aan om twee draaitafels en een viersporenrecorder aan te schaffen en daarmee aan de slag te gaan. De kwaliteit van het geluid maakt niet uit. Wat telt zijn de energie en de ideeën.
Dat is ook het goede aan de acid house. Het is heel makkelijk te doen, met goedkope apparatuur. Je wilt niet eens dure digitale synthesizers, want daar kun je de gewenste 'noises' niet uit halen. Je wilt juist de oude, afgedankte synths. Dat zijn de apparaten die je nodig hebt om acid te maken".

ANARCHY IN THE UK

In het kielzog van **Coldcut** bevindt zich een heel leger deejays dat de wildvreemdste ideeën op het vinyl botviert. Wederom is Londen de stad waar de totale anarchie wortel heeft geschoten. Paul Jay (**Soho Connection**), voormalige clubdeejay uit Londen zegt er het volgende over.
"Engeland, en Londen in het bijzonder, heeft altijd al een grote deejaycultuur gehad. Anders dan in de rest van Europa gaat men hier niet af op de reputatie van een club, maar op de naam van een deejay. Het duurt echter wel een aantal jaren voordat je zo'n naam hebt opgebouwd. De nu bekende deejays zijn dan ook acht à negen jaar geleden begonnen met draaien, in de nadagen van de punk. Zij organiseerden toen eigenlijk al de eerste 'warehouse parties'. Op die parties werd een mix gemaakt van punk,

DANNY BROEDELET EN WILLIAM DE BRUIJN

rockabilly en funk. Hetzelfde idee, maar dan gecentreerd rond acid, zie je terug in de huidige 'warehouse parties'. De deejays hebben nog steeds dezelfde 'punky attitude'."

Coldcut: "Begin 1987 zat iedere deejay in de Londense scene erop te wachten dat er iets ging gebeuren. Wij stopten met wachten en gingen zelf platen maken. Het werd tijd dat iemand een statement maakte".

Vanaf dat moment is het de hek van de dam in Londen en valt de kudde deejays niet meer te stuiten. In noodtempo worden er allerlei danslabels uit de grond gestampt. Het *Cartel*, het overkoepelend orgaan van de Engelse independentlabels, neemt ze onder haar hoede. Het Engelse independentsysteem is effectief en sterk genoeg om undergroundmuziek te verkopen aan de massa. In tegenstelling tot de punklabels, kunnen zodoende de danslabels niet worden ingelijfd en ontkracht door de grote platenindustrie. *Rhythm King*, gestart met *Mute*-geld van Daniël Miller, is de grootste dansindependent. Haar paradepaardjes **Bomb The Bass** en **S-Express** scoren zelfs nummer één hits.

DE GROTE ROCK 'N ROLL ZWENDEL

Deze jonge garde heeft de kunst van het 'verdraaien' afgekeken van de hiphop-pioniers uit New York.

De aanzet tot de nieuwe deejaytechnieken werd midden jaren zeventig ingegeven door de New-Yorkse deejay **Kool Herc**. Hij maakt een beat door eenzelfde stukje ritme op een plaat, achter elkaar, steeds weer te draaien. De traditionele ritmesectie van bas en drumstel wordt zodoende vervangen door twee draaitafels. Als deejays als **Grandmaster Flash** daar nog het scratchen aan toevoegen wordt de nieuwe deejaystijl populair. De deejays **Double D** en **Steinski** tonen zich ware meesters in het 'verdraaien'. Hun illegale en uiterst moeilijk te verkrijgen mixplaten *Lessons 1, 2 & 3*, dienen als het cursusboek voor de nieuwe generatie autodidacten. Het ongeoorloofd gebruik van **James Brown**-fragmenten hierop, veroorzaakte een stortvloed aan **James Brown**-samples.

Dit respectloos geciteer uit het werk van good ol' **James Brown** en andere coryfeeën uit het verleden, was voor de 'moral majority' de aanleiding om de deejay tot staatsvijand nummer één te verklaren. De deejays werden beschuldigd van diefstal en verkrachting.

Deejay **Allstar Fresh** (hiphop, Nederland): "Als je echt steunt op een compleet nummer van iemand anders, dan kan ik me voorstellen dat ze dat jatten noemen. Maar als je bijvoorbeeld alleen een bepaalde slag van een gitaar pakt, of een bepaalde snare drum, en dat op een originele manier gebruikt, dan ben je toch bezig met het maken van een eigen stuk muziek. Vaak is niet eens meer te horen wat ik precies heb gebruikt. Toch heeft men er moeite mee.

Het probleem is gewoon dat er in de platenindustrie een stel ouwe kerels zit, die denken dat wij een bende jochies zijn, die herrie staan te maken. Ze willen maar niet erkennen dat er jaren van hard werken voor nodig zijn, om als deejay een bepaald niveau te bereiken".

Coldcut: "Men moet niet vergeten dat de popmuziek zich juist ontwikkelt door 'diefstal'. De geschiedenis van de pop staat er bol van. De **Rolling Stones** en **Led Zeppelin** deden in feite niets anders dan de zwarte rhythm and blues te copiëren. Wat deejays doen komt op hetzelfde neer. Met dit verschil dat ze er eerlijk voor uitkomen".

ANTI-ESTABLISHMENT

De critici blijven echter ziende blind voor de goede aspecten van de deejay-muziek. De grote nationale zenders weigeren house, acid house en hiphop te draaien. Het zijn ondergrondse stromingen, waar de platenindustrie geen vat op kan krijgen. De afkeer is wederzijds. De nieuwe garde heeft een antiestablishment-houding en is vooral fel gekant tegen de grote platenmaatschappijen.

Paul Jay: "De meeste platenmaatschappijen in Engeland en Amerika hebben er geen idee van wat dansmuziek betekent en wat het kan doen. Ze beseffen niet dat een clubplaat kan stijgen naar nummer 1, zonder gedraaid te worden op de radio. Ondanks de boycot door de BBC zijn *Big Fun* van **Inner City** en *We Call It Acieeed* van **D-Mob Featuring Gary Haisman** grote hits geworden. Er is om de nieuwe dansmuziek een enorme subcultuur ontstaan".

Bart Vingerhoets (new beat-deejay van Talk Of The Town, Tilburg): "Dat is het belang van de nieuwe danstrends. De deejays hebben nu zelf in de hand wat een clubhit wordt. De dictatuur van de top-40 is doorbroken".

Eddy de Clercq

Sinds 1977, toen hij vers uit het Brusselse nachtleven in Amsterdam belandde, is deejay **Eddy De Clercq** bezig met het organiseren van tegendraadse parties, die 'de ellende van het Leidseplein' het hoofd moesten bieden. Onder zijn naald werden ooit Barry White en John Travolta gepaard aan rauwe punk. Op de 'Paradiso Pep-Club'-avonden dansten gogo-dansers al op housemusic en soul. Als op 1 augustus 1987 de Roxy wordt geopend, vindt De Clercq een permanente stek voor zijn anti-establishment activiteiten. House en acid krijgen een vaste avond. Als midden 1988 de acidmania goed losbarst stroomt de acid-floor vol.

Eddy: "In goede acid zit soul... sex!

The Ultimate Crime, Deejay Automatic Tee

De negentienjarige Otto van den Toorn, alias de **Ultimate Crime Deejay Automatic Tee**, is de coming man in de nederhop. Momenteel treedt hij op met de In Full Effect Production Cru, een rappackage bestaande uit de rapcrews DCO, Bad Boyz, I.F.E., Supersonic Cru en Queen MC: featuring Deejay Automatic Tee.

Deejay Allstar Fresh

Met zijn derde plaats op het Disco Mix Club wereldkampioenschap 1988 in Londen en de tweede plaats op het New York Seminar van dit jaar, is Nederlands kampioen **Deejay Allstar Fresh** (Juan Elmzoon) de ambassadeur van de nederhop. Het is echter moeilijk lobbyen als *The Holiday Rap* van MC Miker G & Deejay Sven de enige nederhop-plaat is die men in het buitenland kent. Met zijn pas opgerichte label, *Fresh Merchandise Records*, probeert hij nu ook het binnenlands beleid te beïnvloeden.

Eddy de Clercq: "De clubs kunnen nu zelf bepalen wat er gedraaid gaat worden. De platenindustrie kan er maar geen vat op krijgen. Prachtig, ik haat platenmaatschappijen!".

Ook de commercie en de daaraan verbonden media krijgt geen vat op de nieuwe subculturen. Deze worden elk gekenmerkt door een punky tegendraadsheid. De 'B-Boys' en 'Fly Girls' lopen rond met sportschoenen, trainingspakken, pilotenjacks en honkbalpetjes, de acid-aanbidders hebben het stroboscooplicht gezien in smiley-T Shirts en wielrenkleding, en het new beat-volk deint decadent in haar Kuifje-outfit. Niemand, behalve de sportzaken en een enkele dumpshop, lijkt te kunnen profiteren van de huidige trends.

De media weten niet wat ze ermee aanmoeten. Ze doen hun best om de nieuwe bewegingen zo negatief mogelijk te belichten. Een klein knokpartijtje bij een hiphopconcert wordt opgeblazen tot een massale rel, en het sporadische softdrugsgebruik (XTC) bij acidgelegenheden wordt opgeklopt tot een orgie van verdovende middelen.

Eddy De Clercq: "Ook de media weten zich geen raad met acid house, let maar op OOR. Eerst werd acid volkomen genegeerd en toen ze er niet meer omheen konden publiceerden ze een kinderachtig artikel. Het is typerend voor de burgerlijkheid van de arrogante heren redacteuren, die zijn ingeslapen achter hun bureaus. Ik heb OOR ooit het knekelhuis van de pop genoemd. Daar heb ik geen spijt van. Het moest gewoon een keer gezegd worden".

HETZE

Helaas lijkt de negatieve publiciteit haar eerste slachtoffer al te eisen. In Londen zijn alle acid-avonden verboden vanwege het vermeende overmatige ecstasy-gebruik. Ook adverteren clubs als 'Spectrum' er zelfs nadrukkelijk met de toevoeging dat er geen acid wordt gedraaid, uit vrees voor politie-razzia's.

De vernietiging van de punk krijgt gelukkig echter geen vervolg. De 'Endlösung' van het establishment heeft geen antwoord op de enorme variatie aan 'ontsnappingsmogelijkheden'. De dansstromingen overleven door zich ongrijpbaar in allerlei richtingen te ontwikkelen.

Joost van Bellem (Roxy, Amsterdam): "Acid is als stijl misschien al op zijn retour, maar als gevoel, als beweging zeker niet. De grondhouding blijft, al gaat het accent meer verschuiven naar deep house en new beat. De echte acid met al zijn electronische kenmerken zal waarschijnlijk binnen nu en een half jaar wel gaan verdwijnen. Maar als je in de Bocaccio (Gent) komt, merk je dat de hardcorenew beat eigenlijk ook al weer voorbij is. Wat je ziet gebeuren is dat acid en new beat steeds meer vermengd raken, zoals in het nummer *Acid Queen*.

De komende paar jaar zal de kern van de acid-beweging blijven bestaan, terwijl de naam steeds verschuift. Ga maar eens kijken bij de 'dance trance'-feesten van deejays uit Goa, India. Dat is weer andere muziek, die eigenlijk voortbouwt op hetzelfde idee. In India worden er al feesten van drie dagen gehouden op 'Bhangra house', een kruising tussen house en Hindi pop. Wat dacht je van 'world house', een stuwende toekomst. Zelfs acid ontkomt niet aan een new beat-behandeling. Hoogtepunt in dit genre is *Acid In The House* van het audio-visuele hoogstandje **Miss Nicky Trax**.

Bart Vingerhoets: "De new beat zal de acid house overleven. Het is vrolijk, spannend en heeft niet de negatieve bijsmaak van ecstasy. Het is minder underground en geschikt voor een groot publiek. New beat is echt een bom die op barsten staat. Het wordt al opgepikt in Londen, Parijs, Houston en New York".

I DID IT MY WAY

Wat er in de toekomst met de deejay-muziek ook gebeurt, één ding is duidelijk, net als de punk levert het een energiestroom die de vastgeroeste popmuziek reanimeert. Punk was dan wel na een paar jaar al ingekapseld door de commercie en verwaterd tot een 'look', een modestijl, de werkelijke invloed is pas later gebleken. De punk bracht een nieuwe generatie muzikanten die het gezicht van de popmuziek zou gaan bepalen. Hetzelfde geldt voor hiphop, house, acid house en new beat. De deejays zorgen voor een nieuw elan. Hun creatieve draaikunsten zorgen voor leven in de brouwerij. Door hun instinct voor dansbaarheid zijn ze zeer gewild als producer of talent scout. De platenmaatschappijen staan in de rij om toonaangevende deejays te recruteren. Allen hopen ze op een Mark Moore (**SExpress**) of een Tim Simenon (**Bomb The Bass**) te stuiten. De deejays van nu zijn de muzikanten, de kopstukken van de toekomst.

Eddy De Clercq: "Deejays creëren als het ware hun eigen muziek. Platen op zich zijn dood. Het is het 'Fingerspitzengefühl' van een bekwame deejay die de muziek tot leven brengt.

Het verschil tussen deejays en muzikanten is dan ook aan het vervagen. Deejays maken steeds meer mensen aan het dansen. Ze spelen voor honderden mensen. Welke muzikant droomt daar niet van. Als ik draai ben ik eigenlijk ook een band. Op zo'n avond geef ik alles en voel ik me een artiest... een muzikant!".

Deejay Automatic Tee: "Hiphop-deejays zijn onmiskenbaar bezig met het maken van muziek. Ze doen het alleen niet met de conventionele instrumenten, maar met draaitafels. En voor deze draaitafels geldt hetzelfde als voor een viool. Het duurt jaren voordat je de techniek beheerst".

Paul Jay: "Ik voel me niet zozeer een muzikant, maar meer een performer. Ik zie het zo, muzikanten maken de muziek en de deejay is dan de volgende fase in het proces. Deze gebruikt de muziek voor eigen doeleinden. De muzikanten hebben er dan niets meer mee te maken. Het idee van bands en strontvervelende liveconcerten is dan ook volledig achterhaald. Iedereen gaat uit zijn bol op deejay-muziek. Het enige wat daar voor nodig is, zijn twee draaitafels, een mengpaneel en een hoop platen. Dus, 'bands are finished'!".

It gaat op dit moment voor zeker 350 gulden per stuk over de toonbank. Een groot gedeelte van deze plaat is in gesampelde vorm terug te vinden op **M/A/R/R/S**' *Pump Up The Volume*.

Ook hun tweede single *Beats & Pieces* werd een cult-hit. Voor beide platen is gebruik gemaakt van hun 10.000 platen tellende archief. Zo'n beetje alle soorten platen passeerden de revue van **Walt Disney** tot **Led Zeppelin**.

"Als je het helemaal wilt gaan maken, moet je gewoon durven, want in de Britse deejay-scene is de concurrentie moordend. Men komt ook altijd met de raarste dingen aanzetten. Londen is namelijk een uitstekende plaats voor input vanuit verschillende muzikale hoeken. Het ligt op het kruispunt waar bijvoorbeeld de Chicago house en de New York hiphop elkaar ontmoeten. Zonder Londen zou die 'mixture' niet zijn ontstaan."

Een voorbeeld hiervan is hun samenwerking met Junior Reid (**Black Uhuru**) op *Stop This Crazy Thing*, de plaat die zij zelf als hun hoogtepunt beschouwen.

"Londen is een 'melting pot' waar nog veel meer mogelijk is. Binnenkort wordt reggae met house gemixt, latin tunes met reggae lyrics en reggae tunes met latin lyrics. Al die dingen raken met elkaar vermengd. Het klimaat is zeer opwindend en vruchtbaar."

Die mix van verschillende smaken, verschillende soepen, willen ze ook op hun debuut-elpee tot uiting laten komen. Zo werkt ook Mark E. Smith (ja, van **The Fall**) eraan mee.

"Als iemand de hiphop scene van London beïnvloed heeft, dan is het wel Mark E. Smith. Britse hiphop is gewoon slecht. Tot nu toe zijn wij maar één act tegengekomen, waarvan wij oprecht kunnen zeggen dat hij goed is. Die staat gepland voor onze debuut-elpee, maar is misschien toch te *heavy* voor onze elpee".

Maar ook in de Verenigde Staten hebben zij hun reputatie gevestigd door met zijn tweetjes de schuld van de hele hiphop-scene aan **James Brown** terug te betalen door *The Payback Mix* te maken. Dit zorgde er voor dat zij als enig Engels deejay/producers-duo een track mochten mixen van de, binnenkort te verschijnen, remix-elpee van **Blondie**. Aan die elpee werken onder andere ook **John 'Jellybean' Benitez**, en de Nederlander **Ben Liebrand** mee.

De kans is heel groot dat zij de volgende plaat van **Afrika Bambaataa** gaan produceren, een groter blijk van erkenning is niet denkbaar.

Zien we jullie in de toekomst echt optreden, of alleen playbackend met een bass, zoals in de clip van **Stop**?

Matt: "You bastard... (hij lacht verlegen). Weet je dat ik die basloopjes echt zelf gespeeld heb. Ik heb ooit eens in een punkbandje gespeeld... We zijn eigenlijk deejays, we draaien nog elke week, maar we gaan inderdaad rondtoeren".

(ALDO PAULA)

Sjon Martens

MDMA

DE ENGELSE PERS VERBAAST ELKE KEER WEER ALS ZIJ DE MUZIEK VAN 'MDMA' OMSCHRIJFT MET "HET OPBLAZEN VAN TELEFOONCELLEN" OF "EEN MIX VAN GELUID VAN BANDS ALS 'MOTÖRHEAD' EN 'YELLO'". PROVOKE LEGT 'HET PROBLEEM' VOOR AAN ZANGER SURFIN JAZ WILLIS.

MDMA is een viermans band afkomstig uit Leeds. Alle leden hebben hun sporen elders al verdiend, zo speelden JAZ WILLIS en KEITH LANGLEY bij **Cassandra Complex**, gitarist MARTIN SCOTT bij de **Vaynes** en drummer BOBBY RAE MAYHEM bij de **Executive Slacks**.
Tijdens Pukkelpop 1986 traden **Cassandra Complex** en **Executive Slacks** op. Keith, Jaz en Bobby Rae smeden toen al plannen om iets 'samen' te gaan doen.
"Mijn belangrijkste reden om uit **Cassandra Complex** te stappen was dat het geen eenheid was, maar meer een project van Rodney Orpheus alleen", aan het woord is de blonde Jaz.
"Wij, bij **MDMA** wilden eerst zorgen dat het randgebeuren goed in elkaar zat alvorens aan het maken van muziek te denken. Wij komen wel als een eenheid naar buiten", vervolgt Jaz zeer zelfverzekerd.

Het duurde tot januari 1987 alvorens Martin Scott zich bij het drietal voegde en men voor de groepsnaam **MDMA** koos.
Wat betekent **MDMA** eigenlijk? Ik heb in verschillende artikelen al een paar verschillende betekenissen gezien, zoals 'My Daughter's Mother Ace', of 'MDMA', een chemische formule voor het in acid-house-kringen populaire drug XTC.
"Voeg daar de volgende maar aan toe", zegt Jaz lachend: "MDMA Doesn't Mean Anything".
Tot op heden betekent **MDMA** drie maxi-singles. Klonk de eerste, *Godsquad*, nog lekker rauw, met een combinatie van electronica, synthesizers en goed gitaarwerk, met daaroverheen de rauwe stem van Jaz, de tweede single *Eyes wide open, klonk toch wat gezapiger.*
Deze maand verscheen de 12inch Evidence, waarvoor Roy Neave, de producer van **The Sisters Of Mercy**, is aangetrokken. En dat is duidelijk hoorbaar. Deze 12inch is dan ook op een breder publiek gericht en dat is waar de heren van **MDMA** naar toe willen.

In de pers worden nogal wat vergelijkingen met andere bands gemaakt, hindert dat jullie niet?
"Integendeel, dat we nooit met één band worden vergeleken, betekent dat we geen kopie zijn. We zijn juist origineel, we passen wel elementen van de laatste dertig jaar in onze muziek toe, maar we doen dit naar mijn mening op een geheel eigen wijze. Onze muziek kent een natuurlijke ontwikkeling, we zullen ons dan ook nooit gaan toeleggen op de zogenaamde 'chartsmusic'. De muziek van tegenwoordig wordt teveel beïnvloed door de media met als uitschieter het acid-house, dat één grote media-hype is, net zoals de punk dat was."
Zelfverzekerdheid kan de leden van **MDMA** niet worden ontzegd, de toekomst zal echter uitmaken of ze zichzelf overschatten.

"We willen niet in de anonimiteit belanden, daar zijn we deze band niet voor begonnen. Op dit moment is er voor ons nog niet veel te doen, maar dat zal in de toekomst zeker veranderen".
Betekent dit dat jullie naar een 'major-label' willen?
"*Ediësta* is een label waar we veel vrijheid hebben, maar zij hebben geen geld en de distributie laat ook nog te wensen over. We willen daarom wel naar een groter label, waar wel geld zit, want ook al worden we nu nog beschouwd als een kleine band, over een tijdje kunnen de mensen niet meer om **MDMA** heen. Dan moeten ze ons wel zien als een goede serieuze band, want dat is wat we zijn: goed en serieus!"

MEDIA HYPE

Als ik tegen Jaz zeg dat er op muzikaal gebied in de toekomst wel wat zal moeten veranderen, wil **MDMA** een rol van betekenis in de hedendaagse muziek gaan spelen, is hij verontwaardigd en komt meteen met een uiteenzetting van de toekomstplannen.
"Eerst zal er een compilatie-elpee op de markt verschijnen met daarop de drie maxi-singles èn drie extra nummers. Vervolgens zullen we in december de studio ingaan voor het opnemen van een nieuwe 12inch, die eind februari, begin maart zal verschijnen, en die geproduceerd gaat worden door Carlos Perron (**Yello**).
Onze eerste elpee zal als alles meezit tijdens de zomermaanden het licht zien. En ik waarschuw je: dat zal één van de klappers van 1989 gaan worden! Al deze releases zullen op het *Ediësta*-label verschijnen en de hoop is gevestigd dat hierna de stap naar een major-label kan worden gemaakt."

EXECUTIVE SLACKS

MDMA-lid Bobby Rae Mayhem is in ons land vooral populair, dankzij zijn **The Executive Slacks** tijd. Die band is aanvankelijk uiteen gegaan, maar lijkt nu weer tot leven te worden geroepen.
Bobby Rae, de vroegere sherrif (?!), heeft in de States namelijk een aantal muzikanten gevonden, waarmee hij tot werderoprichting van **The Executive Slacks** wenst over te gaan. Op dit moment zijn de heren bij Amerikaanse labels aan het leuren met hun demo. Het is de bedoeling om, als het tot een platencontract mocht komen, te zijner tijd ook weer te gaan touren.
Bobby Rae vertelde ons dat de kans groot is dat die tour dan in ons land zal beginnen, omdat: "It's a great **Executive Slacks**-country and we always loved to play in Holland.
Hopelijk komt het allemaal zover, dus **Slacks**-fans houd je oren open!

DISCOGRAFIE:

Godsquad - 12inch, *(Ediësta)*, 1987.
Eyes Wide Open - 12inch, *(Ediësta)*, 1987.
Evidence - 12inch, *(Ediësta)*, 1988.
verwacht: compilatie-elpee, *(Ediësta)*, eind 1988.
nieuwe 12inch, *(Ediësta)*, februari 1989.

clock DVA

tekst: JOY ARPOTS
foto's: Inge Bekkers

Sheffield bracht behalve staal, grote namen voort als 'Hula', '23 Skidoo', 'Heaven 17', 'Human League', maar de twee grootste namen zijn en blijven 'Cabaret Voltaire' en 'Clock DVA'.

Begin dit jaar werd plotsklaps een nieuw levensteken vernomen van het in 1984 heengegane cult-gezelschap 'Clock DVA' van Adi Newton.

Een groots dubbelconcert werd in het vooruitzicht gesteld: **Clock DVA** èn het multi-media gezelschap **The Anti Group**, beide geesteskinderen van het Sheffieldse "genie terrible" Adi Newton. Het gewaagde meesterplan moest worden uitgesteld tot het najaar.
Terwijl inmiddels nieuw **DVA**-iaans plaatwerk het daglicht heeft gezien, blijkt een groots opgezette Europese tournee andermaal tot mislukken gedoemd.

Mijn verwachtingen omtrent een telefonisch gesprek met Adi Newton zijn tot een minimum geslonken. Enkele uren voor het interview is gebleken dat de geplande Europese tournee van **Clock DVA** op losse schroeven is komen te staan. Enkele dramatische concerten in Italië en een, na weinige minuten afgebroken, optreden in Berlijn hebben aangetoond dat de hersenspinsels van duivelskunstenaar Newton technisch (nog) niet te realiseren zijn.
Wanneer in de Sheffieldse studio de telefoon opgenomen wordt, blijkt bovendien dat de spil van **Clock DVA** de afspraak vergeten is. Morrend en mompelend geeft Newton te kennen dat zijn humeur beneden alle peil is en dat me slechts tien minuten gegund zal zijn om enkele vragen te stellen. De mislukte concerten en het tragische verleden van **Clock DVA** dienen sowieso onbesproken te blijven.
Ruim anderhalf uur later stel ik zelf voor het gesprek te staken. Volkomen murw geslagen door een stortvloed van wetenswaardigheden over de eentjes en nulletjes in de computer. Door een stortvloed van filosofische beschouwingen over deze digitale toepassingen, over samplingmogelijkheden en over de gevaren van toekomstige informatieoverdracht. Uitbundig is Newton op zijn stokpaardje gaan zitten, om uit te weiden over zaken waar het merendeel der musici en recensenten amper kaas van heeft gegeten. De studiowerkzaamheden van die avond lopen bijgevolg in de soep. Het illustreert op welhaast symbolische wijze hoe de Newtoniaanse grilligheid voortdurend in aanvaring komt met de zakelijke kant van het muziekwereldje.

GEEN ROCKBAND

Via het *Interfisch*-label is inmiddels een nieuwe 12inch van **Clock DVA** verschenen, *The Hacker/The Connection Machine*. Een elpee en een single zullen in december uitgebracht worden.
Newton: "Ja, **Clock DVA** is er nog steeds. En de elementen van toen zijn nog altijd aanwezig. **Clock DVA** heeft een eigen sound, die eigenlijk nooit veranderd is. Een uniek geluid, dat door iedereen direct herkend zal worden. Ik weiger daarom **Clock DVA** als een rockband te zien. Afgezien van misschien één song op de elpee *Advantage* heeft **Clock DVA** nooit muziek gemaakt, die ook maar iets met rock te maken heeft. Als de mensen de moeite zouden nemen, zouden ze ontdekken dat **Clock DVA** niet zomaar een popgroep is! Ook die voortdurende vergelijking met **Cabaret Voltaire** wijs ik af. Okay, er zijn enkele overeenkomsten. Zo komen we allebei uit Sheffield...".

Toch zijn er verschillen met de gezelschappen die zich, rond 1980 (ten tijde van de elpee *Thirst*) en 1983 (na de eerste wederopstanding), **Clock DVA** noemden.
Newton: "Tegenwoordig gebruiken we geen gitaren en drums meer. Alleen nog maar computers en sample-machines. En de stem als enig instrument. Dat is niet omdat we tegen traditionele instrumenten zijn. Nee hoor, het is puur vanwege het feit dat je met computers veel meer kunt doen. De geluidsmogelijkheden zijn veel groter. Het grappige is bovendien dat je het niet hoort. De muziek klinkt niet machinaal, het is volkomen natuurlijk.
Door de jaren heen zijn de beginselen van **Clock DVA** niet gewijzigd. Uitgangspunt is nog altijd het op zoek gaan naar nieuwe mogelijkheden, nieuwe ideeën. Het ontdekken van nieuwe dingen, dàt staat centraal. Een soort speurtocht naar de *mind*, waarbij die *mind* zichzelf al zoekende ontwikkelt".
Wanneer termen als *mind*, *brein* en *geest* eenmaal ter sprake zijn gekomen is Newton niet meer af te remmen. De wirwar van gedachten en bespiegelingen die aan de telefoonhoorn ontsnapt

laat zich allerminst eenduidig vangen.

"De nieuwe 12inch *The Hacker* gaat over computersystemen. 'The Hacker' is een soort computervirus, een digitale moordenaar, een mathematische terrorist. Vergelijk hem met 'Jack-The-Ripper'. Hij hakt, doorklieft, verscheurt, doorsnijdt en splitst alles op. Een killer die alles in tweeën deelt. Maar die twee helften horen bij elkaar, als de twee kanten van het snijdend mes. Dat dualisme, daar zit de essentie in. Plus-min, zwart-wit, mens-machine. Vooral die laatste tegenstelling boeit me zeer. 'The Hacker' is een moordenaar, iets menselijks dus. Maar tevens een machine. Het gaat over een mens die een machine programmeert. Een machine die dan zijn eigen gang gaat, althans lijkt te gaan. Want het is de mens die voor het programma en de principiële mogelijkheden zorgt. Er is een raakvlak: de creatieve mens maakt een machine en dus is die machine in zekere zin ook creatief. Die machine werkt op een menselijke manier, of noem het zelfs een geestelijke manier. Ik spreek daarom van 'Techno-Geist'".

ANGST

In hoeverre dragen die nieuwe digitale mogelijkheden een gevaar in zich?

Newton: "Ja, de machines nemen het over van de mensen. Al sinds jaar en dag. De mens raakt in de ban van zijn zelf gemaakte machines. Daar gaat de Faust-mythe achter schuil. Maar ook hier tref je weer twee zijden aan. Neem een telefooon. Dat is duidelijk een uitbreiding die geaccepteerd is, en waar niemand last van schijnt te hebben. Maar als het informatieoverdracht per computer betreft, ligt dat schijnbaar anders. En wel omdat de meeste computer-informatie niet voor iedereen vrij toegankelijk is. Er is duidelijk sprake van onderdrukking. Kijk, kennis is macht, zeker. Wie over de kennis, de informatie beschikt, heeft de touwtjes in handen. Dat is een kwalijke zaak. Daar moeten mensen zich bewust van worden. Want het wordt steeds erger als je de genetische identiteitskaart er ook nog eens bij betrekt. Of we het kunnen stoppen? Ik vrees van niet, ik zou niet weten wat je er tegen kunt doen. Er zit een politieke kant aan, duidelijk, maar **Clock DVA** mag niet gezien worden als een politieke band, een wapen. Het gaat om het bewustmaken van het feit, dat computers over mensen waken, mensen voorschrijven wat ze wel en niet moeten doen".

Ooit omschreef je **Clock DVA** als "Soul transformed into music".

Newton: "Wel, die soul is er nog steeds. **Clock DVA** gaat nog altijd over de meest diepe emoties. Maar er zijn die twee kanten, dat 'Geist-thing'. Neen hoor, de mens, de geest blijft het meest belangrijke, dat moet intact blijven. Weet je, uiteindelijk gaat het toch allemaal over liefde, ja echt, liefde!".

En terwijl hij in een schaterlach raakt voegt Newton toe: "Ja, geen 'happy love songs'. Mijn favoriete kleur blijft toch nog altijd zwart...".

TE FANTASTISCH

In 1984 wordt het multi-media project **The Anti Group** in het leven geroepen.

"**TAG** is een onderzoeksproject naar licht en geluid. Zeer technologisch dus, maar er zit wel een stevige dans-beat in. **TAG** is op zoek naar vroegere, verloren gegane vormen van communicatie. **TAG** wil terug naar een situatie waarin de informatie nog niet gestructureerd is, terug naar de verbeeldingskracht. **TAG** ziet de mens als een akoestische schelp, die allerlei vormen van geluidsinformatie opvangt. **TAG** tracht die informatie, die de menselijke emoties en affecten bepaalt, te decoderen. **TAG** experimenteert derhalve met film, video en dia's en maakt gebruik van een revolutionair, zogenaamd ambisonisch geluidssysteem".

Dat vernuftige ambisonische systeem is live nog niet te bewonderen geweest. Evenmin slaagden tot-nu-toe Newton's plannen om met een dertigtal televisie-monitoren en louter computers een concert te verzorgen. De vindingrijke fantasie lijkt voortdurend te botsen met een realiteit die er nog niet rijp voor is. Die realiteit daarom omvormen, transformeren tot een pan-kannibalistische samenleving, waarin iedereen elkaar aan de sampling onderwerpt en waar Rabelais' spreuk "Fay ce que voudras" het motto zal zijn. Dan, zo staat er te lezen in het begeleidende schrijven van *The Hacker*, zal **Clock DVA** opnieuw regeren, met de hulp van het intellect, de geest en de technologische hardware.

Adi en het computervirus in digitaal wonderland

DE AVANTGARDE VAN SHEFFIELD

Op zestienjarige leeftijd ziet Adi Newton *The Wild One*, een zwart-wit film met Marlon Brando. In die tijd luistert hij naar muziek van **Velvet Undergound**, **The Stooges**, **MC5** en **Love**. Samen met Craig Marsh en Martyn Ware richt Adi zijn eerste band op, **The Future**. We schrijven dan Sheffield, 1977.

The Future is slechts van korte duur. Adi Newton stapt op en het duo Marsh/Ware trekt Philip Oakey aan als zanger van de nieuwe formatie **The Human League**. Newton gaf leven aan **Clock DVA**.

De eerste release in 1980 is een cassette, *White Souls In Black Suits*, verschenen op het Industrial label van *Throbbing Gristle*. **Clock DVA** laat in die tijd een unieke combinatie horen van electronica en tape-manipulatie-technieken, geïnspireerd door Duitse synthesizerbands, maar veel gewelddadiger, rauwer, overeenkomstig de geest van die tijd, de punk. De thematiek van de songteksten is sterk beïnvloed door literatuur van *De Sade*, *Camus*, *Ionesco*, *Becket*, door het surrealisme van *Dali* en de beweging van *Dada*. Donkere emoties, paranoiale gedachten, hallucinerende voorstellingen. De manier waarop een en ander wordt vormgegeven is verbrokkeld, ogenschijnlijk willekeurig gerangschikt, als in een verknipte film. **Clock DVA** bouwt een fantastsche podiumreputatie op en doet een eerste, welhaast klassieke, elpee verschijnen via het *Fetish*-label, *Thirst*

Dan ontspoort de band. Zomer 1981 nemen gitarist Paul Widger, drummer Roger Quail en saxofonist Charlie Collins plaats in Peter Hope's gezelschap **The Box**. Enige tijd later overlijdt bassist, mede-oprichter en Newton's beste kameraad Steven James ('Jud') Turner aan een overdosis heroine. Het verhaal van **Clock DVA** lijkt definitief ten einde. Maar Newton revancheert zich, likt zijn wonden, en slaat terug met een **Clock DVA** in nieuwe bezetting. Twee 12inches zien het daglicht, het uiterst dansbare *Passions Still Aflame* en de disco-epee *High Holy Disco Mass* - met het indrukwekkende nummer *The voice that speaks from within (triumph over will)*. Het zijn de voorbodes van een nieuwe elpee, *Advantage* (1983), een nieuw hoogtepunt in de grillige carrière van duivelskunstenaar Newton. De nieuwe bezetting bestaat uit gitarist John Valentine Carruthers, saxofonist Paul Browse, drummer Nick Sanderson en bassist Dean Dennis.

Echter, ook deze **Clock DVA** is geen lang leven beschoren. Begin 1984 is duidelijk dat de wederopstanding van het Newtoniaanse ensemble ten einde is. De daaropvolgende jaren blijft de cultstatus van **Clock DVA** onveranderd. De band wordt tezamen met stadgenoot **Voltaire** beschouwd als een pionier die erin geslaagd is een unieke, kenmerkende sound te creëren. Het verhaal van **Clock DVA** past in al zijn verscheidenheid en verscheurdheid als een magische legpuzzel in elkaar.

Adi Newton kan zijn creativiteit en energie vervolgens kwijt in het multimedia-project **The Anti Group** (zie The Anti Group).

Begin 1988 lijken geruchten over een hernieuwde herrijzing van **Clock DVA** bewaarheid te worden. Er zijn plannen voor een grootscheepse toernee door Europa. Een audiovisueel dubbelconcert van **The Anti**

▶

Clock DVA vervolg

Group en **Clock DVA**. De artistieke grilligheid van Newton is echter andermaal groter dan zijn zakelijk inzicht en planning. De veelbelovende tour wordt "rücksichtlos" geschrapt.
Na de afgelopen zomer is het wel degelijk menens. Een nieuwe 12inch *The Hacker* is inmiddels verschenen en een elpee met de titel *The Connection Machine* staat op het punt van release. **Clock DVA** heeft inmiddels een aantal concerten in Italië en Berlijn achter de rug en zal naar alle waarschijnlijkheid in Nederland nog een optreden volgen. Bovendien zal er materiaal worden uitgebracht uit de periode 1978-80, oude archiefopnames die behoorlijk nieuwsgierig maken. In het nieuwe **Clock DVA**-project zitten naast Adi Newton de twee vroeger leden Dean Dennis en Paul Browse.
"Life's just a set of changes", meent Adi Newton. Het principe van voortdurende verandering blijft heilig.

THE ANTI GROUP

"Niets is absoluut nieuw, tenzij het iets wetenschappelijks is"

Het idee voor **The Anti Group Communication**, **(TAG)**, werd al in 1978 door Jud turner, Adi Newton en Robert Baker als werktitel gekozen voor een reeks experimentele onderzoeksprojecten betreffende beeld en geluid.
Het **TAG**-project bleef niettemin tot 1984 bevroren, tot de tweede val van **Clock DVA**. De leden van **TAG** omschrijven hun audiovisuele projecten met een pseudo-wetenschappelijke term, namelijk 'meontologie'. Wanneer ontologie op te vatten is als de wetenschap van de metafysica van *het zijn*, dan kan meontologie beschouwd worden als de wetenschap van *het niet-bestaande*.
De muziek van **TAG** vertoont een link met de post-industriële bands uit het begin van de jaren tachtig (**Cabaret Voltaire** en **23 Skidoo**). Ook jazzy klanken (**Eric Dolphy** en **Charles Mingus**) zijn te bespeuren, evenals een fascinatie voor primitieve rituelen.
Tijdens het Pandora 1984-festival bracht **TAG** het zeer uiteenlopend ontvangen spektakelstuk *The Delivery*, compleet met metershoge film- en dia-projecties, vijf taperecorders en een theaterachtig decor. Sindsdien is er een niet aflatende, zij het vaak moeilijk verkrijgbare, stroom vinyl van **TAG** verschenen, al dan niet vergezeld van een stevige stapel informatie.
Adi Newton over **TAG**: "**TAG** is heel anders dan **Clock DVA**. Er is een verschil van een miljoen lichtjaren. **TAG** is geen muziekband, maar een wetenschappelijk experiment. We onderzoeken allerlei vormen van informatieoverdracht. Neen, die naam moet je niet negatief opvatten. **TAG** bouwt voort op contradicties. Dat resulteert in voortdurende verandering, dat begint met voortdurende verandering".

DISCOGRAFIE:

White Souls In Black Suits - elpee, *(Industrial Rec.)*, 1980 / *(Expanded Records)*, 1980.
Thirst elpee, *(Fetish Rec.)*, 1981 / *(Sounds Marketing Systems Japan)*, 1982 / *(Doublevision)*, 1985.
4 Hours - 7inch en 12inch, *(Fetish Rec.)*, 1981 / *(Doublevision)*, 1985.

Passions Still Aflame - *7inch/12inch)* *(Polydor)*, 1982.
High Holy Disco Mass - *7inch/* 12inch, *(Polydor)*, 1982.
Resistance - 7inch/12inch, *(Polydor)*, 1983.
Breakdown - *7inch/12inch*, *(Important)*, 1983 / *(Polydor)*, 1983.
Advantage elpee, *(Polydor)*, 1983.

The Hacker - 12inch, *(Interfish Rec.)*, 1988.
The Connection Machine - elpee, *(Interfish Rec.)*, 1988.
Archive Material 1978-1980 elpee, 1988.

AMBISONISCH SYSTEEM

Mono-geluid heeft altijd het nadeel gehad dat het geluid uit één box komt. De bron van het geluid is duidelijk aanwijsbaar, zodat men niet het gevoel heeft dat een ruimte geheel met muziek is gevuld. Een goede stereo-installatie, als ook een quadrofonische-installatie, kunnen deze indruk wel wekken. Toch is het niet volmaakt. Je kunt horen of een geluid van links of van rechts komt, van voor of van achter, maar niet of het geluid van boven of beneden komt. Het gevolg is dat de plaats van de boxen precies uitgegekiend moeten worden om het gewenste ruimtelijke effect te krijgen, een effect dat overigens slechts op één bepaalde plek merkbaar is. Een ambisonisch systeem kan wèl de hoogtedimensie weergeven, dus óf iets zich op één meter van de grond of op anderhalve meter afspeelt. Het geluid kan nu exact naar elke gewenste plek gestuurd worden. Men kan zelfs een mug om iemands hoofd laten zoemen. Het grote voordeel is dat als iemand naar een box toeloopt het geluid niet merkbaar verandert.
Het systeem maakt geen gebruik van wezenlijk andere apparatuur dan wat op dit moment gangbaar is, maar zes boxen en een mengpaneel (met een speciaal mengpaneeltje voor de ambisonische informatie) is wel het minimum. Er bestaat een honderdtal platen dat geschikt is voor zo'n ambisonisch systeem. De vierkanaals mogelijkheden van ceedeespelers maken het tegenwoordig mogelijk om ceedees te vervaardigen welke op de ambisonische systemen de hoogteinformatie bieden en op een gangbaar systeem alleen het normale hoogwaardige ceedeegeluid. Live is het systeem nooit echt uitgeprobeerd. Op papier zou het mogelijk moeten zijn om de plaats van het geluid op eenzelfde manier te besturen als laserstralen bij een lichtshow.
(ALDO PAULA)

SHIFTING TIME

SALISBURY SOUND

Punch

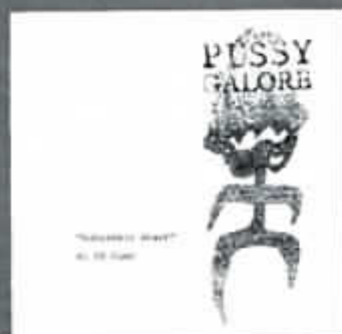

DANCE TRACKS

RHYTHIM IS RHYTHIM - STRINGS OF LIFE
COOLHOUSE - ROCK THIS PLACE
MOODY BOYS - ACID HEAVEN
JULIAN JONAH - JEALOUSY AND LIES
BANG THE PARTY - RELEASE YOUR BODY
LAURENT X - MACHINES
PFORTUNE -STRING FREE
FINGERS INC. - CAN YOU FEEL IT
LIZ TORRES - IN THE CITY
NIEL HOWARD - TO BE OR NOT TO BE
THE NIGHTWRITERS - LET THE MUSIC USE YOU
LE BAS - ACID BITCH
REESE AND SANTONIO - ROCK TO THE BEAT
ARMANDO - CONFUSION
THE TRUTH - OPEN YOUR EYES
SLEEZY D - I'VE LOST CONTROL
ADONIS - LOST IN SOUND
MR. LEE - ROCK THIS PLACE
MAURICE JOSHUA - I GOTTA BIG DICK
WILLIAM S - I'LL NEVER LET YOU GO
MODEL 500 - INTERFERENCE
BAD BOY BILL - HOW DO YA FEEL
DISCO DEUTSCHLAND - MONKEY SAY MONKEY DO
HOUSE FACTORS - PLAY IT LOUD
PHUTURE - SLAM
NITZER EBB - CONTROL I'M HERE
KS EXPERIENCE - ELECTRONIC DANCE
LIDELL TOWNSELL - GET THE HOLE
HOT HANDS HULA - 70th AND THE KING DRIVE
LILL LOUIS - FREQUENCY
TYREE - ACID OVER
JAQUARIUS - LOVE IS HAPPENING
A GUY CALLED GERALD - IDEM
BLAKE BAXTER - FOREVER AND A DAY
THE H MEN - SCREAM

RECENT

PUSSY GALORE - SUGARSHIT SHARP (mini, incl. "YU GUNG")
CONSPIRACY INT. - COLLECTIV ONE
CULTURCIDE - YEAR ONE
BATZ WITHOUT FLESH - IDEM
FINI TRIBE - NOISE LUST & FUN
WIPERS - THE CIRCLE
R.K.L. - GREATEST HITS (DOUBLE LIVE IN BERLIN)
HOLE - OTHER TONGUES, OTHER FLESH (OP EYAS MEDIA)
FLOUR - IDEM
WORLD DOM. ENT. - LOVE FROM LEAD CITY
VARIOUS ARTISTS - PAY IT ALL BACK VOL. 2
SEVERED HEADS - BULKHEAD (SINGLE COMP.)
THE KLINIK - FACE TO FACE
FUGAZI - IDEM
FLIPPER - SEX BOMB BABY! (COMP. '79-'82)
MISSION OF BURMA - IDEM (2LP. COMP.)
MINISTRY - THE LAND OF RAPE AND HONEY
SKINNY PUPPY - VIVISECT. VI
RAPEMAN - TWO NUNS AND A PACKMULE
ULTRA VIVID SCENE - IDEM
FALL - I AM KURIOUS ORANJ
F/I - SPACE MANTRA
LEGENDARY PINK DOTS - THE GOLDEN AGE
IN THE NURSERY - KODA
WIM MERTENS - AFTER VIRTUE
MINIMAL COMPACT - LIVE
BAD BRAINS - LIVE
CEREBRAL FIX - LIFE SUCKS AND THEN YOU DIE
COAL HEART FOR EVER (SUB ROSA COMP.: PSEUDCODE, KAA ANTILOPE...)
VARIOUS ARTISTS - NEW BEAT TAKE TWO
CARDIACS - LIVE IN AMSTERDAM

NIEUW OPNIEUW NOG STEEDS

PUSSYGALORE COLLECTIV ONE (CD) CULTURCIDE

RECENT 12"

CLOCK DVA - THE HACKER / **ARSENAL** - MANIPULATOR (SANTIAGA DURANGO, V/H BIG BLACK) / **ACID ANGELS** - SPEED SPEED ECSTACY / **LEAD INTO GOLD** - IDIOT (EX MINISTRY) / **CLINT RUIN / LYDIA LUNCH** - STINKFIST / **K.L.F.** - WHAT TIME IS LOVE / **BEATNIGS** - TELEVISION (ADRIAN SHERWOOD - REMIX) / **BANG BANG** - NICE 'N SLEAZY / **8 1/2** - MIAMI (EX-MINISTRY) / **CARTER** - THE UNSTOPPABLE SEXMACHINE / **MEAT BEAT MANIFESTO** - GOD O.D. / **PAILHEAD** - THE BALLAD OF PAILHEAD / **FRONTLINE ASSEMBLY** - DIGITAL TENSION / **LAIBACH** - ACROSS THE UNIVERSE / **RAPEMAN** - HATED CHINEE / MARMOSET 7" (LTD EDITION, LIVE, OP FIERCE).

HARINGPAKKERSSTEEG 10-18,
1012 LR AMSTERDAM, TEL. 020-232603.

boudisque

VERZENDINGEN ONDER REMBOURS
BOVEN FL. 200,- ZONDER KOSTEN.